XXVI. évfolyam, 44. szám

Ára: 1,80 Ft

1970. október 29.

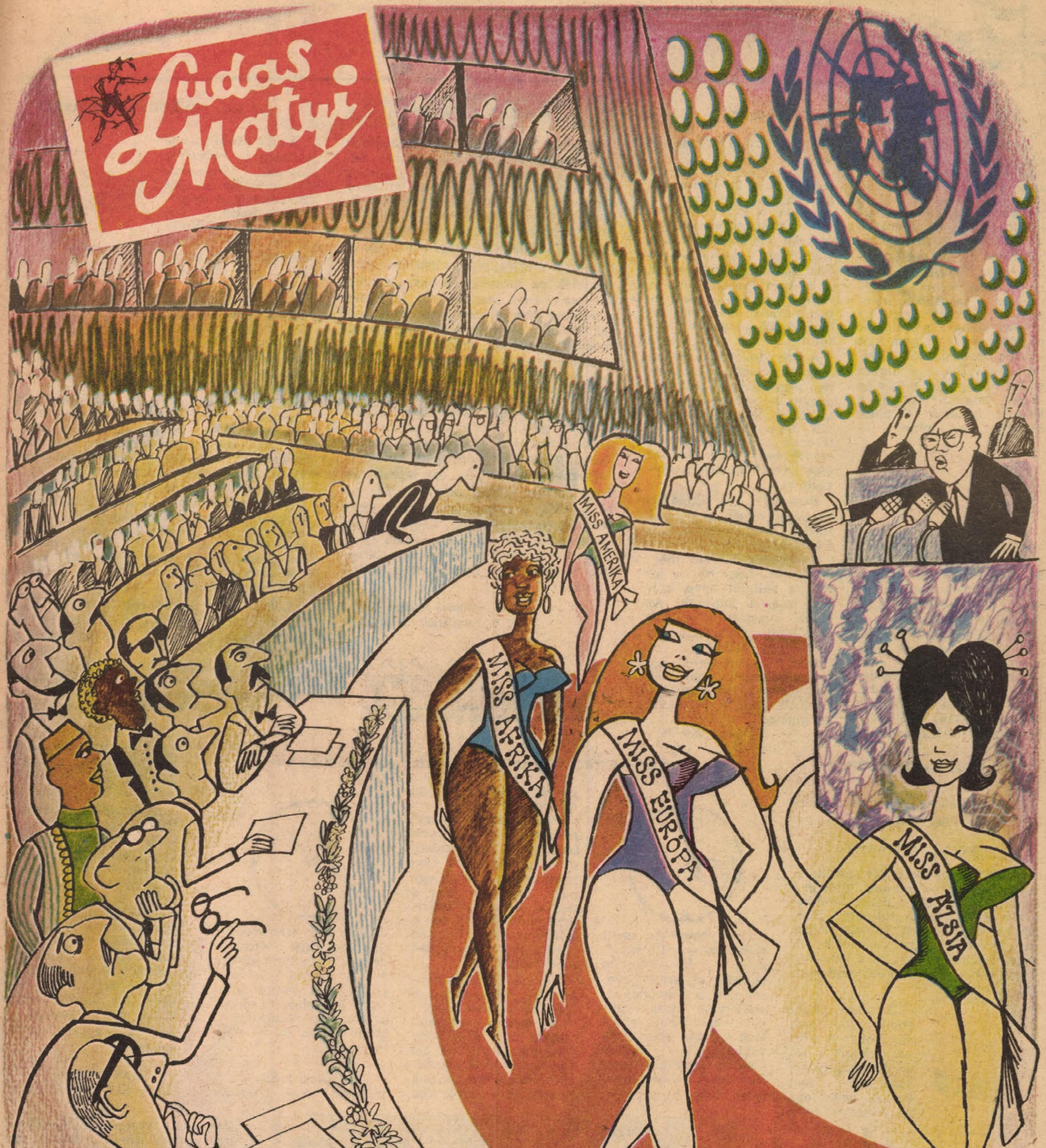
Ludas Matyi
MISS AMERIKA
MISS AFRIKA
MISS EURÓPA
MISS ÁZSIA
TÓT GYULA

EGYSZER MAJD AZ ENSZ-BEN

— A világbékét létrehoztuk. Most már csak szépségkirálynőt kell választanunk…

Tót Gyula rajza

KEDVES LUDAS!

DEGÁZ VAN — DE GÁZ NINCSEN!

Szorongva lesi száznyolc szentesi család a mindennapi meteorológiai előrejelzést: azért drukkolnak, hogy ne nagyon váljon zordra az idő. Ezek a családok ugyanis olyan lakásban laknak, amelyet gázzal fűtenek. Illetve fűtenének, ha a DEGÁZ Vállalat megtartotta volna az ígéretét, s a terveknek megfelelően, június végére elkészült volna a gázvezeték megépítésével. A határidőt közben módosították október 15-re. De ez a három és fél hónap sem volt elég ahhoz, hogy a vállalat a késését behozza. Október közepén még mindig lö-

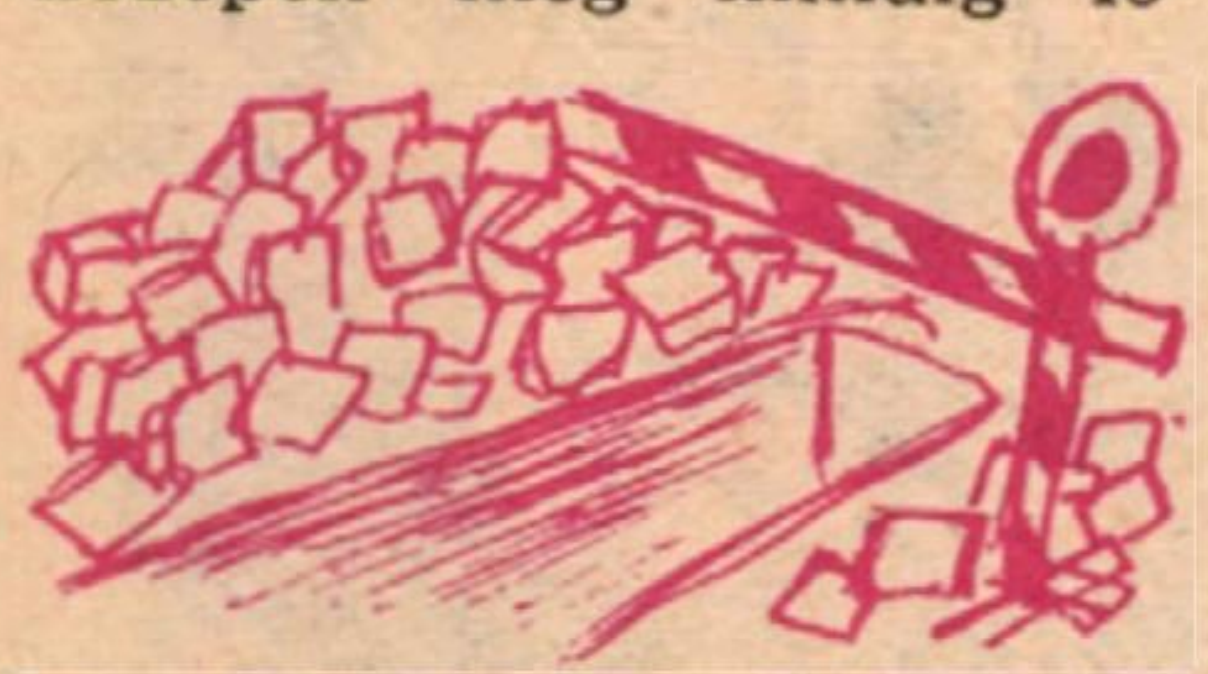

vészárkokkal felszabdalt csatatérhez hasonlított Szentes belvárosa, tátongó gödrök várták mindenfelé, hogy jöjjenek végre a csőfektető munkások.

Nemcsak az említett családoknak, de sok ezer szentesi lakosnak okoz bosszúságot ez a késedelem. Többek között azzal, hogy a régen óhajtott, s végre megépült ABC-áruházat sem tudják megnyitni, mert azt is gázzal fűtenék.

A legoptimistább számítások szerint is hetekbe telik még, míg ezeken a csöveken át a gáz eljuthat a rendeltetési helyére. Így az említett 108 lakásban csak valamikor novemberben lesz gázfűtés. Hogy addig is hogyan melegítenek, az rejtély, ezekben a lakásokban ugyanis már nem lehet „hagyományosan" tüzelni.

A pesszimisták azonban még a novemberi dátumban sem hisznek. Intő példaként lebeg szemük előtt az, hogy jó néhány szentesi üzem és lakás gázfűtésének a beszerelése 1969 szeptember vége helyett csak 1970 áprilisára készült el.

Reméljük, ezt a tavalyi „bravúrt" nem akarja az idén megismételni a DEGÁZ?!

Egyébként, amikor megkérdeztük, hogy mit is jelent a vállalat neve, kétféle választ kaptunk. Az egyik variáció szerint: Délalföldi Gázgyártó és Szolgáltató Vállalat.

Mások szerint viszont így értelmezendő: ahol ők megjelennek, ott nagy felfordulás van — DE GÁZ, az nincsen!

(r. b.)

VASÚTI KALAND

Október 7-én Kiskőrösön felszálltunk a 18.50-kor Budapest-Józsefváros felé induló személyvonatra. A mögöttünk ülő három férfiú (szemmel láthatóan szüretről jöttek) harsány éneklésbe fogott. A dalolás csakhamar artikulálatlan üvöltéssé fajult. A kocsiban (száma: 4817) senki sem mert rájuk szólni, csupán a megjegyzések röpködtek mindenfelől, ez azonban nótázó utastársainkat cseppet sem zavarta. Így aztán a kalauzt kértem meg, hogy szíveskedjék érvényt szerezni a nemrég életbelépett rendeletnek, amely nem csupán a fiatalok rádiózásáról szól! A kalauz erre azt válaszolta, hogy neki nagyon tetszik, ahogyan mulatnak, kedve lenne közéjük ülni. Mint hamarosan meggyőződtünk róla, ő is kapott időnként a jóféle itókából. A nótás kedvű urak hevesen tiltakoztak „agresszív" megnyilatkozásom miatt és azt ajánlották, hogy ha nem tetszik, menjünk más kocsiba. Sőt, a legharciasabb konkrétan felajánlotta segítségét, hogy kidobja „vagány kölyök" személyemet az ajtón. A kalauz mindezt tétlenül hallgatta végig, s még ekkor sem kelt a védelmünkre!

Módos László
Bp. X., Pongrácz út 17/H. 23.

EGY KÖLTÖZKÖDÉS KESERVEI

KÖLT-
SÉG
SZÁM-
LA

Ez év őszétől Kunpeszérre helyeztek tanítani. Augusztus 24-én költöztem ide Bodakútról, a termelőszövetkezet két vontatója szállította át a holmimat. A téesztől kapott számlát — pár soros kérelemmel együtt —, mindjárt megérkezésem után elküldtem iskolám igazgatójának, Kunszentmiklósra. Igazgatóm igazolta is az átköltözést, s így került tovább a kérelmem a Kecskeméti Járási Tanácshoz. Onnan a múlt hónapban visszakaptam a kérelmemet azzal, hogy a helyi tanácsnak is igazolnia kell: hány személlyel és mennyi ingósággal költöztem át. Külön igazolást kértek arról is, hogy vasúti költözködésre nem volt lehetőségem. A helyi tanács a kért igazolásokat sürgősen megküldte Kecskemétre. Ám ez sem volt elég. Kérelmemet ismét visszaküldték, de most már nem nekem, hanem az iskola igazgatójának. Tőle azt kérték: szerezzen egy igazolást arról, hogy a TEFU mennyiért költöztetett volna át?

Lehet, hogy legközelebb a MAHART-tól kell majd igazolást szereznem arról. hogy hajóval mennyibe került volna a hurcolkodás?

Minden lehetséges! Csak az nem — úgy látszik —, hogy a költözködési költségemet időben megtérítsék!

Kelemen József tanító,
Kunpeszér

DRÁGA MAGYAR FÖLD

Hajdúnánáson, a Polgári úton, szemembe ötlik egy tábla:

FÖLD ELADÓ

— Nem volna rossz üzlet pár holdnyit vásárolni — csapnak fültövön a kapzsi gondolatok, s máris belibbenek a tábla alatt a „tulajhoz", mármint a Hajdúnánási Városgazdálkodási Hivatalhoz. Bent az udvar végében kialakított kertecske kerítésén újabb tábla fogad: „Föld eladó, kilója 2,— forint."

Rettentő drága. Hány kiló lehet egy hold? A prémiumomból, sőt az év végi nyereségemből sem tudnék venni egy négyzetméternyit.

— Ez kérem virágoskertek, szőlőtőkék, veteményes melegágyak alá való „éltető föld" — pödri meg bajszát a főnök, vagyis a hivatal kertésze.

— És mért ilyen drága?

— Hogy drága-e? Meg van érte vadulva a nép. A nyáron 1 forintért adtuk, de hogy úgy kapkodják, mint a tököt, vagy a gerslit, felnyomtuk az árát duplájára. Mechanizmus van, a földet is jó pénzért adjuk.

Dénes Géza
Hajdúdorog

VASÁRNAP—HÉTFŐ VONAL A KOSSUTH LAJOS UTCÁBAN

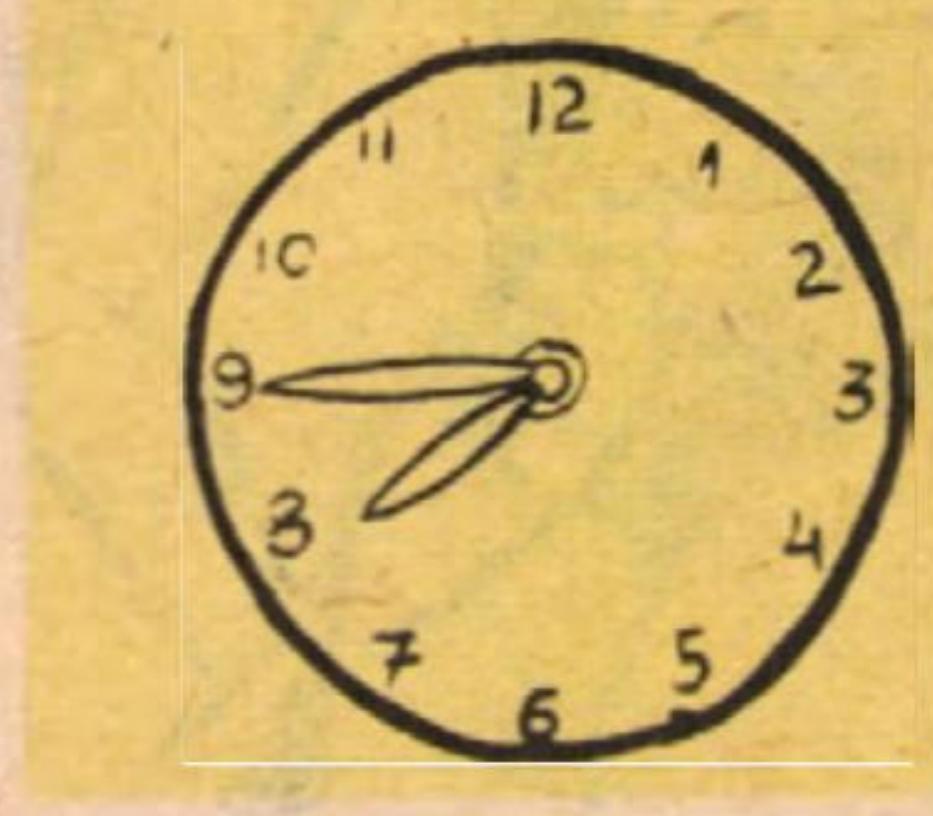

Mint ismeretes, ez a misztikus vonal a távolkeleti szigettengerben húzódik és arról nevezetes, hogy a vonalat átszelő hajó utasai vagy két vasárnapot élnek meg egymás után, vagy vasárnapról rögtön keddre ugranak, aszerint, hogy keletről nyugatra, vagy fordítva lépik át a vonalat. Ez az idő relativitása.

Hasonló jelenséget tapasztaltam a Kossuth Lajos utca és Városház utca sarkán levő óraszaküzletnél. Itt egy nagy utcai óra jelzi a pontos időt, amit esténként előzékenyen ki is világítanak, hogy az ember hozzáigazíthassa saját óráját.

Ha valaki kelet-nyugati irányban, vagyis a Rákóczi út felől közelítette meg a szaküzlet óráját, azt látta, hogy háromnegyed 8 van. De alig tett három lépést, ugyanazon óra másik oldalán már nyolc óra

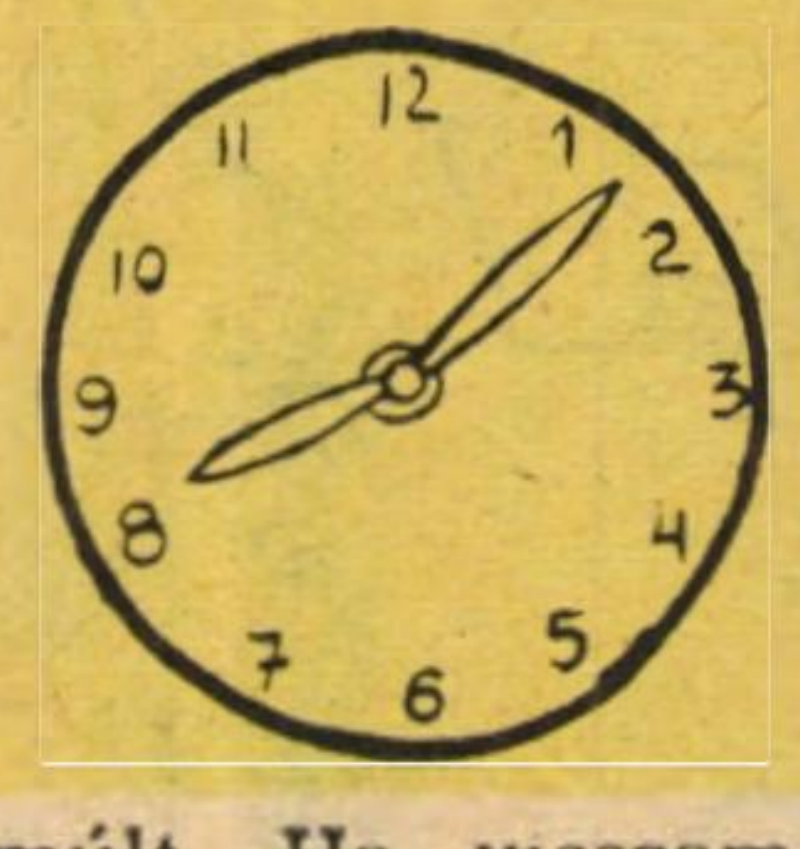

elmúlt. Ha visszament, mert nem hitt a szemének, újra háromnegyed 8 lett az idő. Szóval, pontosan a pontos időt jelző óra alatt húzódik a budapesti Vasárnap—Hétfő vonal. Ez az idő relativitása.

Dr. Szőnyi Zoltán
Budapest V., Kossuth L. u. 3.

LEHÚZTÁK A ROLÓT?

Egyik ablakunk rolettarúdjában levő rugó, több éves használat után, felmondta a szolgálatot. Hetek óta járom Sopron, Győr, Budapest és a környéken levő szinte valamennyi nagyobb település áruházait, háztartási szaküzleteit, minden hiába, rolettarúd nincs, hónapok óta hiánycikk. Nem tudom, mi történhetett? Talán valaki lehúzta a rolót a rolettarúd-gyártás előtt?

Mentes Ottó,
Sopron, Csengery u. 88.

HOGYAN SEGÍTSEK A VIKÖZ-NEK?

Már messziről magára vonta a figyelmemet az ízlésesen színezett plakát: élénk kék és komor fekete váltotta egymást. Közelebb érve láttam, mintha dunsztos üvegben lenne a kék (a víz) és benne a fekete (a szenny). Ennek megfejtésében a szöveg is segített:

„OVH VIKÖZ
Vízminőségi Felügyelet
Segítsen a víz tisztaságát megvédeni!"

Plakát-tisztelő magyar állampolgár vagyok. Ha nekem azt mondja a falragasz, hogy zsebkendőmbe köhögjek és tüsszentsek, hogy vigyázzak fővárosunk tisztaságára, hogy irtsam a legyet, hogy vegyek borítékos sorsjegyet, hogy... De mit folytassam, tanúkkal tudom igazolni, hogy minden felszólításnak eleget tettem. Még a lóversenyre is kimentem, és vendégváró kekszet is vásároltam, hogy legyen otthon.

A VIKÖZ plakátja azonban zavarba hoz. Hogyan segítsek én a víz tisztaságát megvédeni? Talán járjam sorra a Duna-parti gyárakat és tartsak kiselőadást, vagy könyörögjek, esetleg fenyegetőzzem, hogy ne öntsék derítés nélkül szennyvizüket a folyóba?

Vagy csupán arra kér a VIKÖZ, hogy azt a különböző fertőző anyagokkal megtöltött hordót, amely szerény háztartásom napi melléktermékе, ezentúl ne a Dunába löttyintsem?

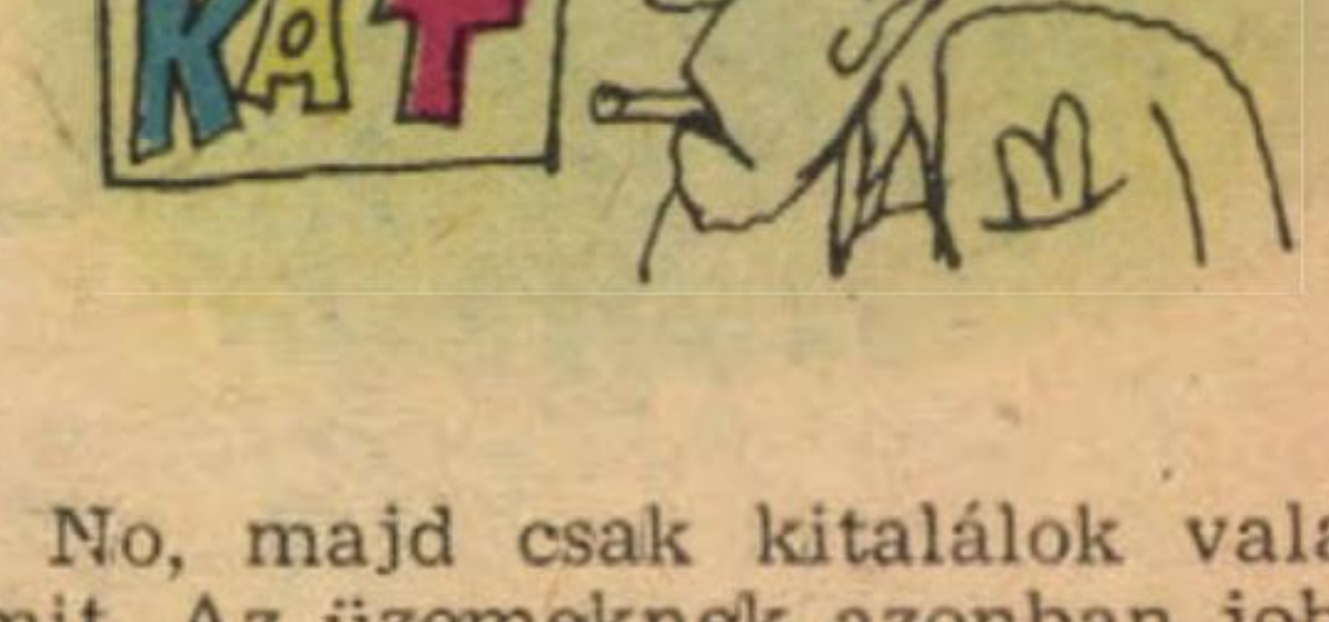

No, majd csak kitalálok valamit. Az üzemeknek azonban jobb lenne, ha körlevelet küldenének Azok ugyanis nem olvasnak plakátot, s ha igen, nem biztos, hogy tisztelik, mint én.

S. L.

FELÜLRŐL KÜLDTÉK

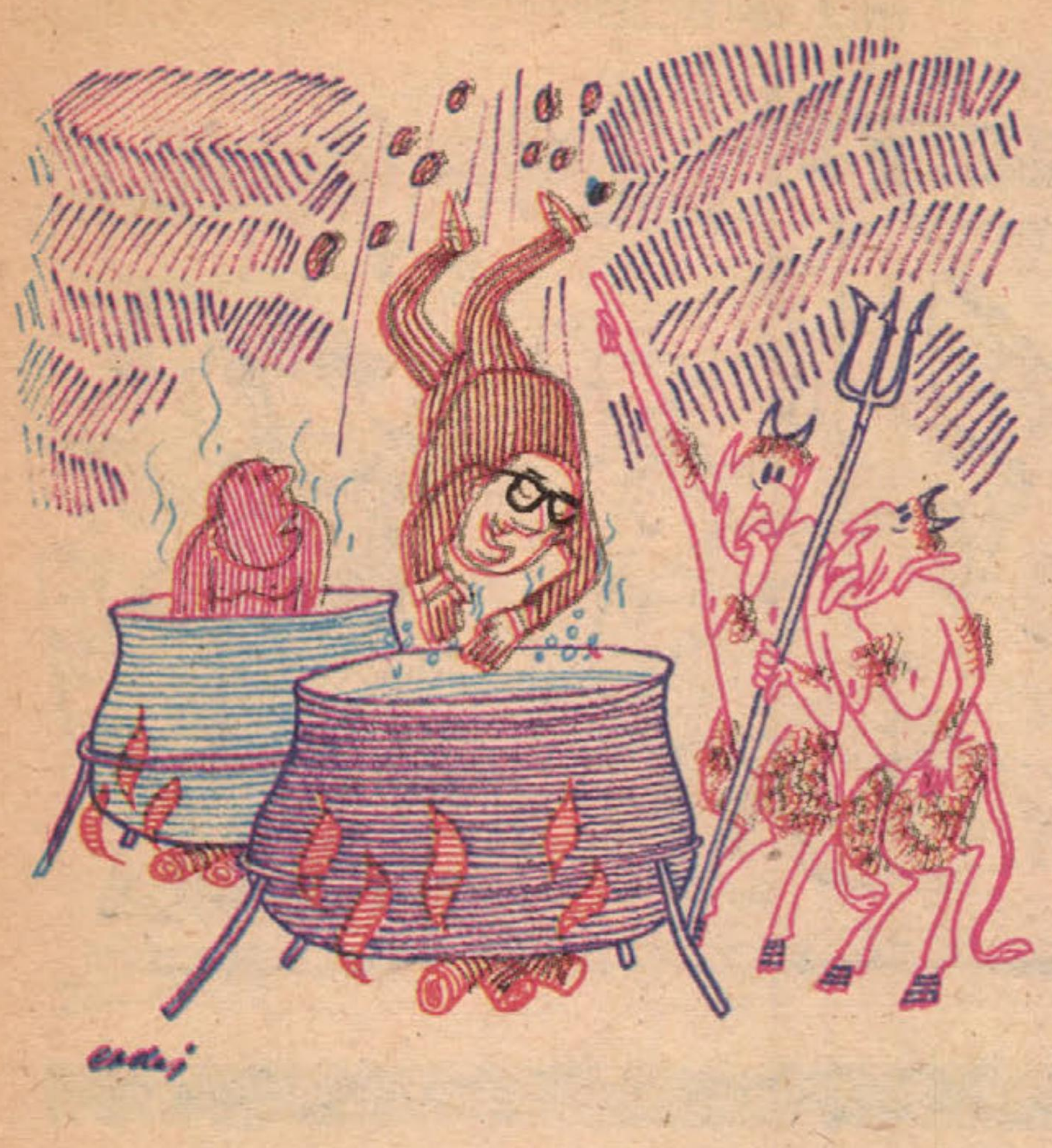

– Az ördög vigye el! Már megint egy protekciós!

A MADARASZ

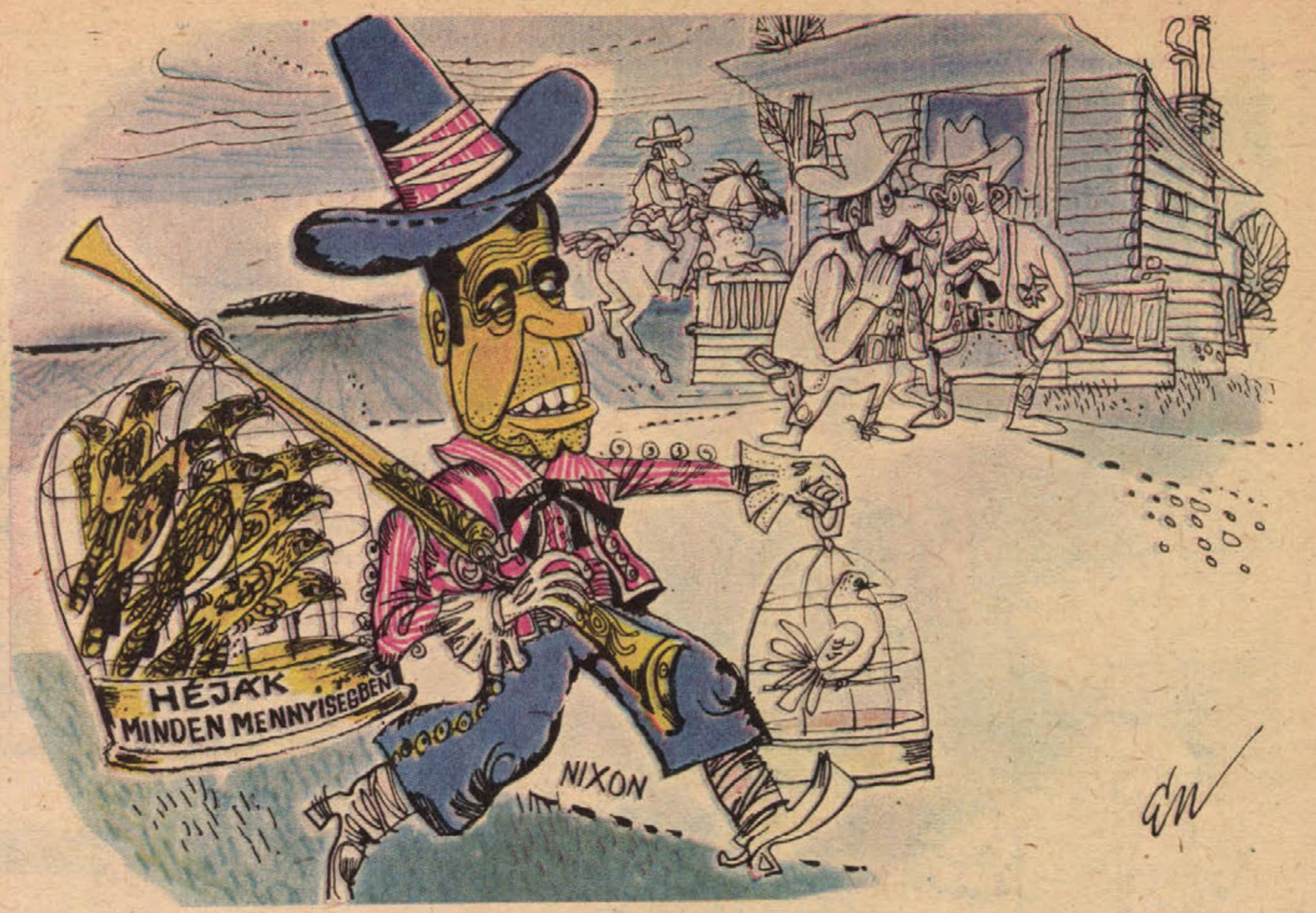

– Galambot csak a látszat kedvéért tart.

TAKTIKA

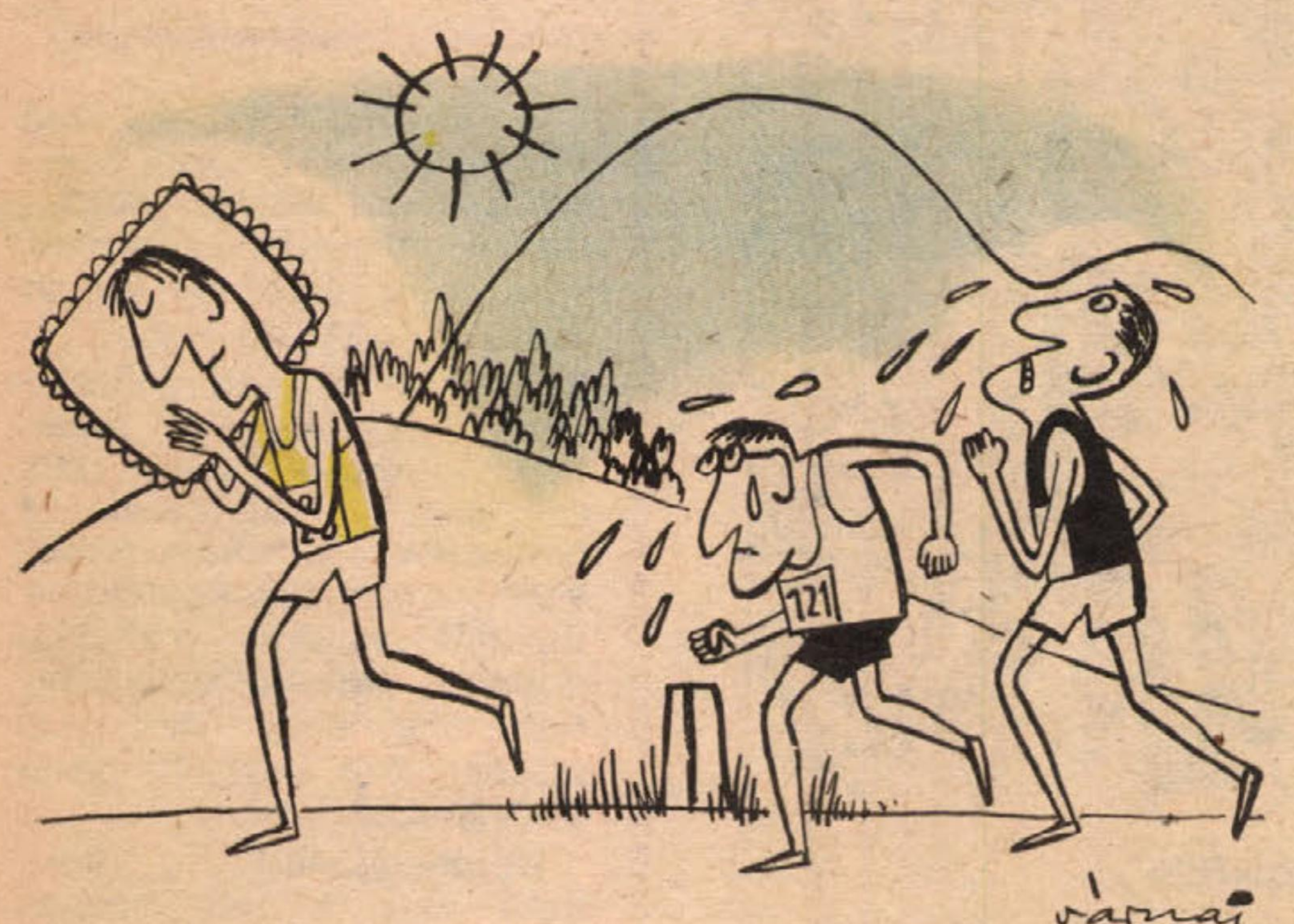

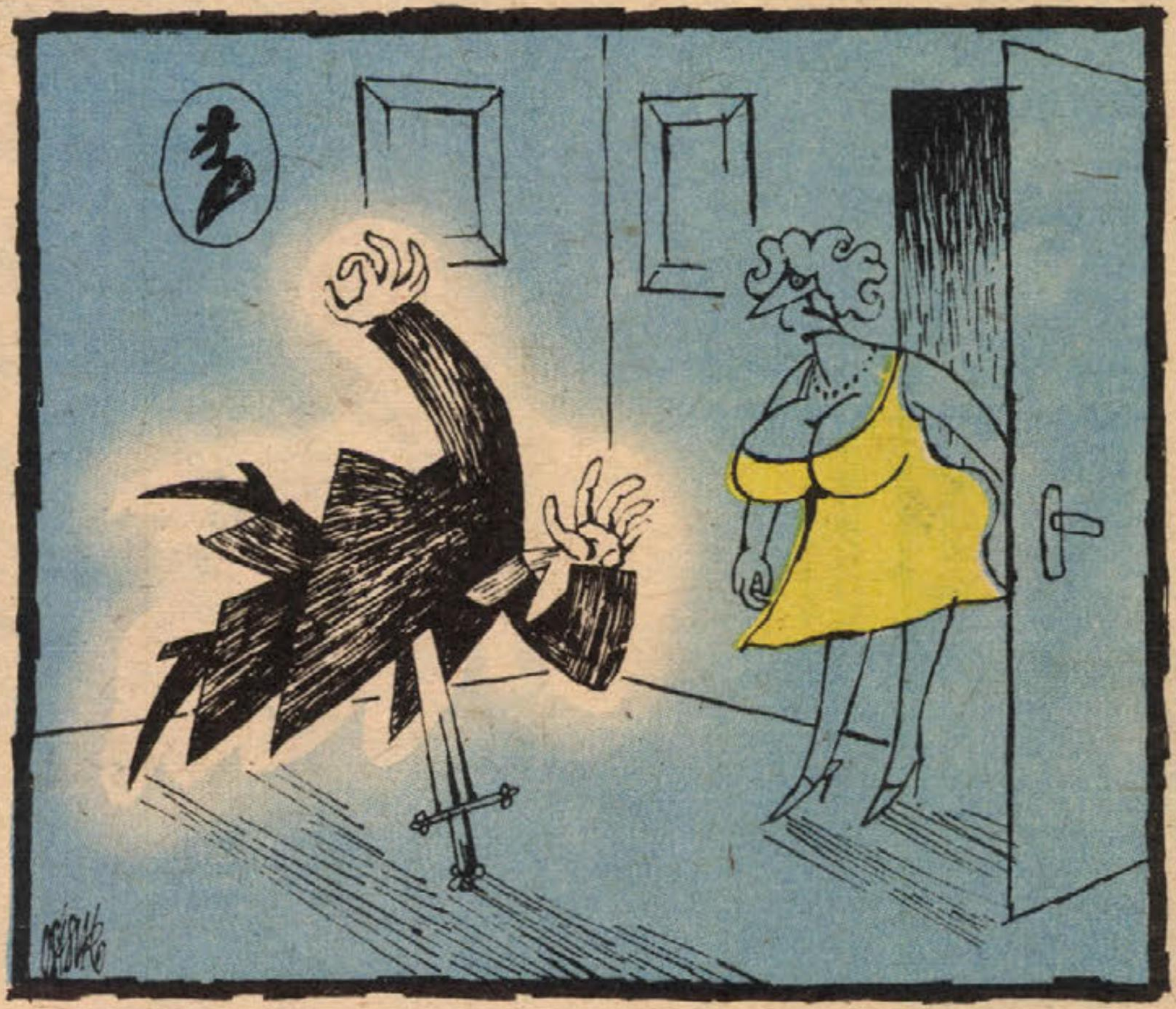

HÁKLIS ASSZONYKA

– Jellemző! Én rongyokban járok, és te kardot vásárolsz!

MEGYEK A VÍZ ALÁ'

Két vállalkozó szellemű könnyűbúvár harminc órát töltött a víz alatt, egy úszómedencében. Még aludtak is a vízben, egy oxigénnel feltöltött sátorban. A tudományos kísérlet eredményesen végződött, erről számoltak be később az orvosok, pszichológusok, könnyűbúvár-szakemberek, akik mindent megtettek azért, hogy a kísérlet sikerrel végződjék. Megható volt figyelni: hány ember törődik a víz alatt levőkkel és hogyan vigyáznak rájuk. Időnként ők is leszálltak a vízbe, de ha nem is merültek alá, azok, akik odalent voltak, tudták, érezték, hogy odafenn a medence szélén vigyáznak rájuk.

Ha én ezt tudom!

Ha én ezt tudom, már rég lementem volna a víz alá. Küldtek már néhányszor, de én nem mentem. Juszt se mentem. Azért, mert bizalmatlan voltam, mert félreértettem az embereket. Most már tudom, hogy kár volt megsértődnöm, amikor egyesek azt mondták nekem: menjek a víz alá! Ők jót akartak nekem, törődni akartak velem, de én... Ó, istenkém, én egy félreértés áldozata vagyok! Hiszen azzal, aki lemegy a víz alá, sokkal többet foglalkoznak, mint azzal, aki fenn marad.

Ha én ezt tudom!

Múltkoriban is milyen bizalmatlanul, gyanakodva figyeltem egy ismerősömet, aki egy kanál vízzel közeledett felém és arra biztatott, hogy menjek be a kanál vízbe pancsizni, a többit bízzam rá. Bevallom őszintén, én nem mentem, mert féltem és arra gondoltam, hogy rosszat akar nekem, mert tetszik tudni, annyi mindenfélét hall az ember... Most már belátom: rosszul tettem, hogy nem mentem a víz alá a kanálban. Lehet, hogy csak törődni akart velem, embertársával, s mivel egy medencére való vize nem volt, egy kicsi kanál vizet ajánlott fel nekem, szívből szívnek szívesen. S én tiltakoztam, pedig aki a kis vizet nem becsüli, az a nagyot nem érdemli.

De ez régen volt. Akkor még nem tudtam, hogy érdemes lemenni a víz alá. Érdemes lemenni, mert akkor sokkal, de sokkal többet törődnek az emberrel: megkérdik, hogy vagyok, milyen a közérzetem, van-e valamilyen kívánságom?

Most még csak egy oxigénnel feltöltött sátor volt a víz alatt, de lehet, hogy egyszer oxigénnel feltöltött házakat, utcasorokat találunk majd a víz alatt, és a lakók az ablakon keresztül figyelik majd a halak vonulását és a házak között kertek lesznek, gondosan ápolt vízinövényekkel. A háziasszonyok úszva közelítik meg a boltokat és a szerelmesek, egymás kezét fogva, rábízzák magukat a víz alatti áramlatokra, amely ismeretlen, soha nem látott tájak felé repítik őket.

Megyek a víz alá!

A víz alatt levő emberek, a víz alatt levő város tudni fogja, hogy odafenn a parton vigyáznak rájuk, őrködnek felettük és nyugodtan alhatnak, mert szakemberek vigyázzák álmukat, akik mindent megtesznek azért, hogy a Nagy Kísérlet jól sikerüljön. Később persze lesznek olyanok, akik azt mondják majd: senki sincs odafenn a parton, ez csak mese, amely a nép ajkán született, szép mese, megható legenda, de semmi valóság alapja nincsen. Költészet és nem történelem.

Mindez azonban még csak a jövő zenéje. Egyelőre ilyesmiről szó nincs: a fantáziám elragadott egy kicsit, mert fellelkesített a példa, a két könnyűbúvár merész vállalkozása.

Javaslom tehát: ha valaki azt szeretné, vagy arra vágyik, hogy segítőkész emberek vegyék körül, aki szükségét érzi annak, hogy valaki törődjön vele, hogy féltsék, hogy aggódjanak érte, az jelentse be, valamelyik könnyűbúvár szakosztálynak: egy bizonyos időre lemegy a víz alá.

Én is lemegyek. Csak még azt szeretném megkérdezni: nem lehetne ugyanezt megcsinálni — víz nélkül?

Mikes György

FÉLREÉRTÉS

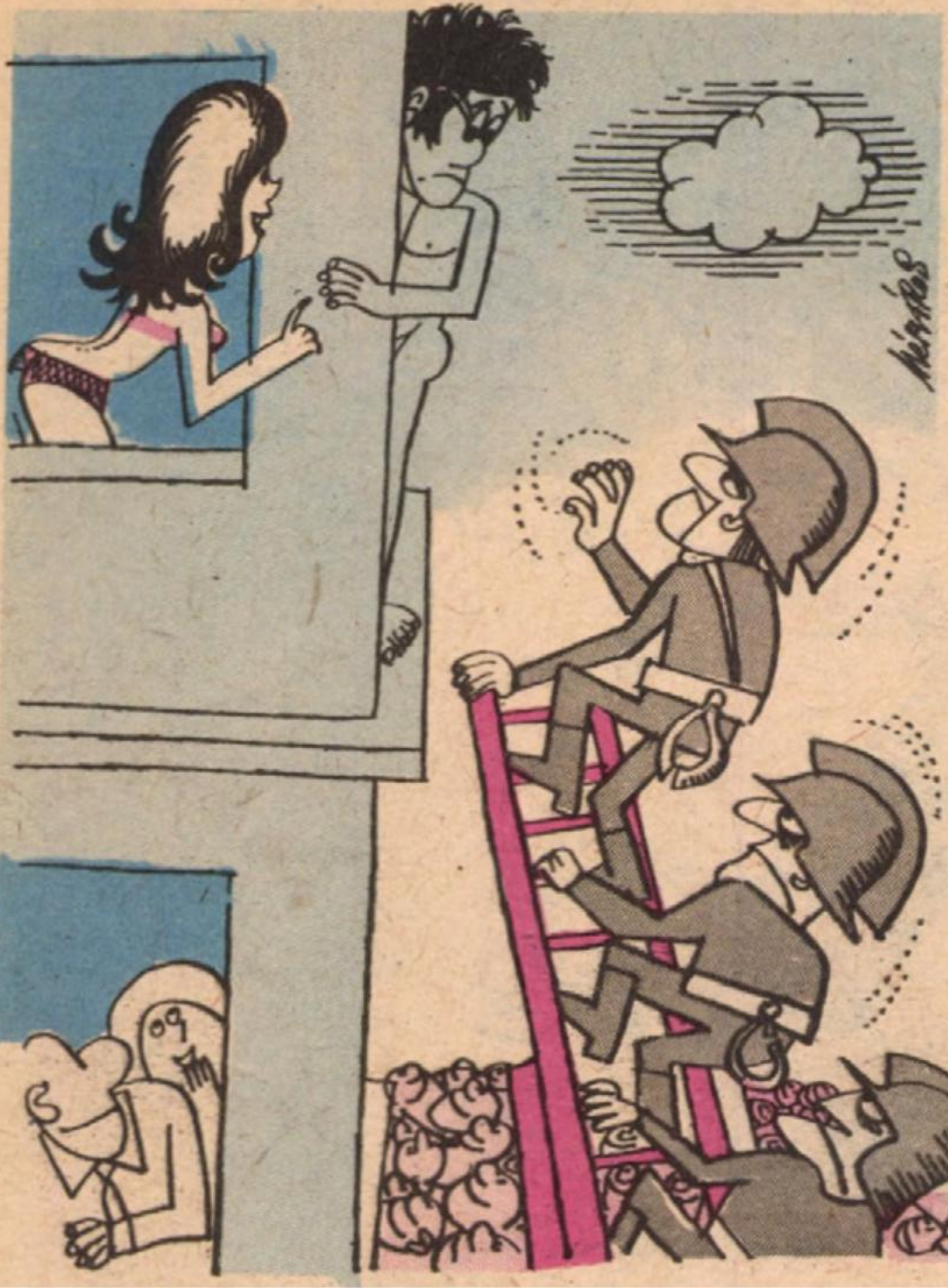

– Visszajöhetsz! Nem a férjem volt!

HALLOTTUNK EGY VICCET

A gazdag nagybácsi nagyon beteg volt, az orvosok már lemondtak róla, a rokonok reménykedtek, hogy nemsokára az örökséghez jutnak. Egy napon, amikor a betegszoba mellett az orvos komor arccal feléjük fordult, azt hitték, hogy reménységük valóra vált. Ezt a várt pillanatot megerősíteni látszottak az orvos bevezető szavai is. Így szólt:

— Tragikus hírt kell közölnöm.

Azután így folytatta:

— Paciensem eljegyezte magát az ápolónőjével.

ENERGIA-LEVEZETÉS

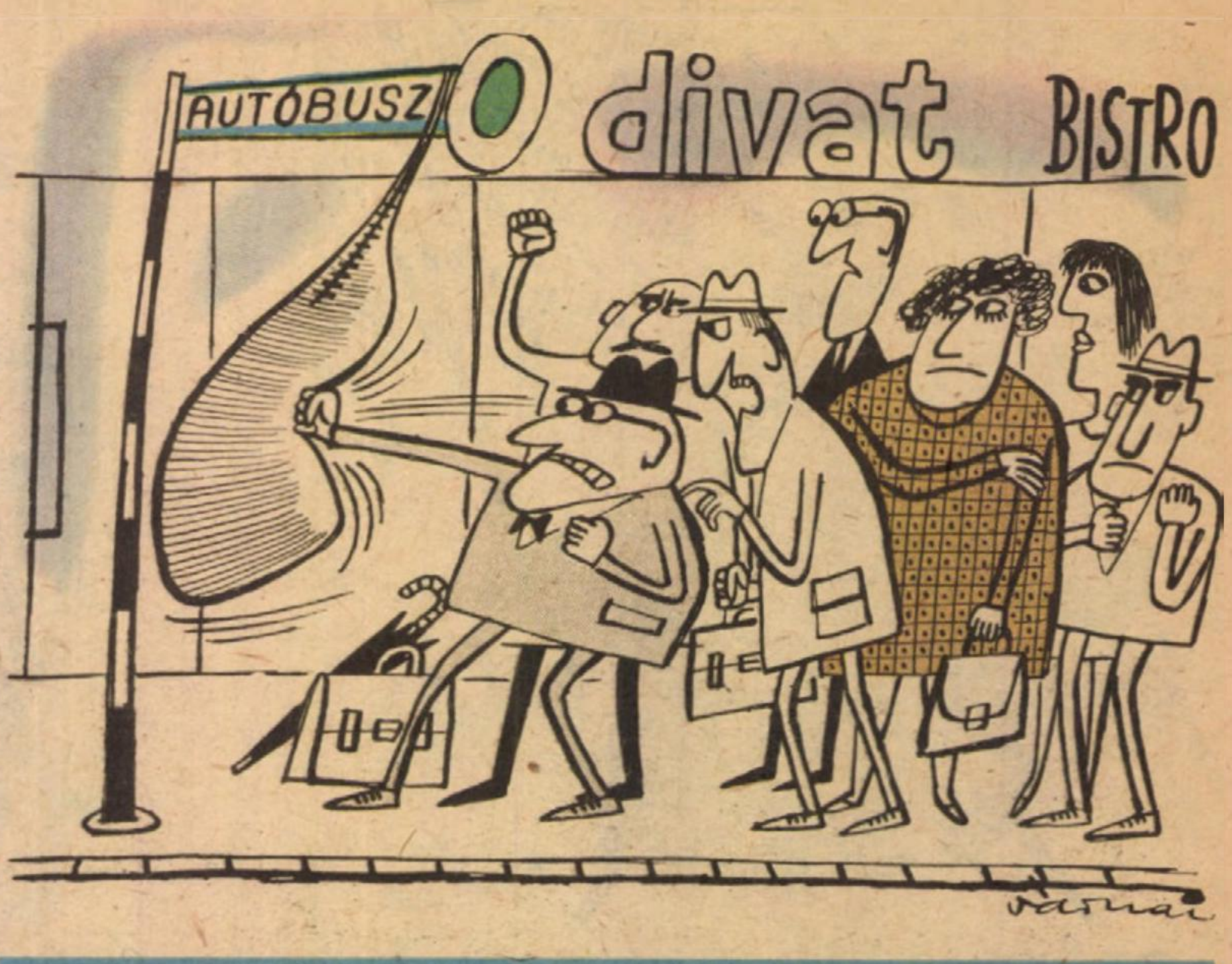

ALBÉRLET

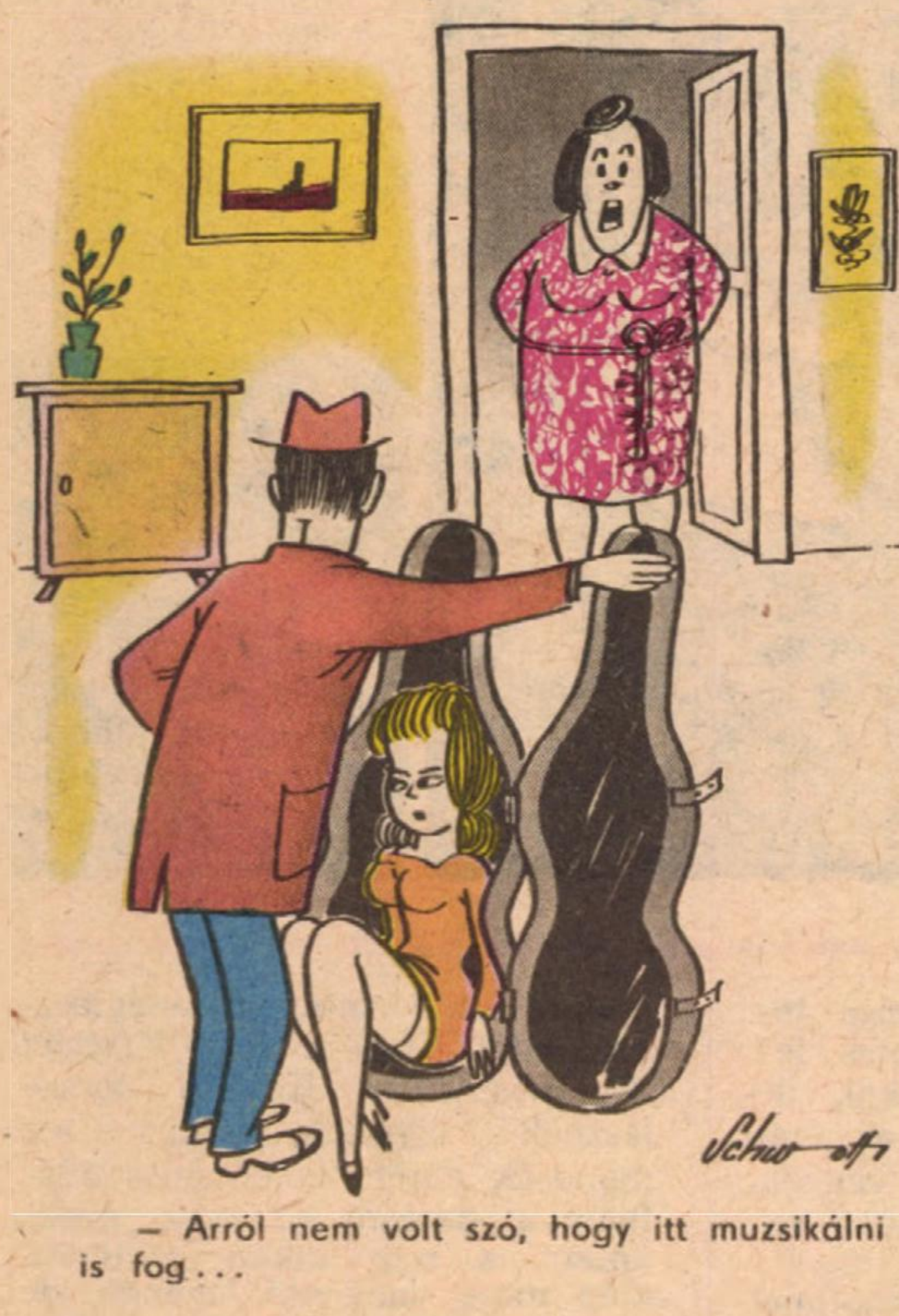

– Arról nem volt szó, hogy itt muzsikálni is fog...

VESZTETT A SAKK-AUTOMATA

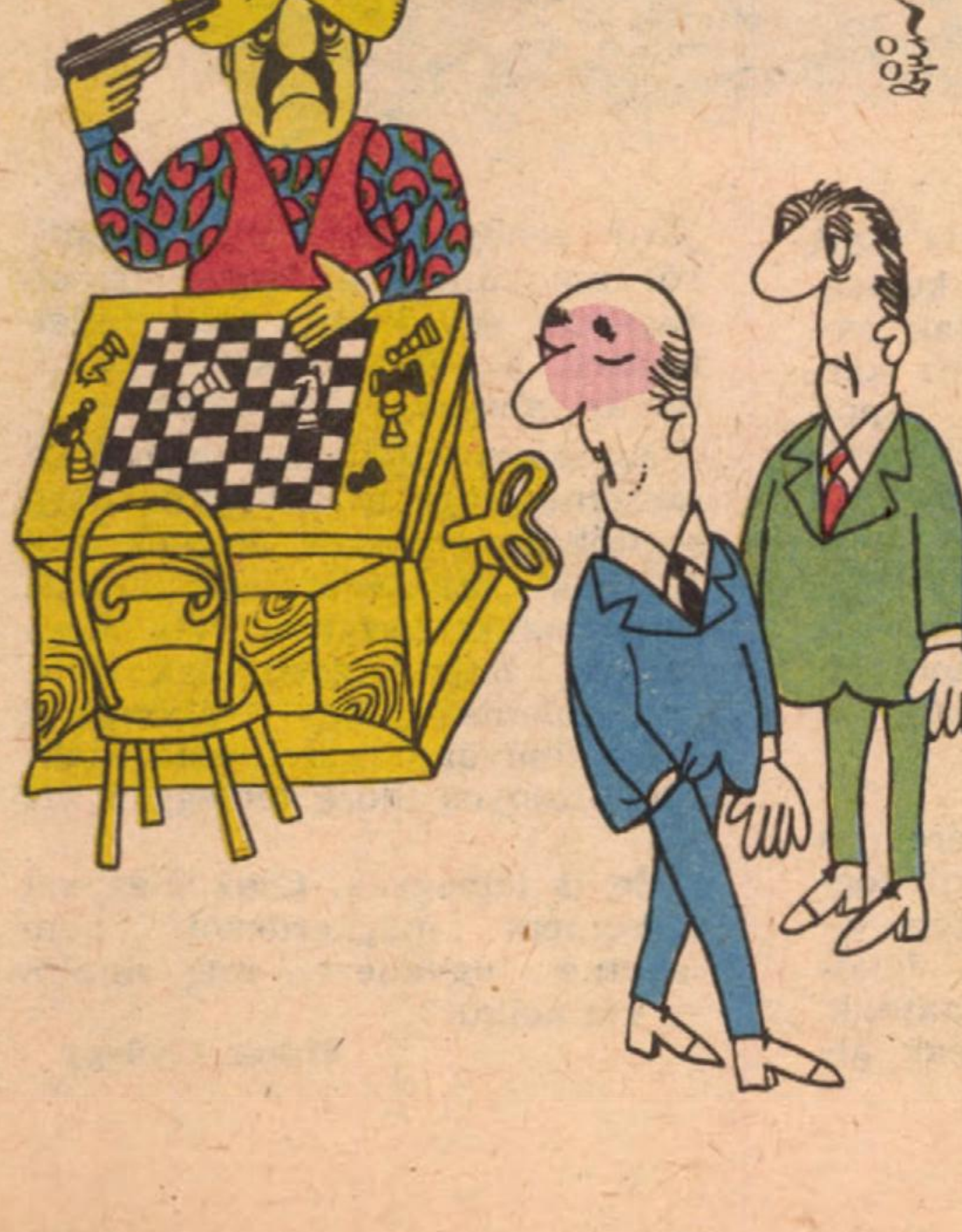

PECHES ESKÜVŐ

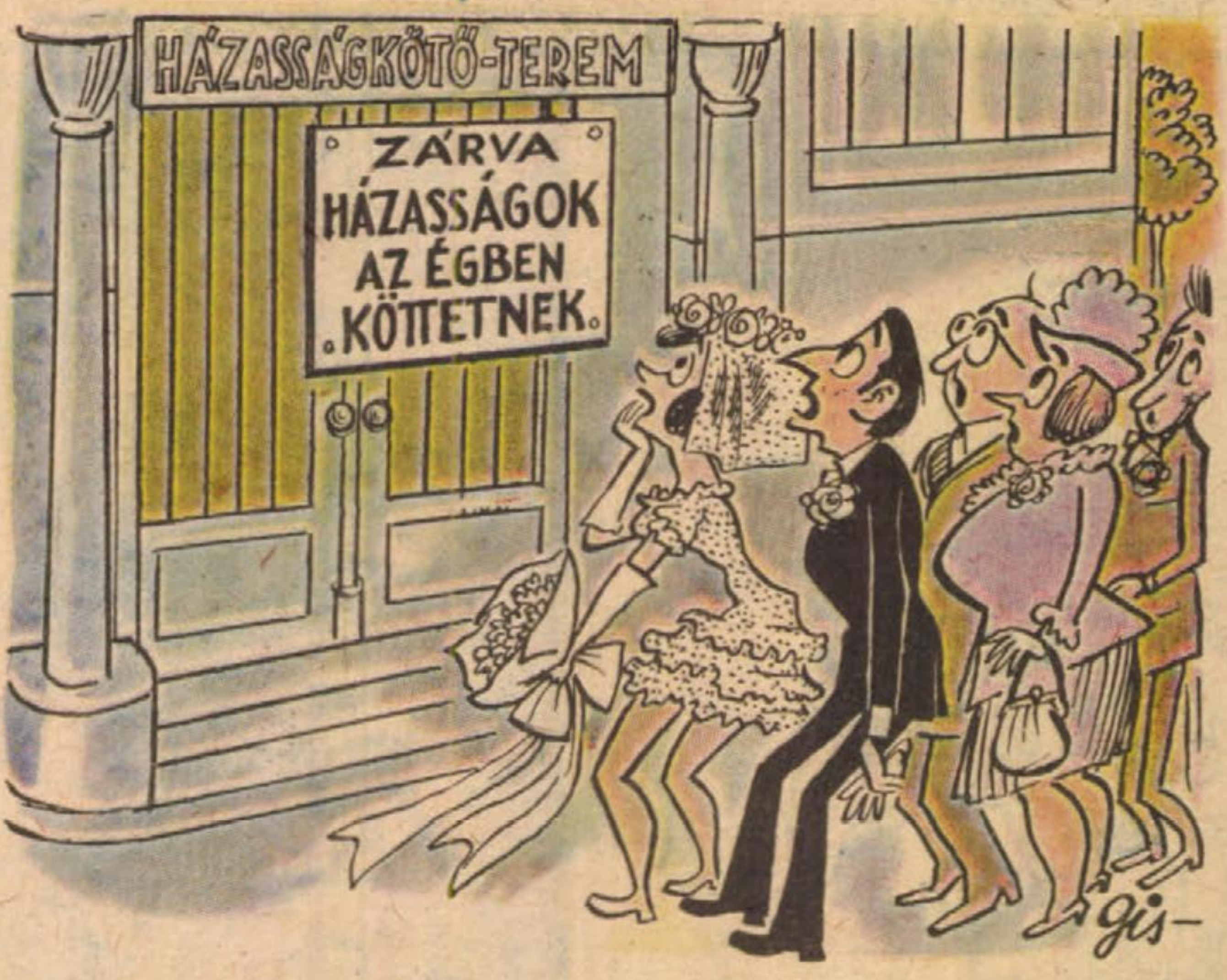

VÁLLALATI SZINTEN

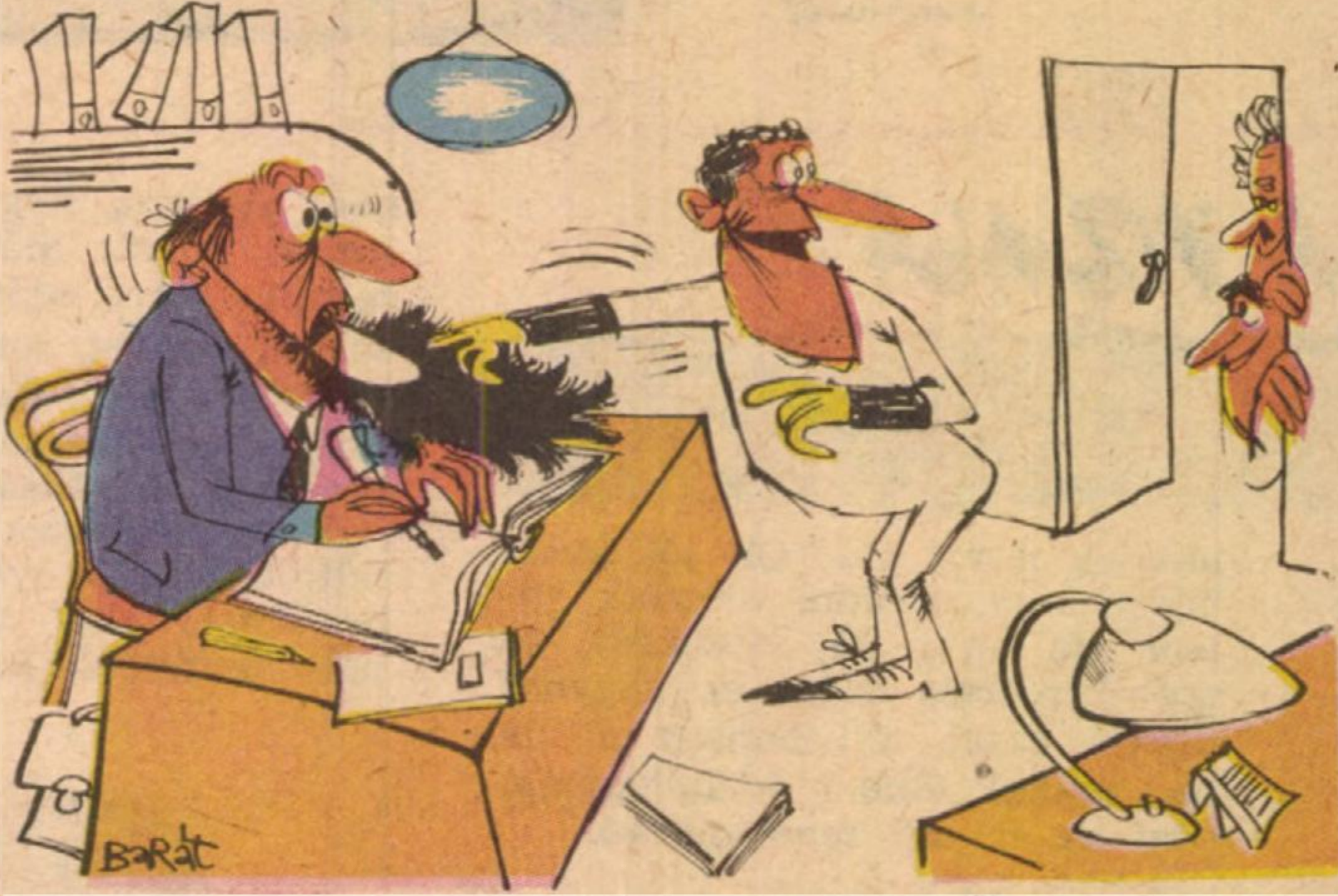

– Milyen szerencsénk van! Ez csak a mi belső revíziónk!

ÚJ MÓDSZEREK PATKÁNYOK ELLEN

Mint ismeretes, nemcsak az emberiség szaporodik, hanem a patkányság is. Még hozzá kellemetlenül gyors ütemben. A patkányirtás eddigi módszerei nagyjából csődöt mondtak, az okos kis állatok undorral és felháborodva fordulnak el (és nem fel!) a patkányméregtől.

Most viszont — az AP-hírügynökség szerint — új fegyvereket fedeztek fel a patkányok elleni ősi harcban. A pittsburghi egyetemen egy úgynevezett „stress chamber”-ben (túlfeszültségi szobában) a patkányokat kiteszik a modern élet minden ártalmának. Gépkocsiberregés, duda, vonatzakatolás, beat-lemezek, sugárhajtású repülőgépek zaja stb. hallatszik hangszórókon keresztül. A patkányok rövidesen magas vérnyomásban, s más civilizációs betegségekben szenvedtek, csökkent a szaporodási képességük és általában elviselhetetlenül idegesekké váltak.

A feladat tehát egyszerű. Meg kell ismertetni a patkányokat a mai civilizáció és kultúra minden megnyilvánulásával és akkor majd megnézhetik magukat!

NYILATKOZAT

A televízióban egy idő óta roppant szórakoztató társasjáték folyik „Kicsoda — micsoda?” címmel. Magam is élvezem ezt az üdítő műsort, de ennek ellenére is ki kell jelentenem, hogy szerény nevemet a műsor szerkesztői és vezetői illetéktelenül emlegetik. A rólam elnevezett szép társasjátéknak ugyanis szigorú szabályai vannak; sajnálattal állapítom meg, hogy ezek nem mindegyikét tartják be a televízióban.

Mindenekelőtt: a kérdező csak kétféle választ kaphat. Vagy „igen”, vagy „nem” feleletet. Már az „is” válasz is szabálytalan, hát még a „nem jellemző”, „rossz úton jár” stb., stb.

Szigorúan tilos a kitalálandó szó fonetikai jellemzőire kérdezni. Hogy milyen betűvel kezdődik, hány szótag, ragozott szó-e — az ilyen kérdésekre nem szabad válaszolni, az ilyen kérdések nem egyeznek a játék lényegével és szellemével.

Nincs olyan zsüri a világon, melynek joga volna elfogadni megoldásként mást, mint amit ki kellett találnia a kérdezőnek. Még akkor sem, ha a kérdező a teljesen megfelelő értelmű szinonimát mondja. Legutóbb a „kritika” helyett a zsüri elfogadta a „vélemény” szót — teljesen jogtalanul. Ez a két szó még csak nem is egyazon értelmű

A fentiekből kitűnik, hogy a magyar televízió az általam feltalált játéknak egy liberális változatát játssza, amihez persze joga van, de én, szegény fejem, szüntelenül forogni vagyok kénytelen a síromban, ha a nevemet hallom emlegetni.

Bar Kochba
nyug. játékmester

ENGEDÉLLYEL VADÁLLATOK TARTHATÓK BUDAPESTEN

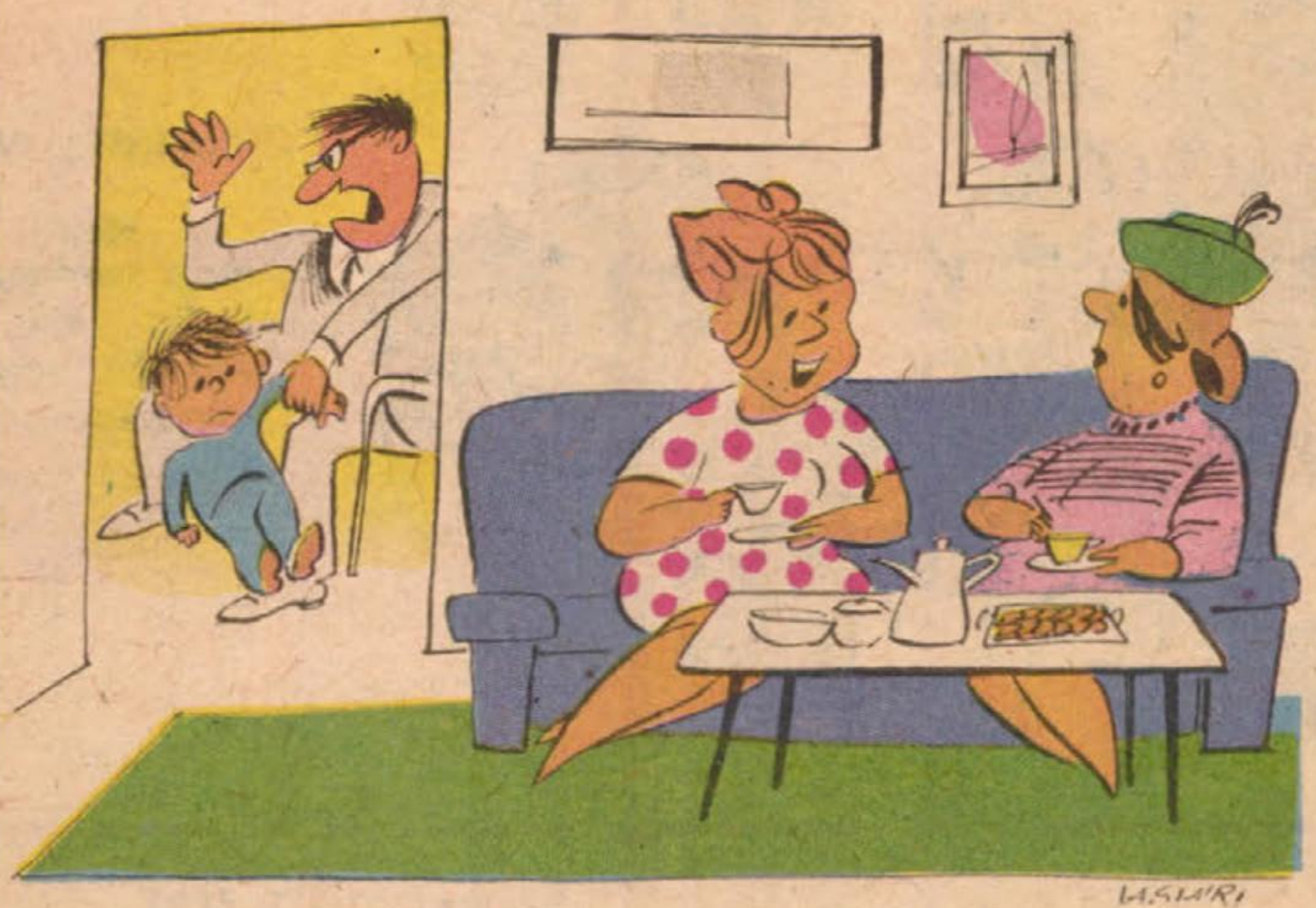

– Az én Gyulámhoz engedély sem kell.

SZIGORÚ MAMA

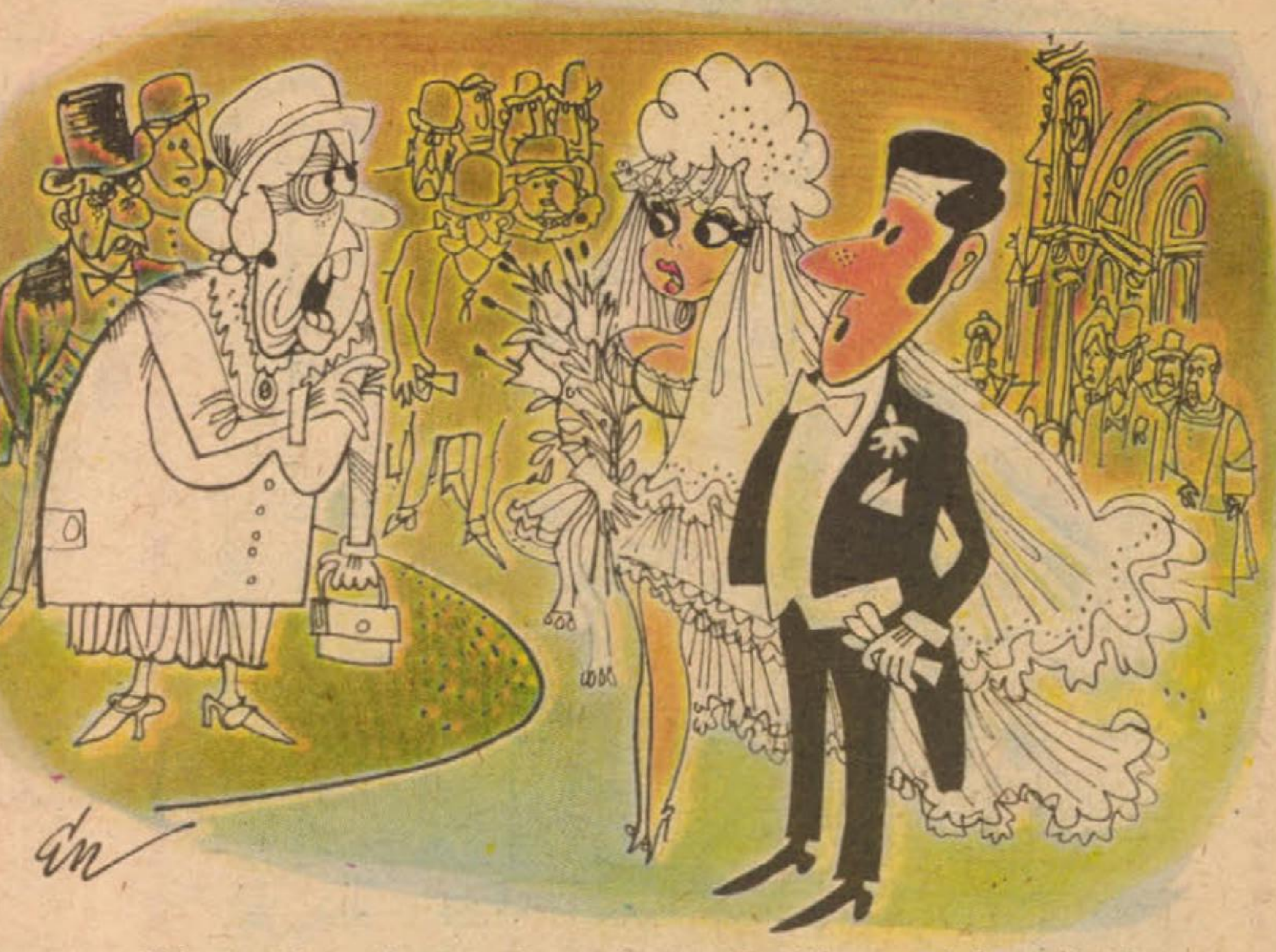

– Nászút ide, nászút oda, nekem este kilencre itthon légy!

TÖRÖKFOGÁS

Egyedül ácsorogtam a nagy magyar éjszaka kellős közepén. Barátom, aki a bárban egy órával ezelőtt még a vállamon fogadta, hogy sosem hagy el, mert többet ér az igaz barátság száz nőnél is, kölcsönkérte az utolsó százasom, és elvitorlázott egy kis szőkével. Azért nekem is jutott egy, de ez fekete volt:

— Dujuszpikinglis? — kérdezte.

Dühösen morogtam magamban valamit, természetesen magyarul, aztán mutogattam, ami viszont már nemzetközileg ismert jelzés volt.

Ekkor lépett mellém H. úr. Az, hogy H. a neve, csak később, hajnalfelé derült ki. Az viszont az első pillanatban kiderült, hogy engem mindenesetre madárnak nézett. Nem is verébnek, nem is tengelicének vagy fehérszárnyú, bóbitás galambnak, hanem valami egzotikus külföldi madárnak, amely feltehetően arany tojást tojik.

— Te vagy német, dajcs?

Nemet intettem.

— Svéd? Francuski? Inglis?

Lassan felsorolta Európát. Földrajzból elég jól állhatott a suliban, de én egyre nemet integettem, már szédülni kezdtem belé. Főként a szédülés miatt most már igent intettem, pont akkor, amikor a felsorolásban elhagyta jó öreg kontinensünket és áthajózott az óceánon.

— Úgy! Te vagy amerikai... Gud báj! Gyere velem. Danszing! Görlök! — makogta és kezével a levegőben hadonászva felrajzolta a sötét magyar égre egy általa kínált görl domború formáit. Máris intett egy taxinak.

— Van forint? Forint jesz? — tudakolta és én szomorúan ismét nemet intettem. Kiderült, hogy nemcsak földrajzban, hanem a valutákban is járatos. Végigkérdezte a külföldi pénzeket a fonttól a svéd koronáig. A dollárnál igent intettem, mert már megint szédülni kezdtem a sok nemet jelző nyaktekeréstől. Közben szélsebesen végiggondoltam esélyeimet. Itt a nagy riport. Már láttam a lapokban a hatalmas címet: „Veszélyes valutasíbert leplezett le egy hőslelkű újságíró."

Egy picinyke bárba vezetett. A portás ismerősként üdvözölte.

— Egy jó asztalt! A manusz, gazdag amerikai ... — mondta a portásnak, és nem is halkította le a hangját, hiszen előttem veszélytelenül beszélhetett.

A zsúfolt szardíniásdobozban egy pillanat alatt elénk került egy terülj-terülj asztalkám, konyakkal, whiskyvel és sós mandulával, majd két ifjú hölgy is feltűnő érdeklődést mutatott irányunkban. Szóval, alakult a helyzet. H. úr úgy rendelt, mint egy Csekonics báró, úgy ivott, mint egy kefekötő és úgy fizetett, mint egy... De ezt hagyjuk későbbre.

Vártam, hogy mi lesz? De csak ivott. Nem tett ajánlatot a dollárjaimra, nem akart aranyat venni, márkás képet, bélyeget eladni.

— Egyszer élünk — mondta, és homlokon csókolt. Már nem is törődött azzal, hogy nem értek magyarul. — Gazdag amerikai barátom — mutatott be a pincérnek, aki először rám meredt, aztán elvigyorogta magát. Hiába, nem megy nekem az inkognitó. Túl sokat vendégszerepeltem ahhoz a pesti éjszakában, hogy mindenütt akadjon ismerős pincér. Mentettem a helyzetet. Kimentem és félrehívtam a pincért. Elmondtam neki a történetet és abbeli szándékomat, hogy most egy nagystílű valutaüzért fogok leleplezni.

— Ez valutaüzér? — nevetett a főúr. — Tudja ki ez? Nappal dolgozik valahol, éjjel meg kóricál, időnként felszed valakit, aki fizet neki néhány konyakot. Ilyenkor dúsgazdagnak, világfinak képzeli magát. Hol egy vezérigazgatóval, hol egy főorvossal jön ide. Persze, mi tudjuk, hogy egyik sem az, de azon drukkolunk, hogy az ipsének, akit magával hoz, legyen pénze, különben H. itthagyja az óráját.

Visszamentem az asztalhoz:

— Hát ide figyeljen H. úr! Maga most törököt fogott — mondtam. — H. eltátotta a száját, majd belekapaszkodott az utolsó szalmaszálba:

— Hát te tudsz magyarul... Na persze, disszidens vagy öregem, idegenbe szakadt hazánkfia... Ez jó trükk volt...

Hosszú ideig tartott, amíg megértette, hogy nem az óceánon túlról jöttem, és lakóhelyemtől csak egy kerülethatár választ el. De végül is felfogta a helyzetet:

— Van dohányod?

— Mondtam már, hogy nincs!

H. felállt és csatolni kezdte az óráját.

— A számla felével majd beszállsz?

— Be.

— Jó srác vagy...

Kint hajnalodott. A Népköztársaság útján sepertek a házmesterek. Mi gyűröttek voltunk, és mindketten becsapva éreztük magunkat. Én egy riporttal, ő egy gazdag amerikaival, valamint kétszáz forinttal lett szegényebb...

Ősz Ferenc

VADÁSZATI KRESZ

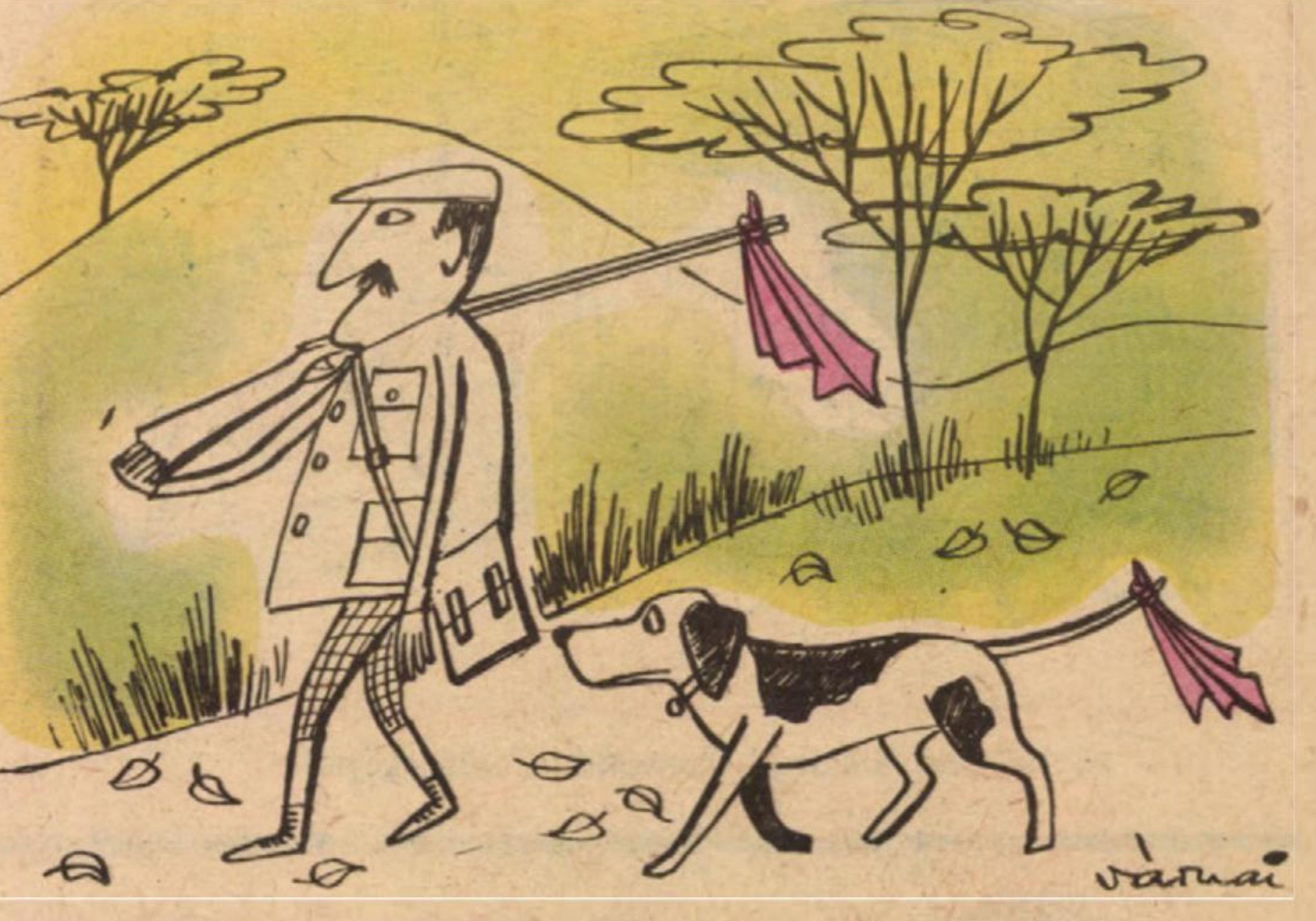

SZÜLŐI BÜSZKESÉG

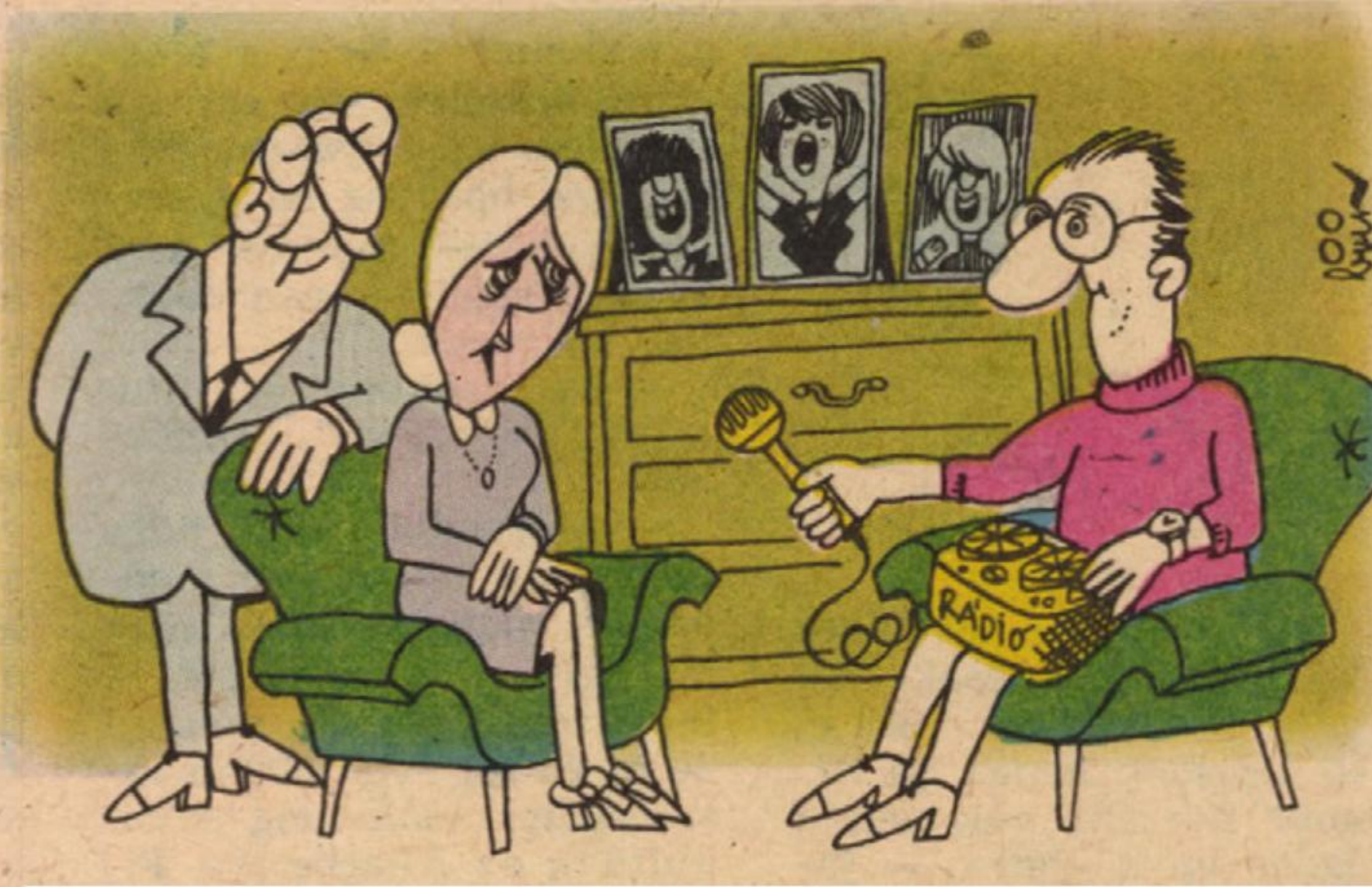

– Három táncdalénekest adtunk az országnak!

TÁVFŰTÉS

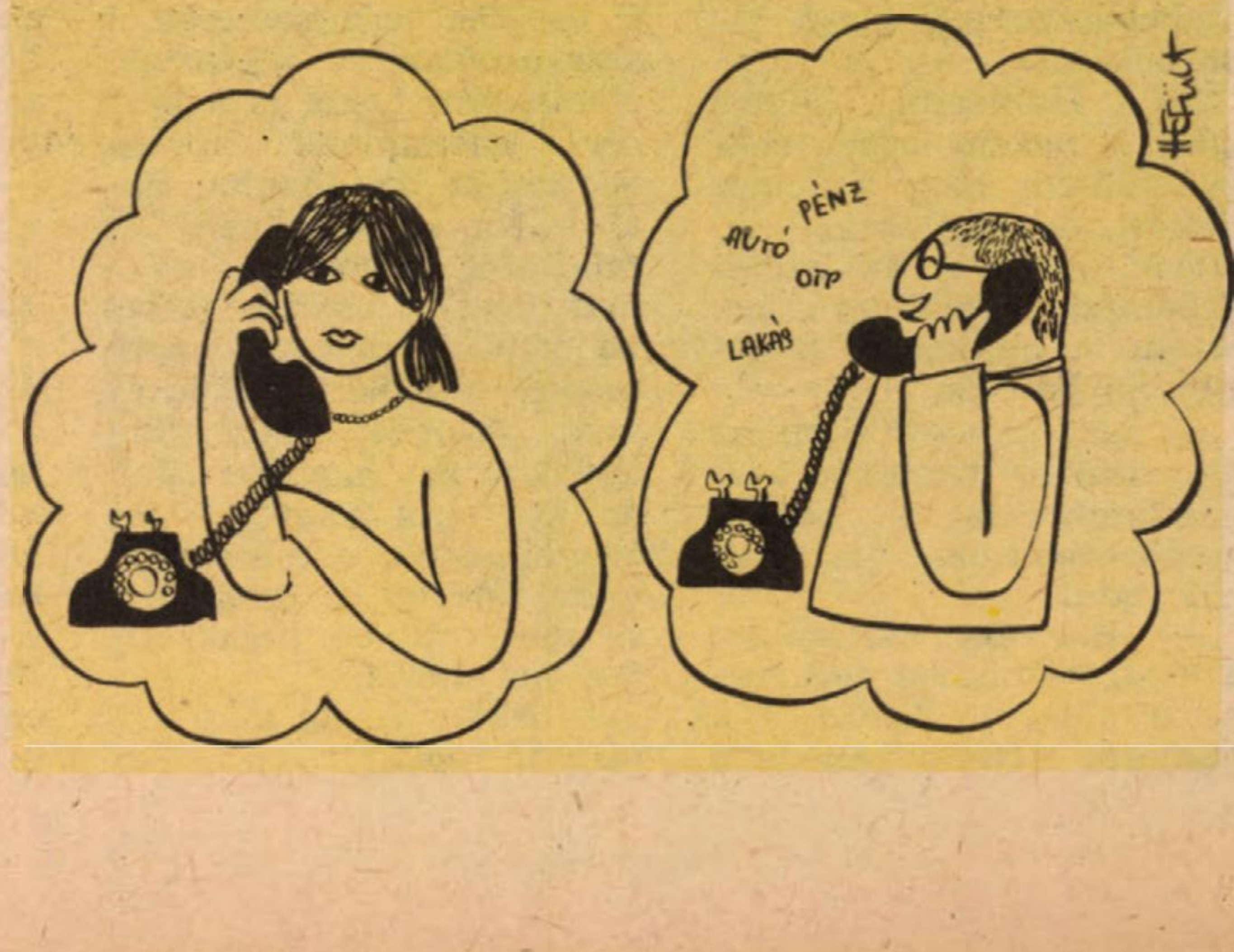

TILOS A VÉDŐRÁCSOK FELSZERELÉSE

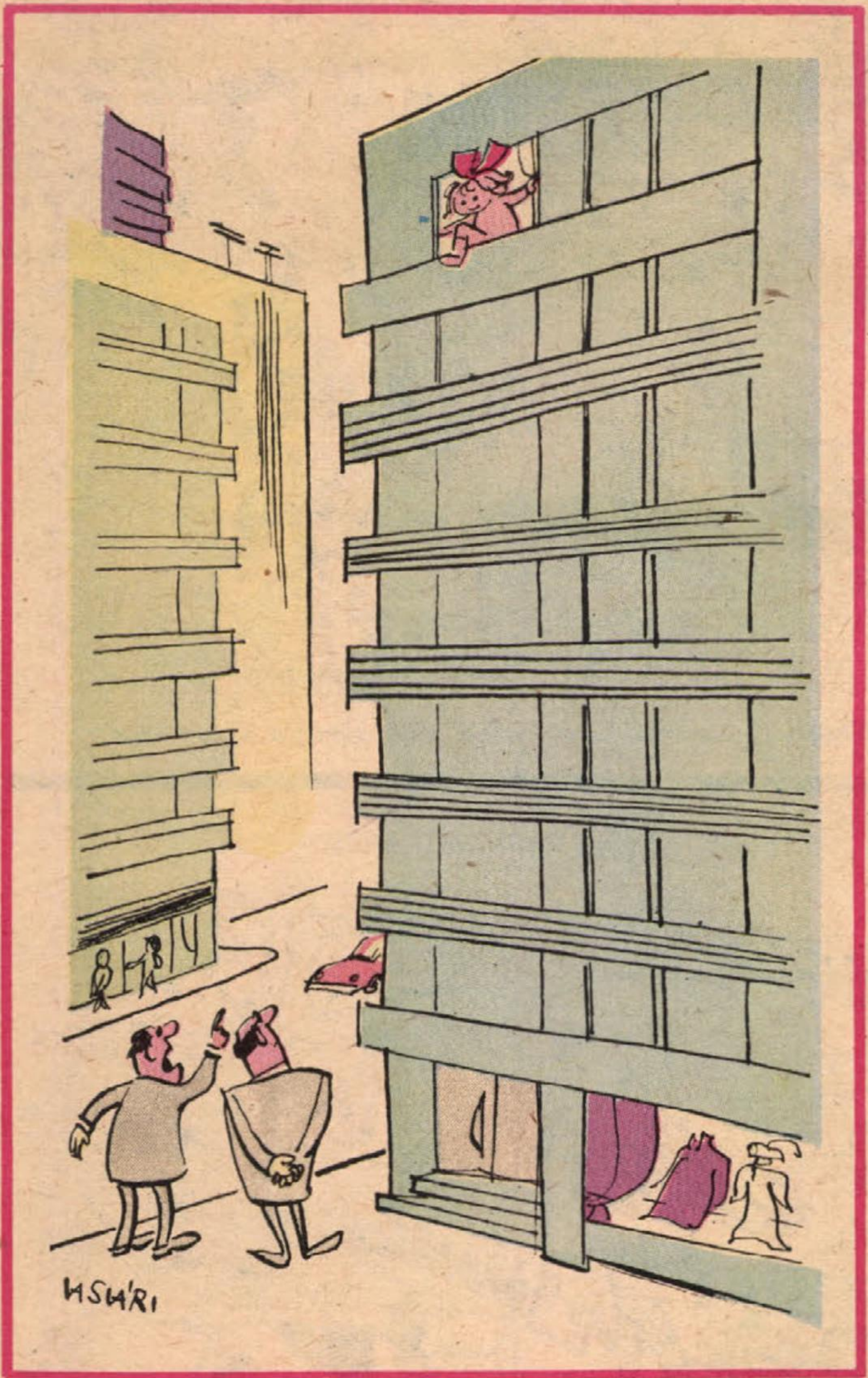

— Le ne ess, kislány! Rontaná a városképet!

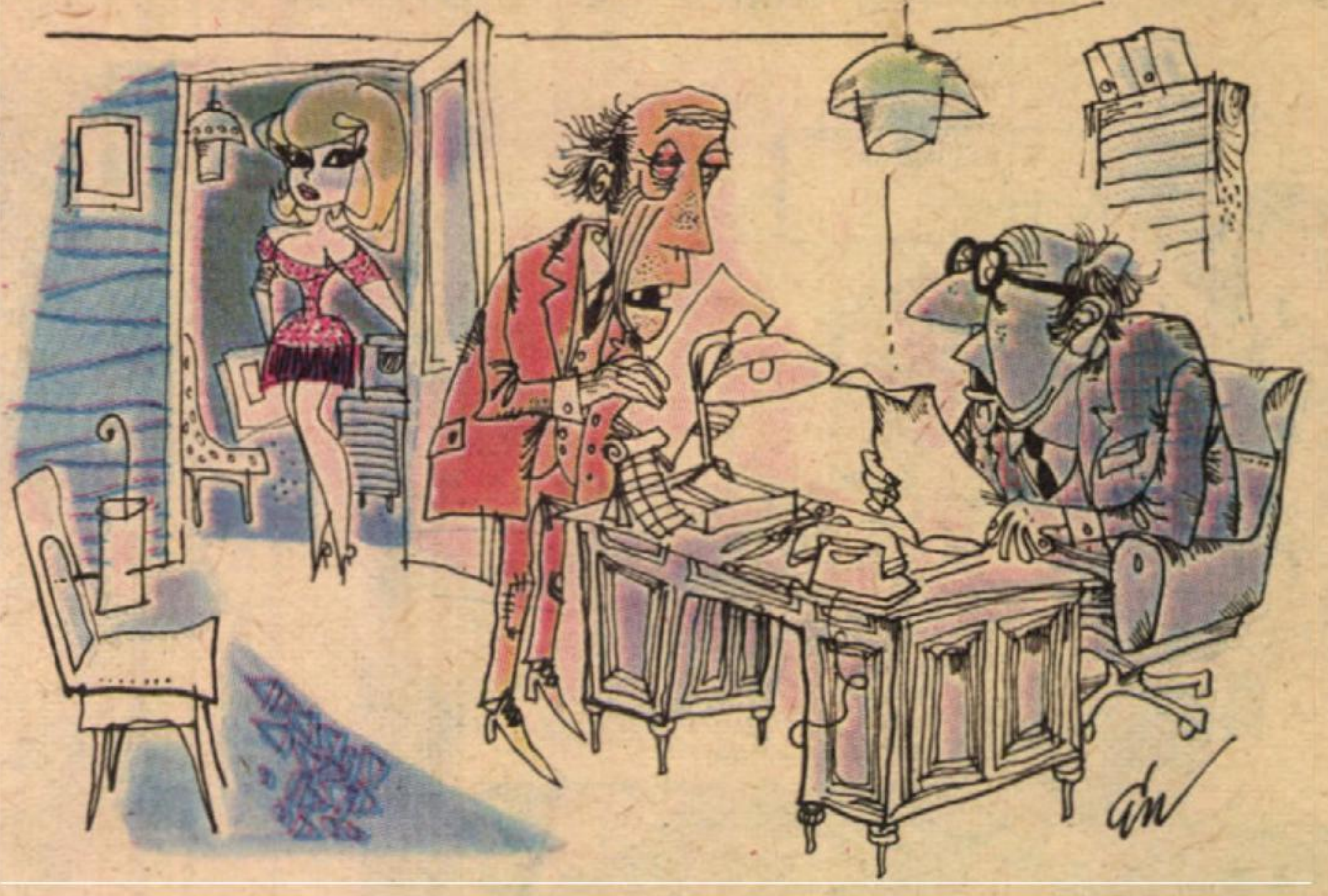

RÖGÖS PÁLYA

— Nem ismer meg, szerkesztő úr? Pedig már húsz éve én vagyok a tehetséges, fiatal költő.

A NAGY SINATRA

Frank Sinatra, a híres énekes és filmszínész elmondhatja magáról, hogy világhírű. De úgy látszik, a világhírnek is vannak határai. Az énekes egy arizonai benzinkútnál töltette kocsiját, miközben a kezelő fürkészve nézett rá:

— Ismerős az arca. Nem láttam én magát már valahol?

— Talán a helyi moziban — felelt Sinatra mosolyogva.

— Az lehet! — bólintott a kezelő. — Maga hol szokott ülni?

SZÓRAKOZOTT FÉRJ

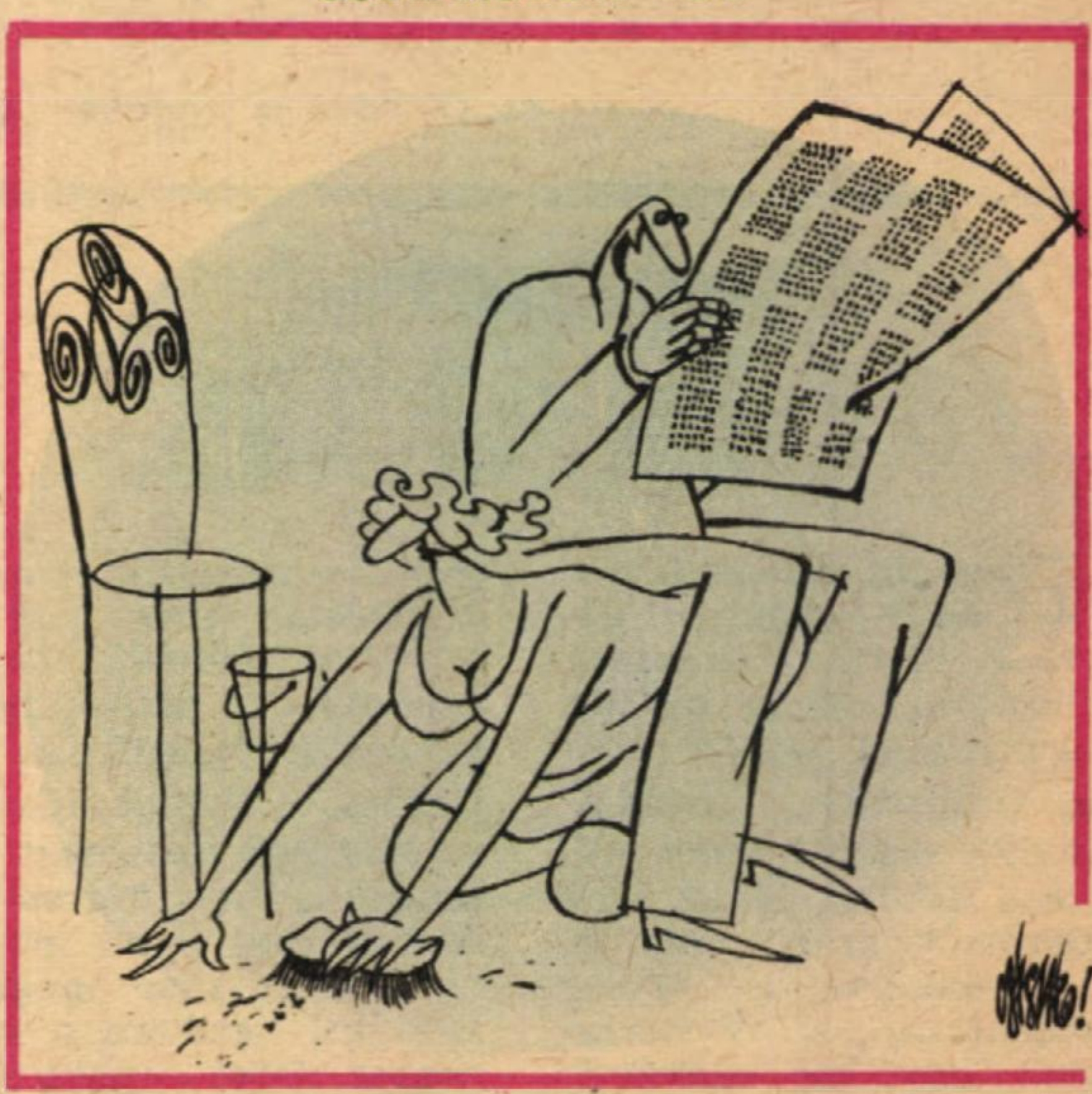

— Érdekes, hogy mennyit írnak a lapok mostanában a női egyenjogúságról ...

HUMORÜGYBEN BÁSTI LAJOSNÁL

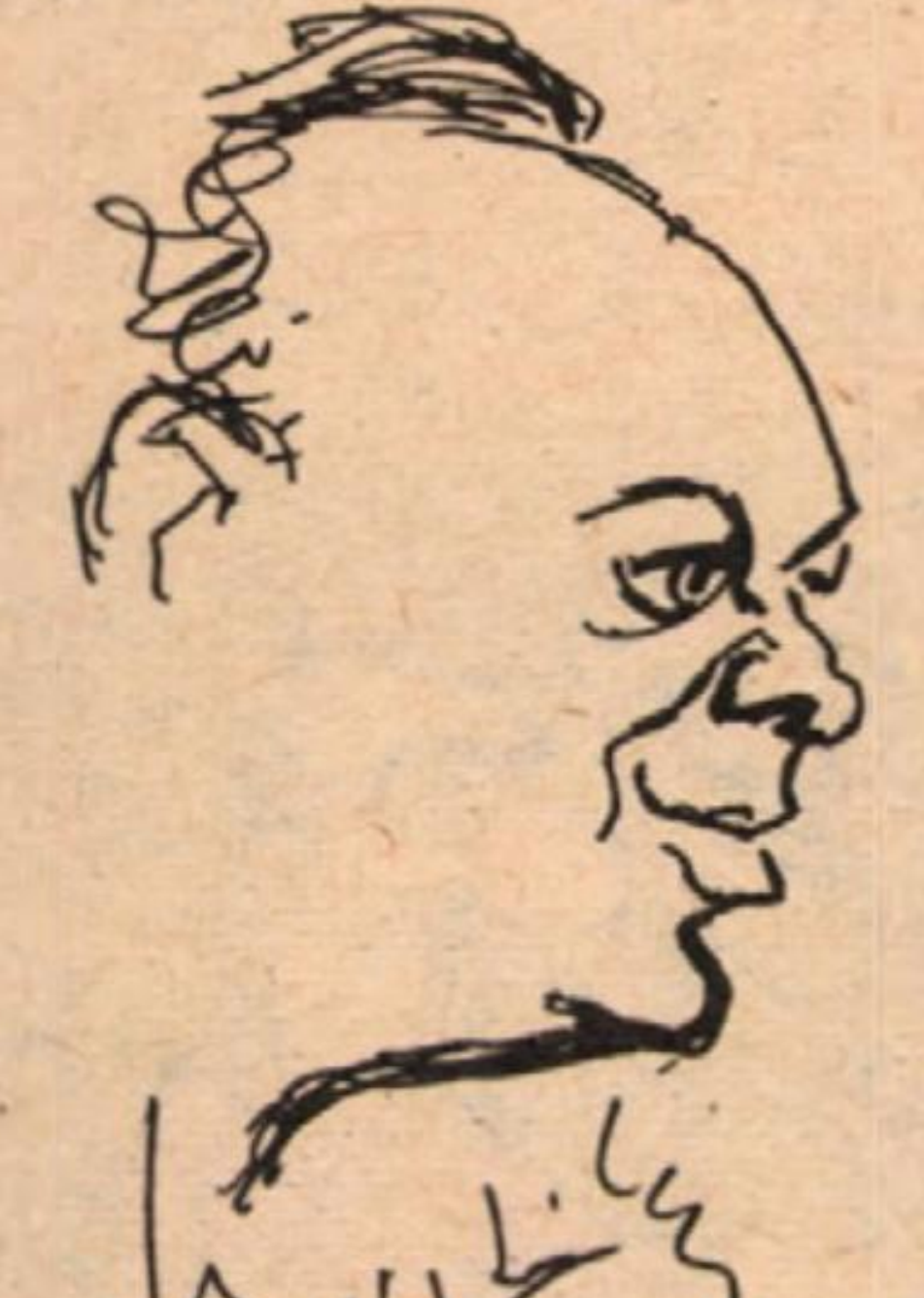

Szívesen áll rendelkezésemre, csak azt nem tudja, mikor.

— Legjobb lenne, ha bejönnél hozzám valamelyik előadás előtt, hatra — javasolja végül a telefonba.

— Hova? Hát ma a Pestiben vagyok, holnap a Tháliában, csütörtökön az Operettben.

— Hogy győzöd? — kérdezem este *A hős és a csokoládékatona* dicső tábornokától.

— Humorral. Igen, igen ... nekem szent meggyőződésem, hogy a humor fiatalít, de legalábbis konzervál, megőrzi az ember életerejét. Valahogy úgy érzem, a humornak biológiai hatása van.

— Lehet, hogy eljön az idő, amikor nemcsak hormoninjekciókat, hanem humorinjekciókat is fognak adni?

— Bár ott tartanánk! Tudod, mennyivel más lenne a világ ... Addig is a humorra nevelni kellene a gyerekeinket. Nem a levegőbe beszélek, én ezt így csinálom a gyakorlatban is. Igaz, hogy az én gyerekeimnek — mondja apai büszkeséggel — van öröklött humoruk.

— Te azonban ezt „tovább fejleszted”, gondolom.

— Mégpedig úgy, hogy ha valami humorosat mondanak, vagy tesznek, elismeréssel adózom nekik. A múlt vasárnap — például — öt és fél éves Misim kívánságára családilag kivonultunk az Állatkertbe. Fiamnak ez a legkedvesebb szórakozása, szinte személyes ismerőse minden állat. Egyik kedvence a szarvas, azt etette pereccel, mielőtt beültünk az étterembe. Fölolvastuk az étlapot. Juli és Misi természetesen a szarvashúsra szavaztak. Nemsokára hozta is a pincér. Kisfiamnak apróra vagdostuk az adagját, aztán: „Na, egyél szépen!” Ő falatozott is jóízűen, mígnem egyszer csak a szájába nyúl, kiszed egy apró csontot, felénk mutatja, és szól: „Agancs!” Más szülő ilyenkor azt mondja: „Jaj, de kis buta vagy ...” Mi megtapsoltuk, nevettünk, talán túlozva is. Hadd értse meg, milyen hálás dolog nevettetni.

— Akkor is, ha az ő kárára történik?

— Akkor is! Abból még senkinek nem származott kára, ha az ő kárán nevetnek. Íme a példa! Hajdanában-danában egy Maugham átdolgozás zenés változatának a főszerepét játszottam a Vígszínház akkori Pesti Színházában (a mai Vidám Színpad helyén volt). A darab egyik jelenetében leülök a zongorához és magamat kísérve, dalban vallok szerelmet partneremnek, Karádi Katalinnak. Tekintve, hogy én nem tudok zongorázni, a színfalak mögött Bródy Tamás játszott. A századik előadás körül jártunk, amikor — hogy, hogy nem — elfelejtettem elénekelni a refrént. Fölálltam, Karádihoz léptem és prózában folytattam a szövegemet, amelyet aláfestett a „magától játszó” csodálatos zongora. Tomboló sikerem volt.

— Szerintem ebben része volt annak is, hogy a közönség mindenkor „boldog” ha rájön arra, hogy a *bűvész miként csinálja a trükköt.*

— Igen. Ezért van az, hogy az első oldalpáholyból (ahol van ilyen) sokszor majd kiesnek az emberek, annyira szeretnének a kulisszák mögé látni. Emlékszem azonban Az ember tragédiájának egy előadására, ahol semmi szükség nem volt effféle kukucskálásra. A párizsi színben, mint Ádám-Danton szónokolok a néphez, amikor elém lép a hős Tiszt. Beszédének utolsó szavai ezek: „Nem bízol bennem, látom, hát tanulj / Felőlem jobban vélekedni polgár.” Ekkor kirántja a revolverét és főbe lövi magát. Igen ám, de partneremnek, az ambiciózus fiatal színésznek csütörtököt mondott a pisztolya. Elmondta hát újra a szövegét és újra homlokához szorította a fegyvert, amely ezúttal is néma maradt. Pislogtam neki, hogy hagyja, menjünk tovább. Ő azonban harmadszor is belekezdett a szövegbe, de ekkor már óvatos volt. Előrántotta tőrét és „szíven szúrta” magát. Ebben a pillanatban a színfal mögött eldördült a lövés. Az ügyelő „sietett” ifjú barátom segítségére. Harsogott a nézőtér. Tehették. Mi azonban a színpadon, a párizsi forradalom véres kavargásában mégsem nevethettünk.

— Diákkoromból ismerem ezt a kínszenvedést. Az embert fokozottan ingerli az, hogy tilos a nevetés.

— Talán jobban hasonlít ehhez a közismert iskolai szituációhoz az, amikor a mi „tanárunk”, a közönség komoly, de nálunk a színpadon történik valami humoros. Legutóbb is, vagy két éve, amikor a My fair lady még *csak* a háromszázadik előadás körül tartott, abban a jelenetben, ahol Lizit beszélni tanítom, hiába kerestem a cukorkás dobozt. A rendezés szerint abból szoktam hét-nyolc szemet a lány nyitott szájába dobni, hogy — ha garatjában pörögnek a golyók, akkor is — tudjon tisztán beszélni. Nem volt doboz, tehát eljátszottam hogy van, és a nemlétező cukorkát dobáltam Lehoczky Zsuzsa szájába. Hála a színpadi szuggesztiónak a közönség elfogadta a játékot, Lehoczky azonban fuldokolni kezdett a nevetéstől. Márpedig a nevetés ragályos. A következő pillanatban én is harapdálni kezdtem a számat. Szerencsénkre ekkor valaki megszólalt a nézőtéren: „Cigányútra ment a szegénynek!” Lett erre nagy derültség odalent és nagy megkönnyebbülés odafent, nálunk: úgy illett, hogy mi is nevessünk a bemondáson. Igaz?

Mire megyek kifelé a színházból a közönség már tódul befelé.

Én humorügyben voltam, ők humorügyben jönnek.

Sólyom László

ÉLETÖSZTÖN

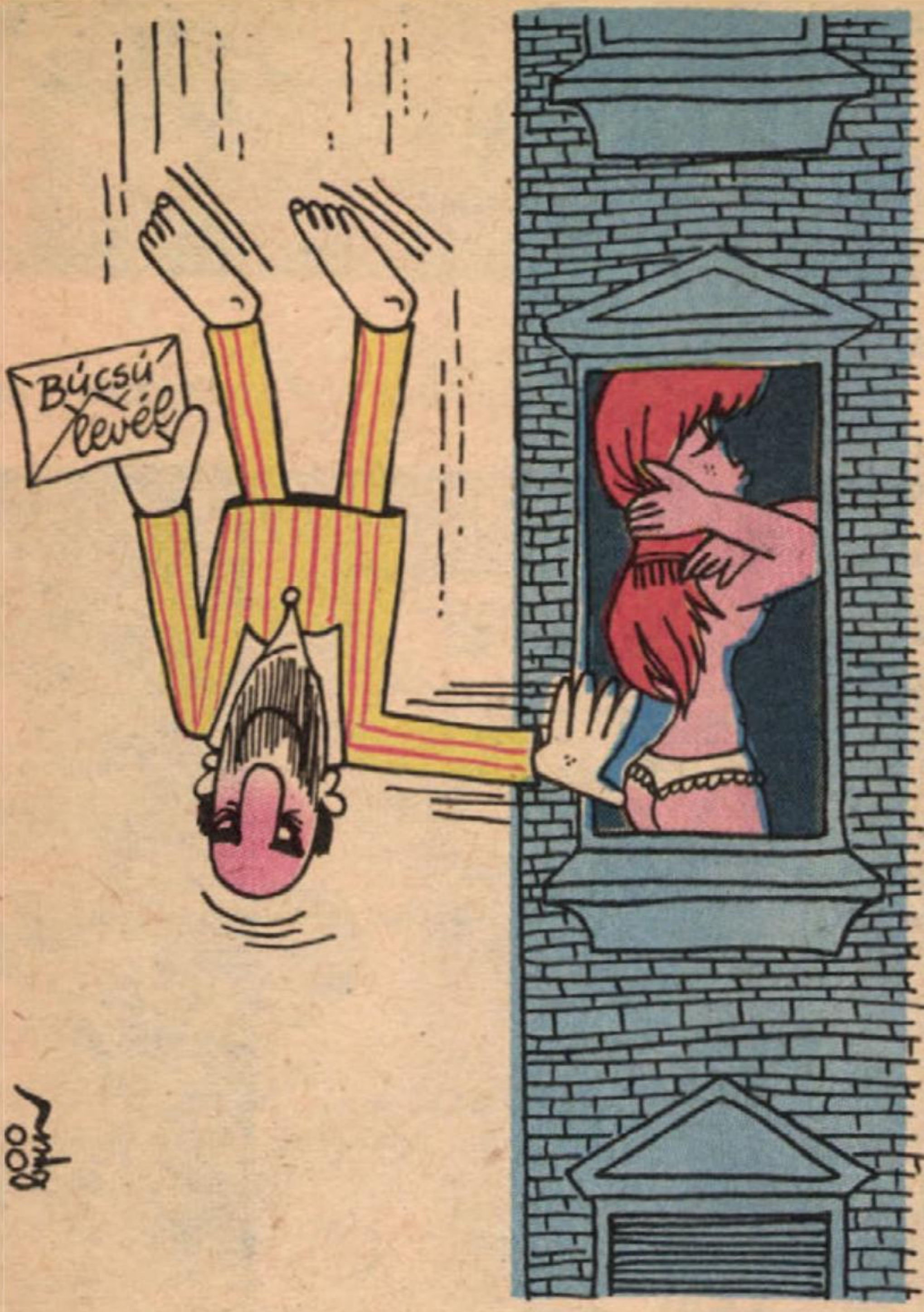

Hátha valaki nem ismeri

A négyéves Zsuzsi egy nap a mamája elé áll:

— Anyu, én férjhez megyek!

— Na ne mondd? És kihez, ha szabad kérdeznem?

— A nagypapához!

— Azt nem lehet, kis bogaram. Hiszen a nagypapa az én apum!

— Na és? — von vállat Zsuzsi. — Te is hozzá mentél az én apumhoz.

*

Katángi meglátogatja kertes kis házban lakó barátját. A kert kapuján hatalmas tábla hirdeti: „VIGYÁZZ, A KERTBEN KUTYA VAN!”

Amikor belép, egy egészen apró kutya tűnik fel a házhoz vezető úton.

— Mondd — kérdezi Katángi —, te azért a kis kutyáért tettél ki egy akkora táblát a kapura?

— Igen — válaszolja a házigazda —, mert félek, hogy eltapossák.

*

Erzsike udvarlója hevesen csapja a szelet:

— Kedves Erzsike, higgye el, én meg is tudnék halni magáért...

— Ó, azt igazán nem kívánom — válaszol szerényen Erzsike —, elég, ha megbetegszik...

OLIMPOSZI KISISTENEK

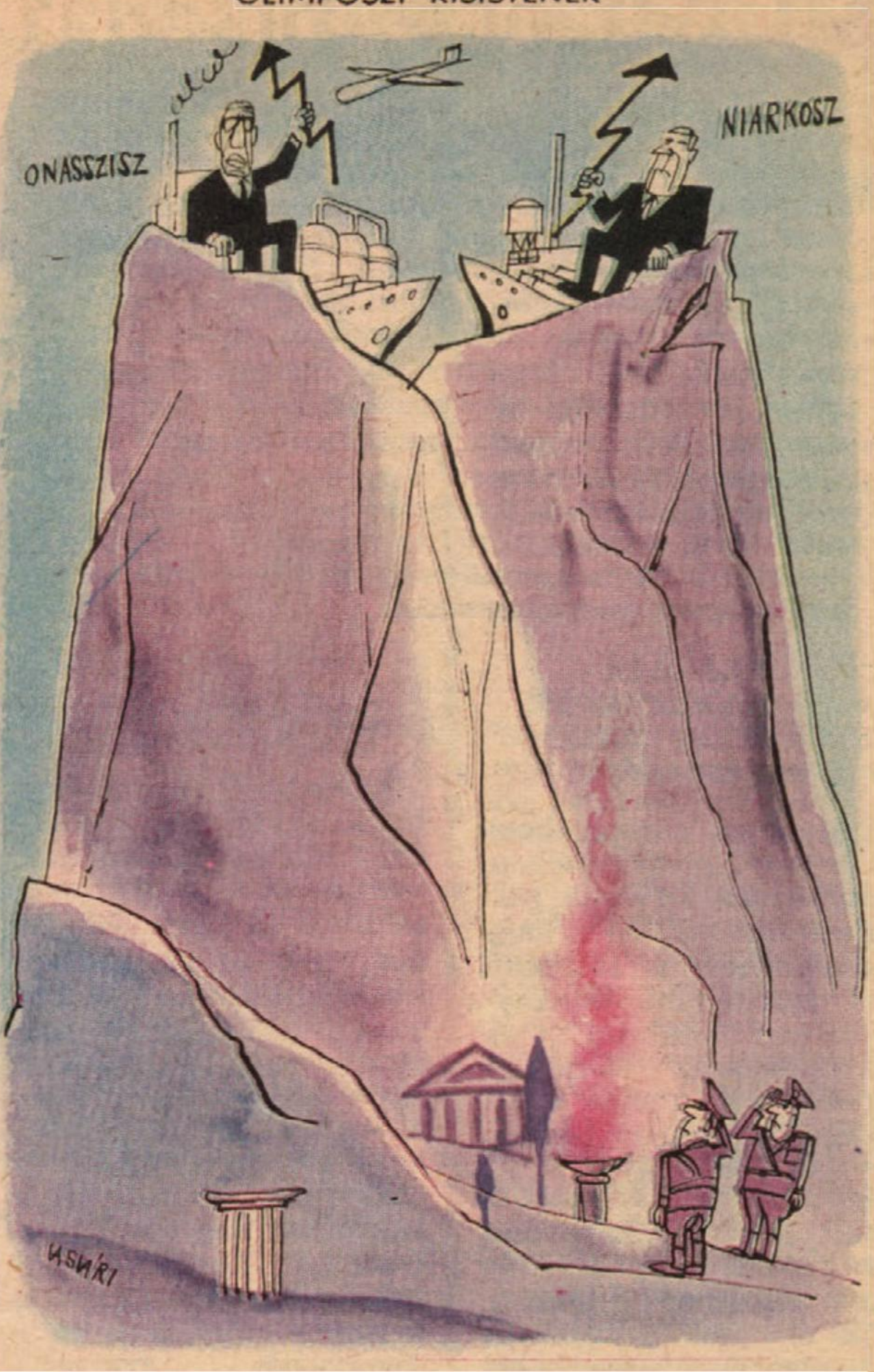

Egy kis öreg naplójából

Három esztendővel ezelőtt, szeptember elsején vonult be a családunk ajtaján a televízió, és alig pár nap múlva már oda is kiabált nekem a képernyőről egy rövidke, csizmás, igazán helyre kislány, hogy — azt mondja — ő nem vár holnapig, holnapig. Ezt énekelve mondta ugyan, de a szöveg annyira egyértelmű volt, hogy — gondoltam —, miért nem értesített engem erről tizenöt-húsz évvel ezelőtt, mert akkor még talán lehetett volna a dologból valami.

*

És megint teltek a hetek, a hónapok, és megint jött egy hosszú hajú kesergő, akiről később kiderült, hogy nem is helyre kislány, hanem csak egy helyre nagy fiú — legalább remélem —, mert valami lányról énekelt, aki ott állt egy csónakban, és valószínűleg volt köztük valami kellemes összeköttetés, de ezt senki nem akarta elhinni, pedig becsületszavamra — mondta a helyre hosszú hajú —, fehér sziklák, ti láttátok őt. Ekkor az az elmondhatatlanul jóságos televízió felvonultatott vagy tizenöt-húsz fehér sziklát, egyrészt mint tanút, másrészt mint díszletet és minden szikla alatt vagy egy dobos ült, vagy egy gitáros, és valamennyien énekeltek, több hangon, pedig nekem egy is elég lett volna.

*

Namármost, ezek a fehér sziklák később mindenféle egyiptomi piramisokkal, etruszk oszlopokkal és kelta áldozati oltárokkal bővültek, és ezeken a fehér mindenféléken újabb és mindig újabb helyre kislányok hevertek, olyan testhezálló fekete trikókban, mint az Orion űrcirkálón a Jagelló hadnagykisasszony, és éppen úgy ki volt dolgozva rajtuk minden, ami volt és ami nem is volt nekik. Persze, közben énekelt is valaki, de arra nem tudtam odafigyelni a fekete helyre kislányok miatt.

*

Addigra azonban már elmagyarázták nekem, hogy mindez korántsem valami külföldről importált szekszimakszi huncutság, hanem egy színtiszta magyar realista művészet! És miután azt is tudjuk, hogy egy művészetnek fejlődnie kell, különben megáll, hát mindaz, amit itt eddig elmondtam, nem is állt ám meg, nem biz'a! Hanem szép lassan elkezdett forogni. De minden! A fehér sziklák, az Orion-görlök, a helyre fiúk zenekara, sőt — ha jól emlékszem — ott forgolódott még az a kis huncut Bécsi Jégrevű is, amit egy élhuncut helyre kislány képviselt, egy szál pávatollba öltözve és kényelmesen üldögélve egy pezsgőspohárban, amin csak az nem látszott át, amit az ember nem képzelt oda.

*

És mindez forgott és forgott, egyre gyorsabban és gyorsabban és végül, amikor már ettől a sok mindenféle huncutságtól a fejem is forogni kezdett, kivilágosodott a képernyő és a huncut bemondó hölgy azt mondta:

— Ezzel mai adásunk véget ért, holnap kilenc óra ötvenkor jelentkezünk a...

Már nem tudom: mivel akart volna holnap jelentkezni, mert közben olyan huncutul mosolygott a szemem közé, hogy ha nem szégyelltem volna az unokáim előtt, odakiabáltam volna neki, hogy:

— Nem várok holnapig, holnapig!

Zágon István

SZEMLÉLET

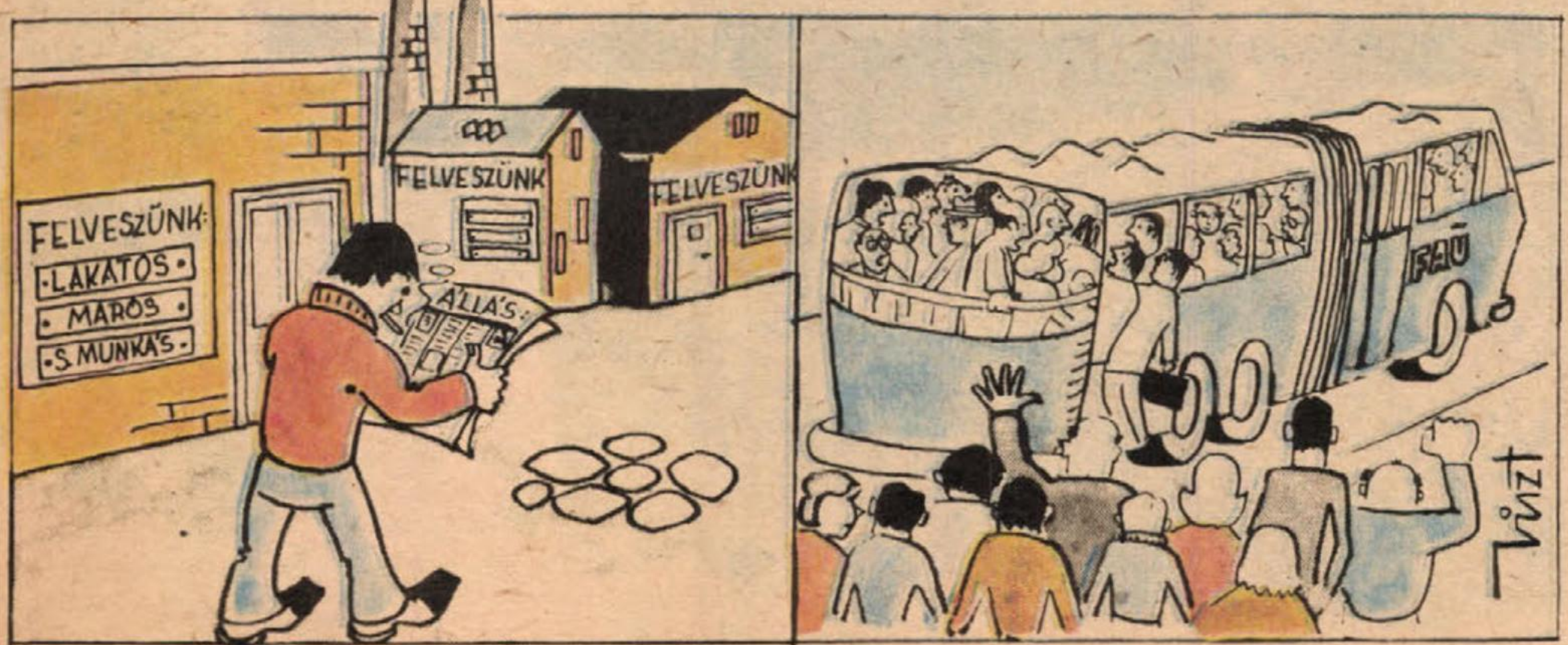

Kevesen vagyunk.

Sokan vagyunk.

PRECÍZ FŐNÖK

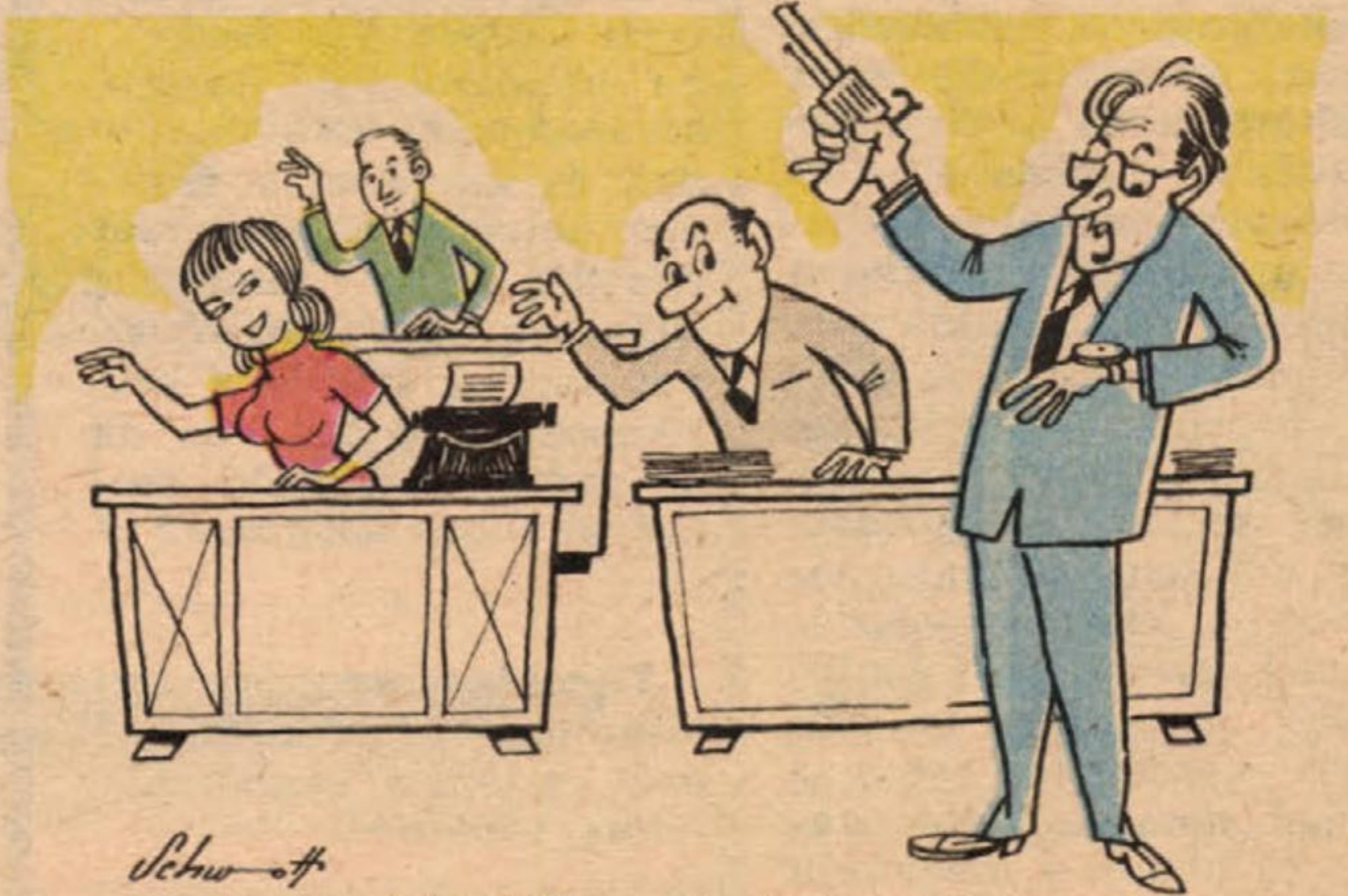

– Ebédidő ... vigyázz ... kész ...

Mi, Edison utódai

Közismert, hogy nem vagyok irigy ember és nem óhajtom mások érdemeit kétségbe vonni. Elismerem tehát, hogy egyesek — mégha azok nem is azonosak velem — értek el bizonyos eredményeket a találmányok, felfedezések terén. Az a holdrakéta például, meg egyéb űrhajózás, egész csinos dolog, törekvő emberek csinálták, üdvözlő táviratot is akartam küldeni nekik, de egyrészt ne kapassuk el a fiatalokat, másrészt tele vagyunk munkával a saját korszakalkotó találmányaim ügyében. Sokáig hallgattam kutatásaim, újításaim eredményeiről, de most már, nehogy bárki is megelőzzön, néhány — bizonyára nagy feltűnést keltő — találmányomról ezennel beszámolok.

ELJÁRÁS AZ ESZPRESSZÓK FÜSTTEL VALÓ ELLÁTÁSÁRA

Általános panasz, hogy a legtöbb eszpresszóban, kávéházban kevés a füst és a rendkívül tágas, nagy hodályokban a látogatókat fokozottabb dohányégetésre szoktatni igen hosszadalmas, körülményes nevelő munka eredménye lehetne csak, kényszeríteni őket nem lenne demokratikus. Az általam nagy gonddal konstruált készülékek a helyiség négy sarkában helyezendők el, ezek percenként 400 cigaretta elégetésével egyenértékű füstöt bocsátanak az eszpresszóknak nevezett óriás csarnokokba. Hogy az üzemeltetés költségei ne terheljék a vendéglátóipart, a — sajnos, most már nem divatos — Wurlitzerek mintájára bármely vendég, pénzbedobás ellenében kellő mennyiségű füstöt termelhet.

ÚJFAJTA BIZTOSÍTÁS A „RUHATÁRI VITUSTÁNC" NEVŰ RAGÁLYOS NÉPBETEGSÉG ELLEN

Mivel különböző tudományos intézeteink évtizedes kutatásuk ellenére mind máig nem fedezték fel a fenti súlyos népbetegség kórokozóját, feltaláltam a vírust, és kidolgoztam a védekezés szérumát, valamint felhasználásának módozatait. Átmenetileg helyes lenne, ha az Állami Biztosító bevezetné minden színház-, mozi-, kávéház- és vendéglőlátogató ruhatár elleni biztosítását. A biztosítás kabátragadás, hasba bokszolás, orrbetörés és egyéb könnyebb balesetekre vonatkozna. Ez csak átmeneti intézkedés, amíg a közönség nem szokott hozzá a ruhatárkérdés új rendezéséhez. E hatékony zseniális rendezés a következő: minden színház- és mozilátogató a nézőtéren az ülése előtti fogasra akasztja fel kabátját. Lehet ugyan, hogy emiatt az előadásból mit sem lát majd, viszont a csekély veszteséggel szemben jelentős előny, hogy sem az előadás kezdetekor, sem a végén nem kell tolongania és biztosan megkapja felső ruháját.

CIGARETTA-GYÁRTÁSUNK EGYSZERŰSÍTÉSE

Különböző cigarettafajtáink egyformán kitűnőek, valamennyi pazar élvezetet okoz a dohányosoknak. Teljesen felesleges tehát az ilyen megkülönböztetések, mint: Terv, Kossuth, Fecske, Harmónia stb. Mivel egyes dohányosok érthetetlen módon ragaszkodnak rögeszméjükhöz és esküsznek rá, hogy pl. a Harmónia kevésbé büdös, mint a Kossuth, vagy hogy a Terv nem kaparja a torkot annyira, mint a Symphonia, gyermeki lelkek megnyugtatására minden dohánytőzsdés tartson raktáron különböző címkéket és a teljesen azonos tartalmú cigarettacsomagra — isten neki — ragassza rá a nevet, amit a jámbor vevő kíván.

FORRADALMI ÚJÍTÁS A KÖNYVKÖTÉSZET TERÉN

Mivel egyes könyvvásárlók hevesen panaszkodnak afelől, hogy néha zsákban macskát, avagy kötésben unalmat, zavaros zöldséget kapnak, holott ők a kiadó hirdetései meg a mézzel telt kritikák alapján azt hiszik, hogy remekművet vásárolnak, e hiányosság leküzdésére határoztam el magam. Találmányom lényege, hogy ezután perforált lapokkal hozzuk forgalomba a könyveket. Ha valakinek nem tetszik Zöldfülű Tihamér ódája az ázalaghoz, kiveheti a kötetből. Sőt kicserélhető lapok állanak minden könyvvásárló rendelkezésére, és ha a regény közepe, vége vagy eleje nem felel meg ízlésének, a tragikus fordulatok helyett kaphat tréfásakat, ha az érzelmes zavarja, kiválogathat valami zordat, és azt teszi a negédes helyére. Ez újítással elérjük, hogy mindenki ízlésének megfelelő könyvet kap — kivéve a kritikusokat, de hol van az az anyaszülötte, aki ezeket ki tudná elégíteni?

*

További szenzációs újításaimat végrendeletemben közlöm a bizonyosan hálás utókorral.

Nádass József

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Mit tettek volna, ha...?

Balázs-Piri Balázs:

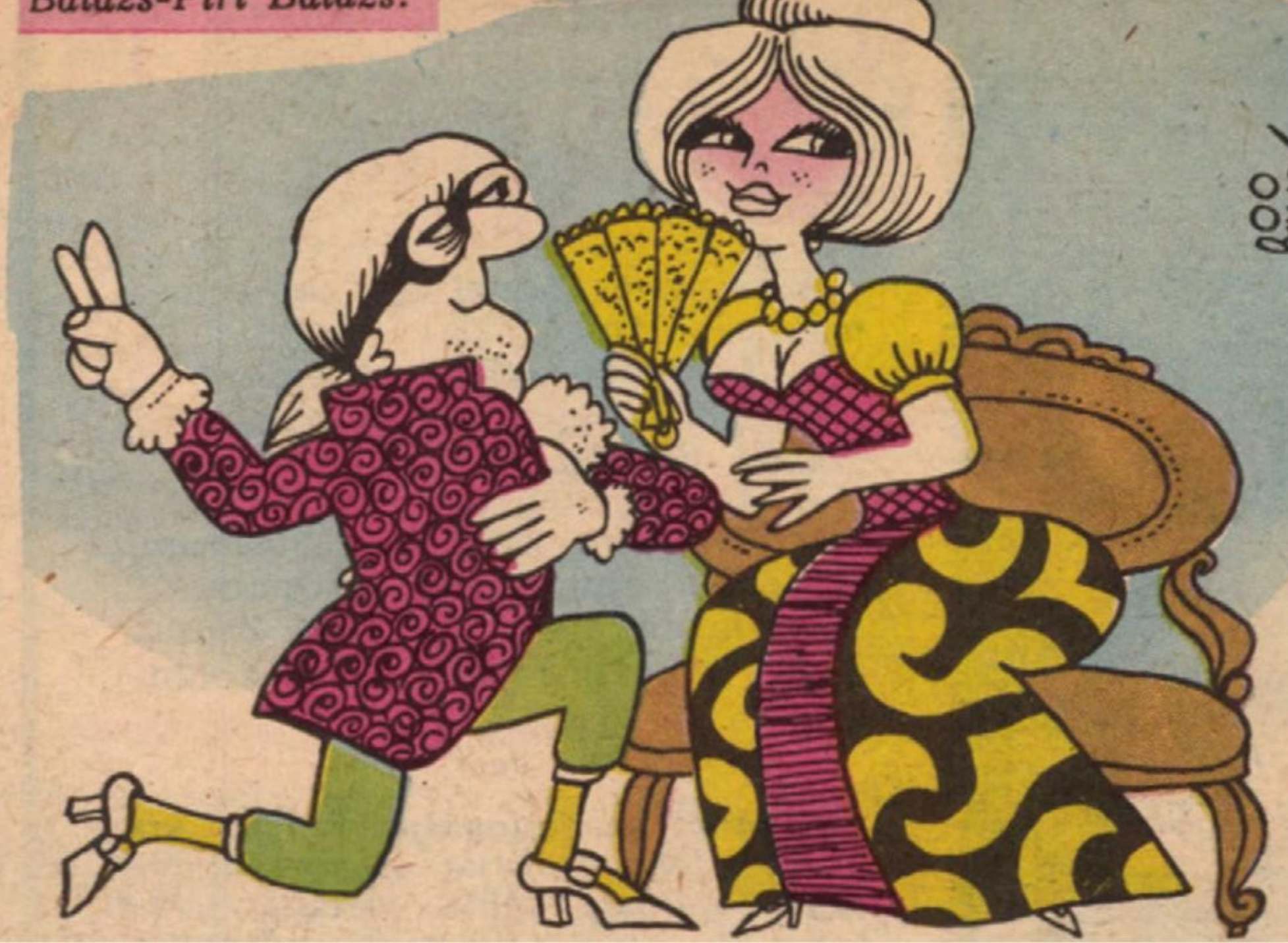

– Casanova helyében ugyanazt tettem volna, mint ő!

Barát József:

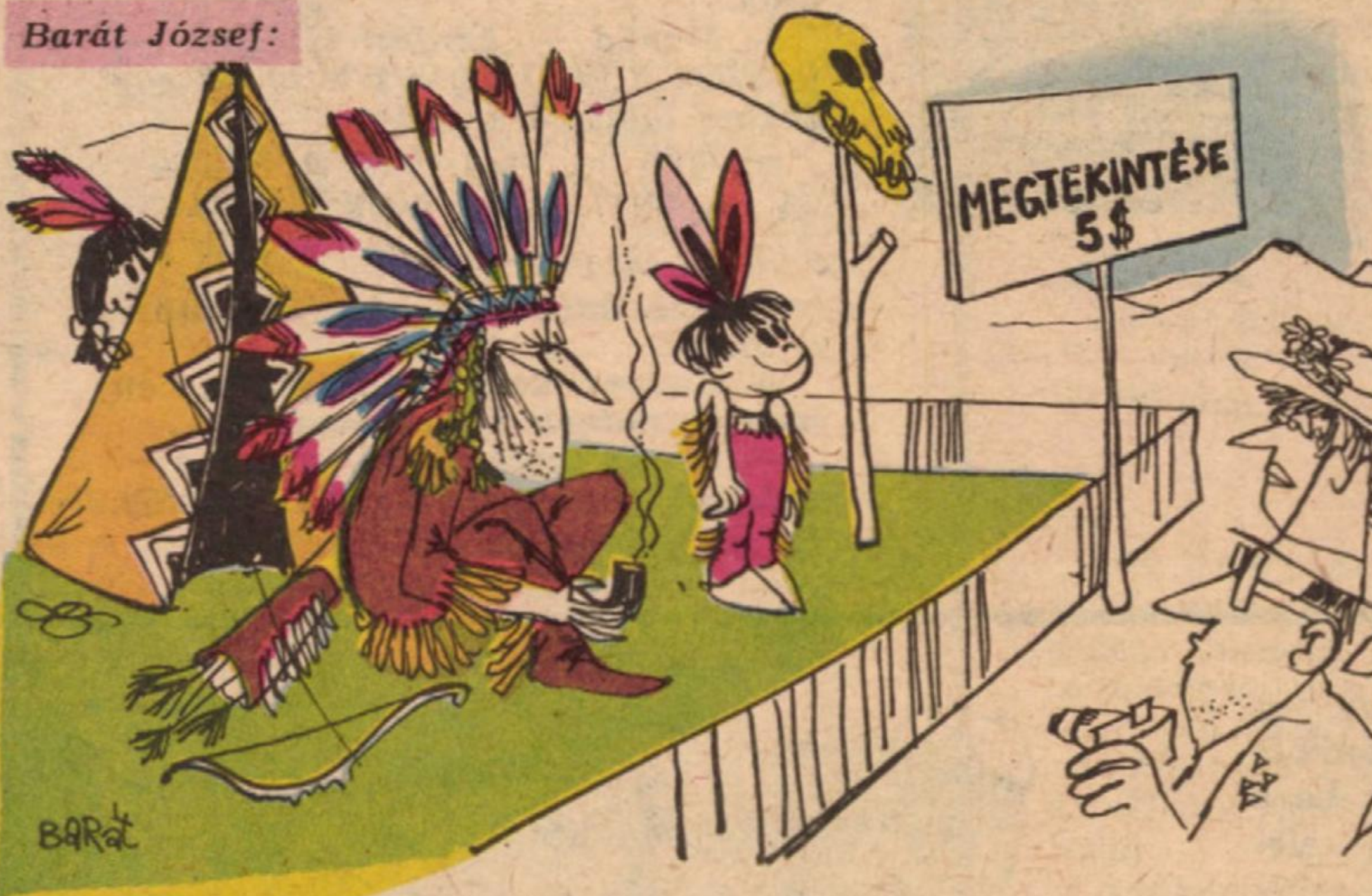

– Ha én lettem volna az utolsó mohikán, skanzent létesítettem volna.

Erdei Sándor:

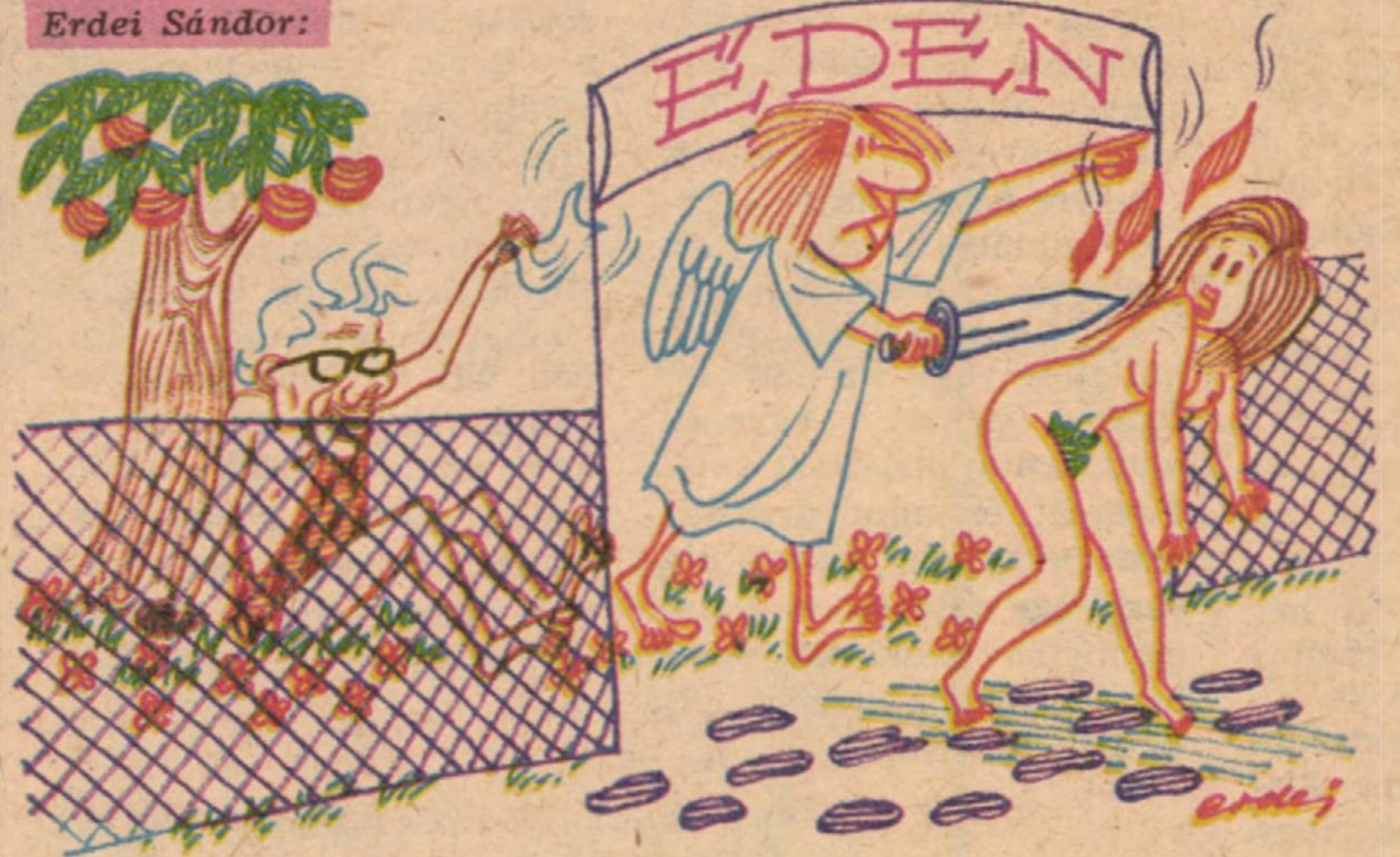

– Ha Ádám lettem volna, én beszélem rá Évát, hogy egyen az almából.

Dallos Jenő:

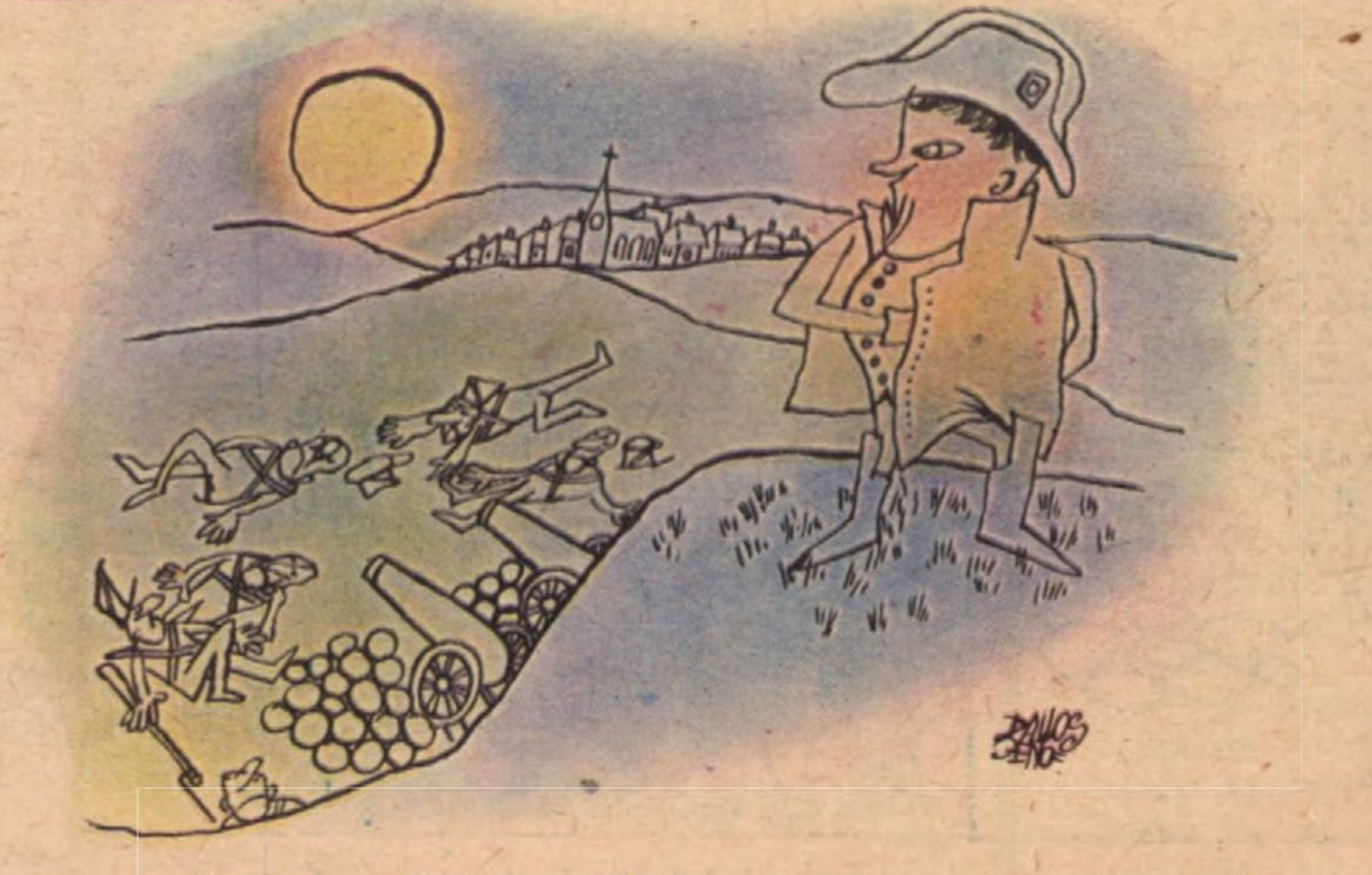

– Waterloo előtt megvalósítottam volna a teljes leszerelést.

Császár Tamás:

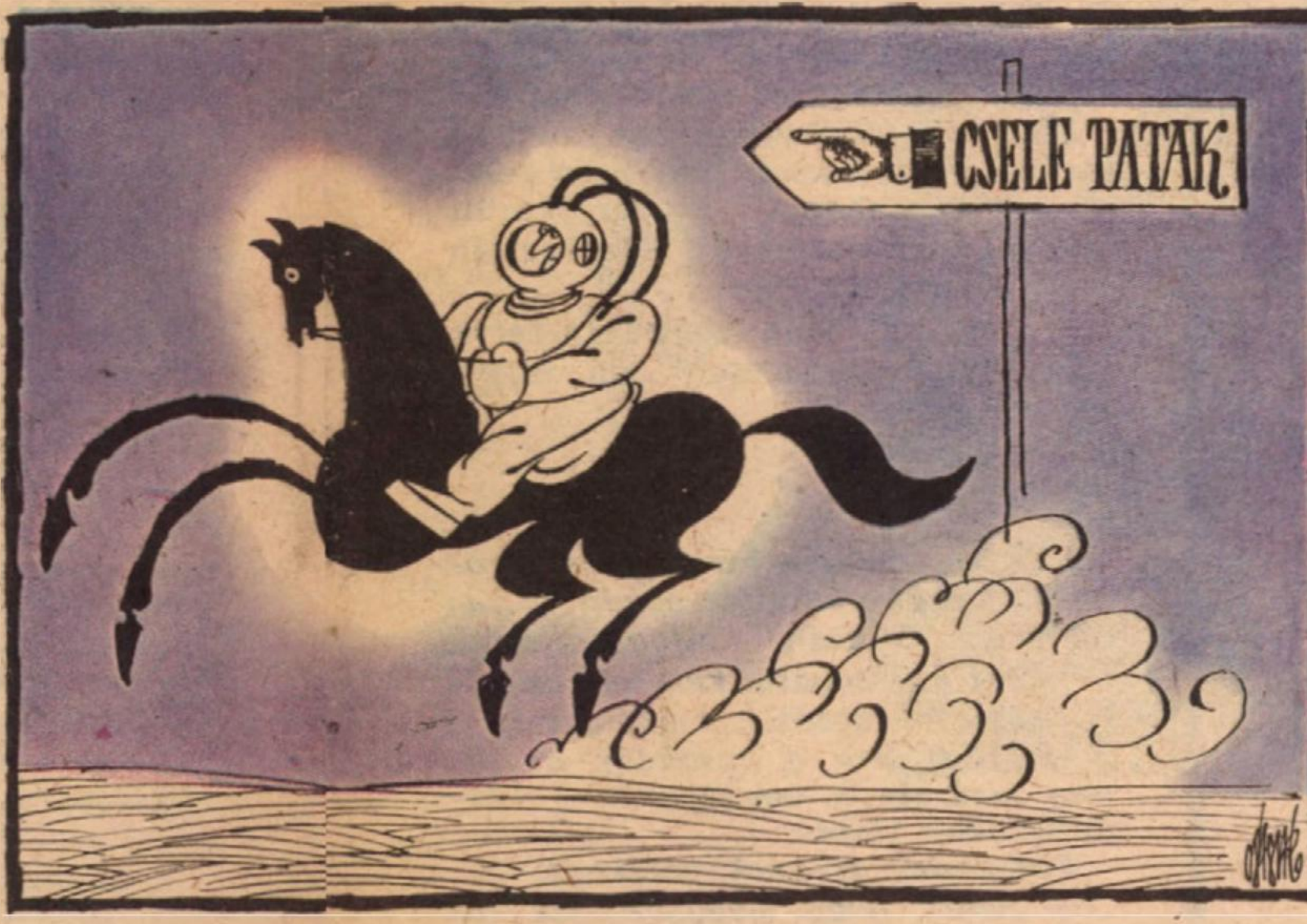

– II. Labs király helyében én óvatosabb lettem volna...

Hegedűs István:

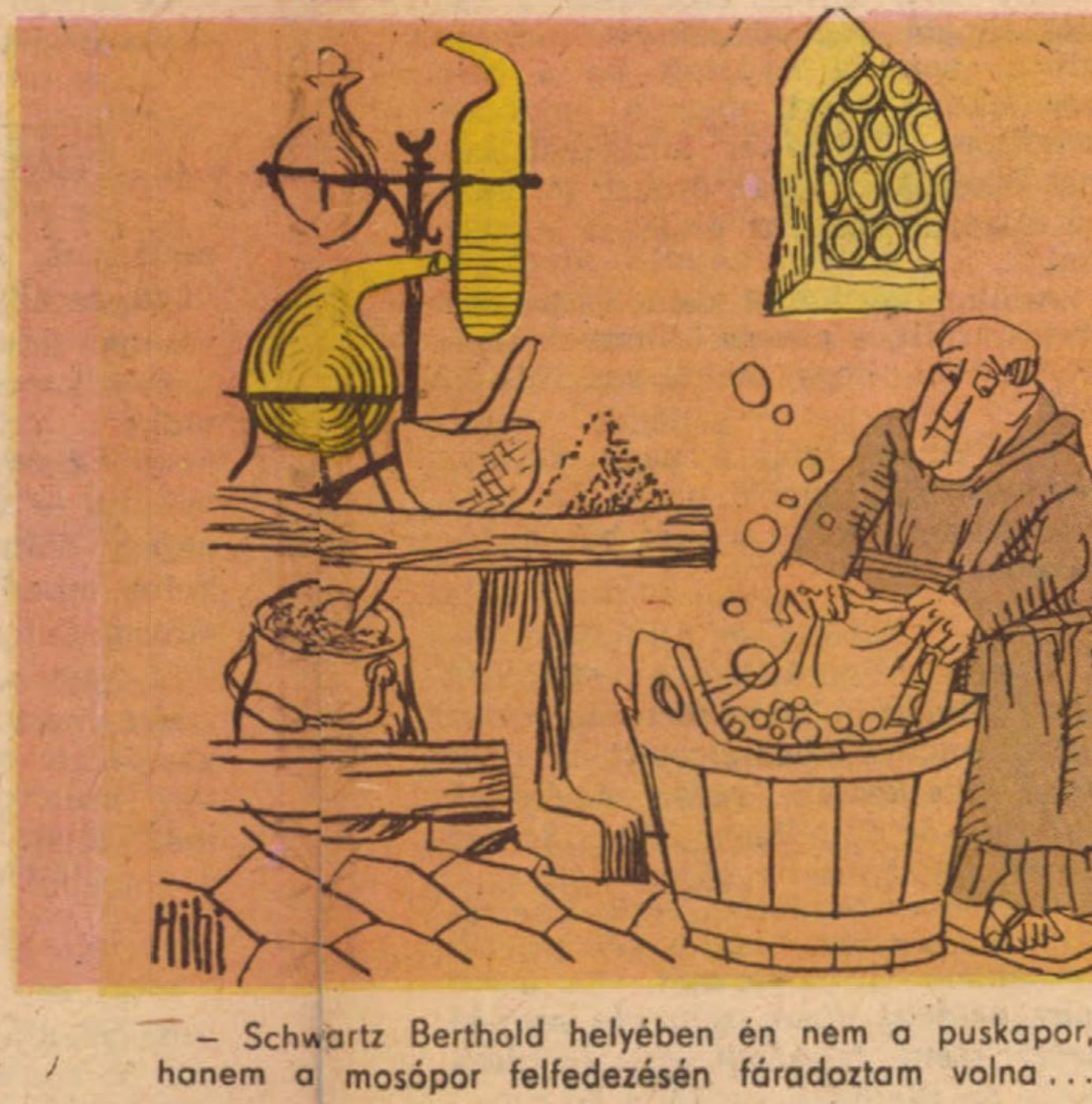

– Schwartz Berthold helyében én nem a puskapor, hanem a mosópor felfedezésén fáradoztam volna...

Endrődi István:

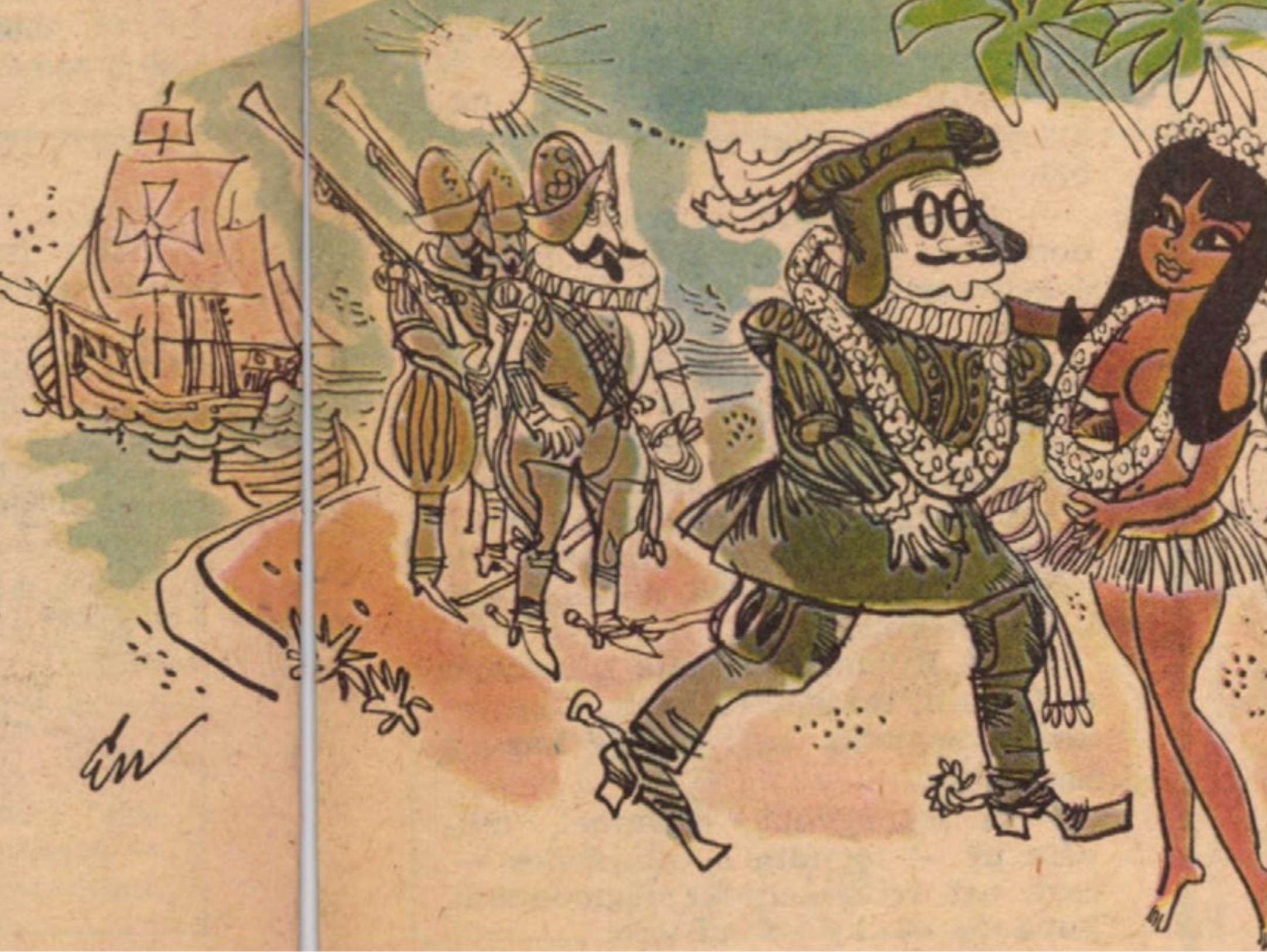

– Kolumbusz helyében Amerika helyett Hawaiit fedeztem volna fel!

Szűr-Szabó József:

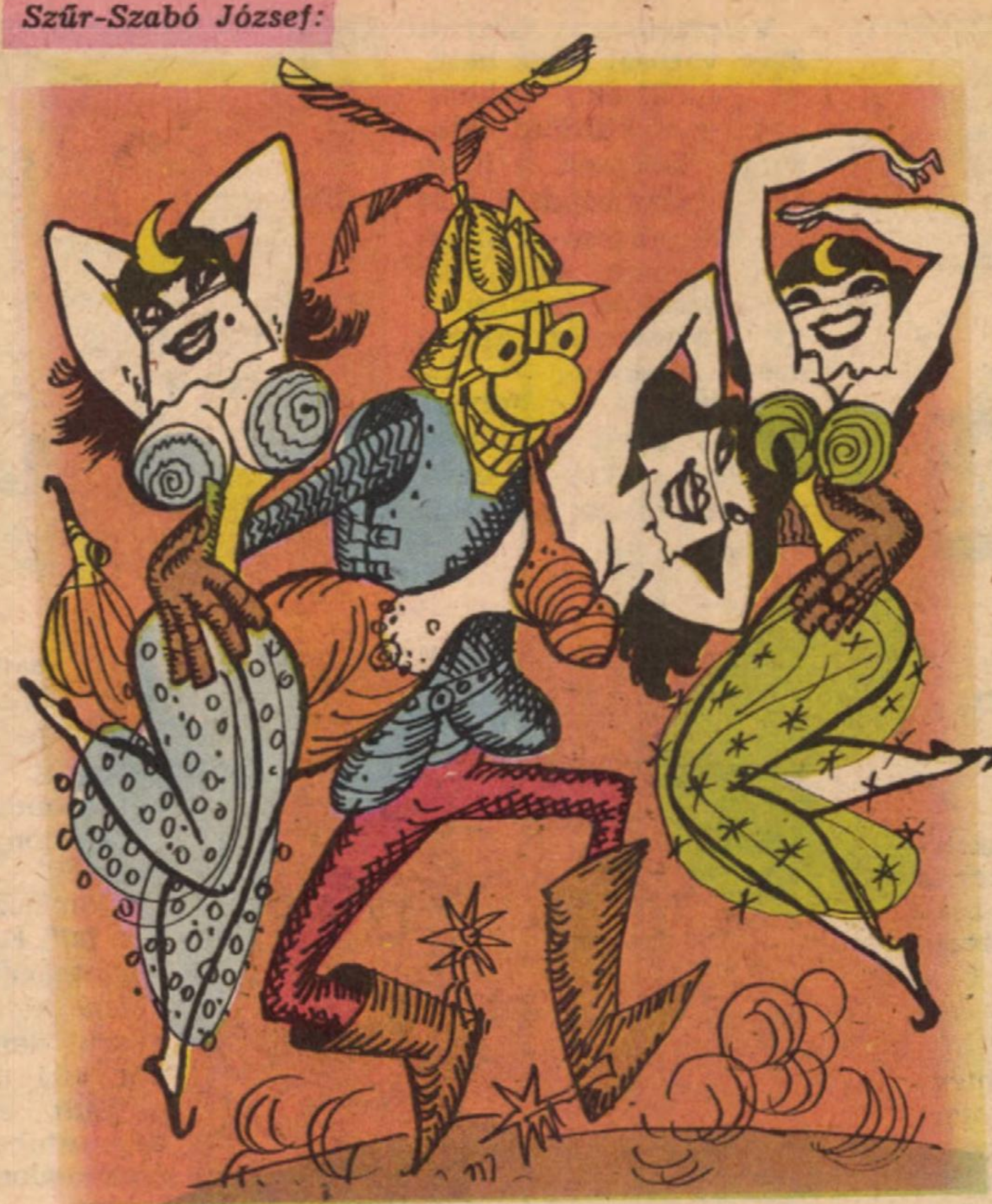

– Ha Kinizsi vagyok, nem három elesett törökkel, hanem három elevennel táncolok.

Várnai György:

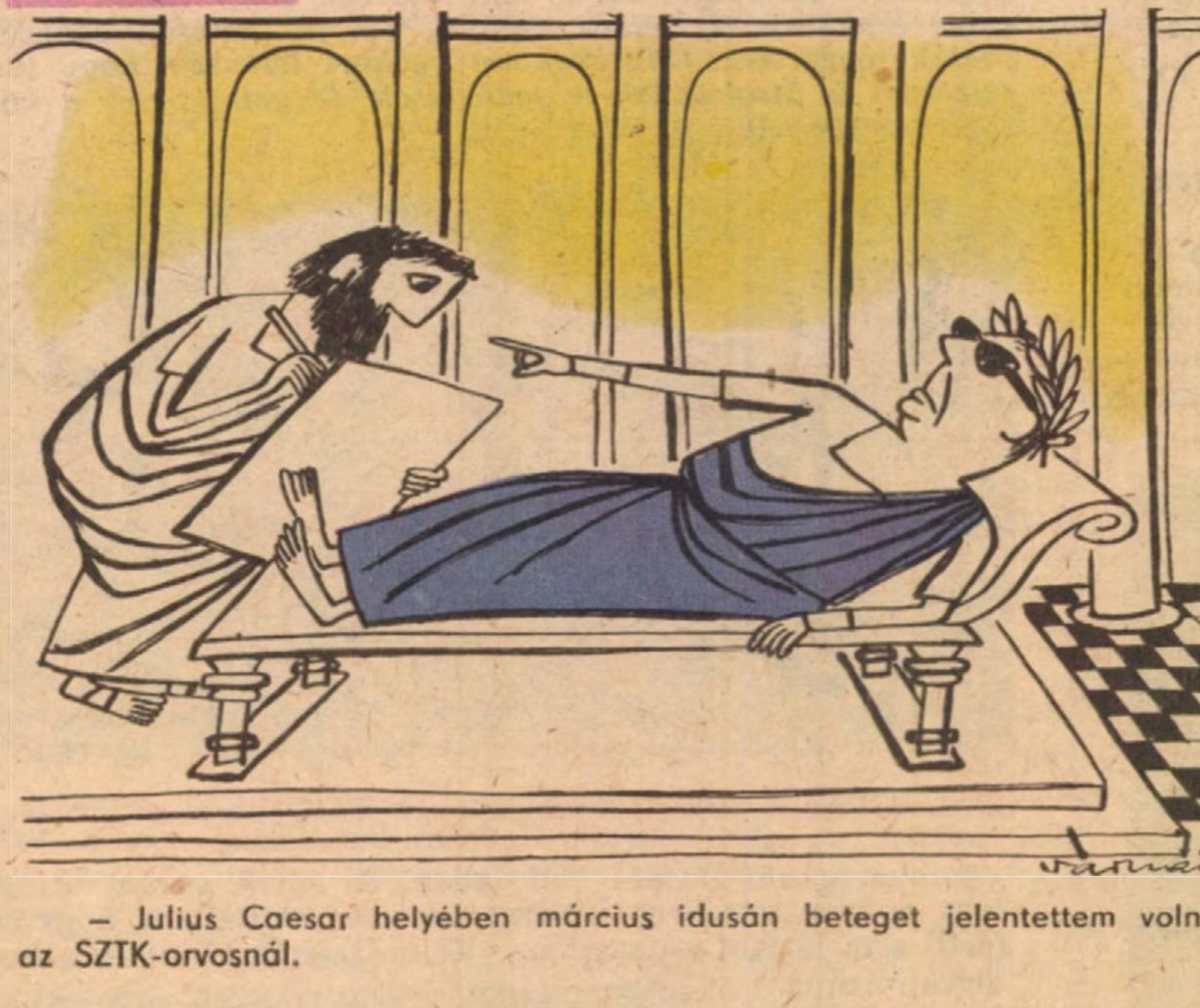

– Julius Caesar helyében március idusán beteget jelentettem volna az SZTK-orvosnál.

Vasvári Anna:

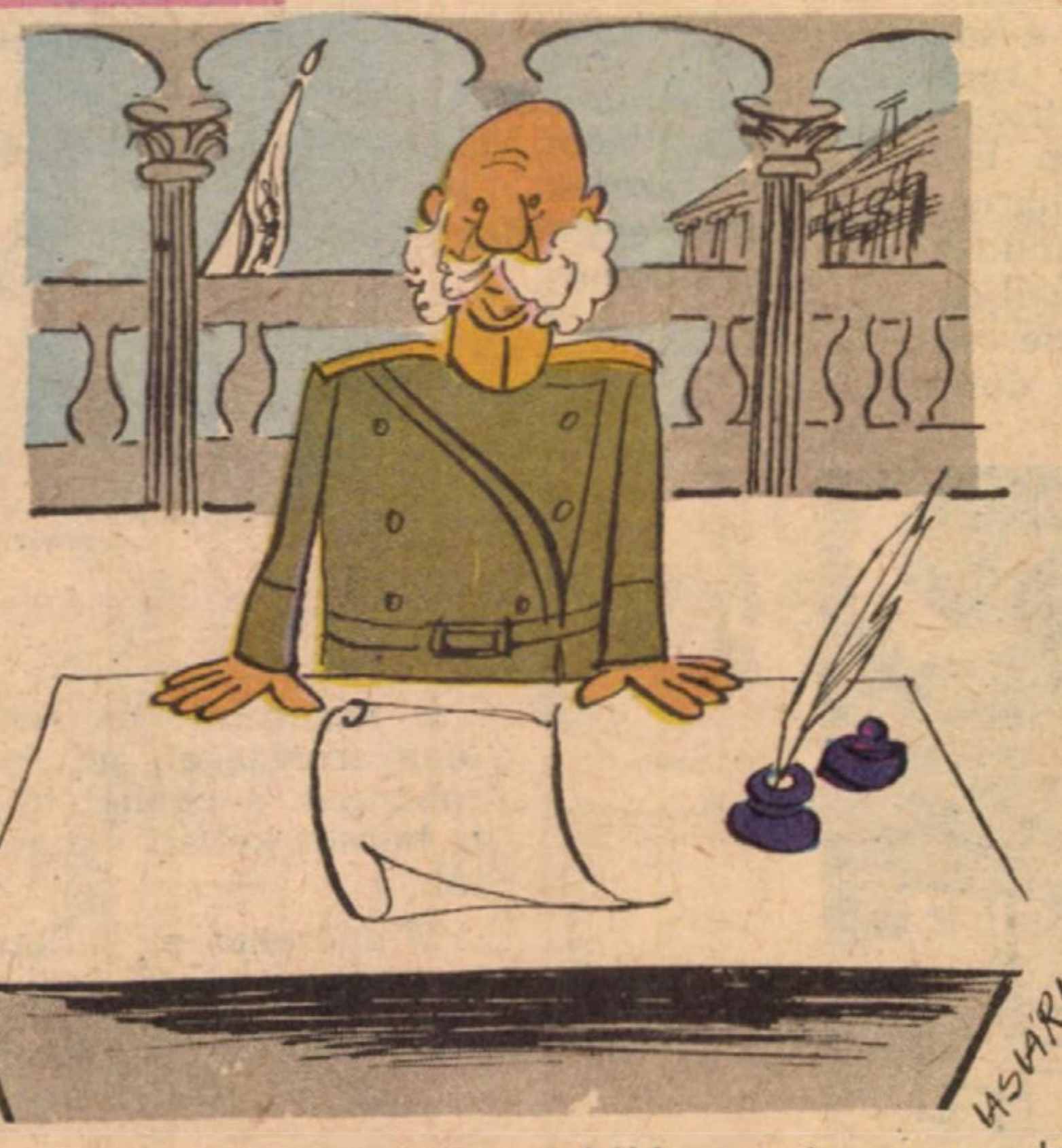

– Ferencz József helyében inkább semmit sem gondoltam és semmit sem fontoltam volna meg.

NEM IGAZ, DE ÉRDEKES

Örvendetesen emelkedett reáljövedelmünk. Eddig, mint ismeretes, 25 forintba került a bliccelés villamoson, autóbuszon, ezután 50-ért mérik. Ha tehát valaki, tegyük fel, naponta csak kétszer nem bliccel, akkor az eddigi 50 forint helyett 100 forintot takarít meg, ami évi 36 000 forintnak felel meg!

*

Budapest közlekedése állandóan javul. E héten ismét 100 új autóbusz üzembe helyezésének tervét jelentették be illetékesek.

*

Rövidesen forgalomba kerül gyógyszeriparunk újdonsága, a focilin nevű ajzószer, amelyet meccsek előtt injekció formájában adnak be a játékosoknak, s amelynek révén a pályákon lézengő bágyadt őzikéből a labdáért bőszen harcoló oroszlán válik. A szer hatása pontosan kilencven percig tart, ugyanis a tapasztalatok szerint labdarúgóművészeink magatartása a mérkőzések után ajzószer nélkül is férfiassá válik.

*

Arra a hírre, hogy Libanonban kutyákat képeztek ki a kábítószer-kereskedelem elleni harcra — a kutyusok ugyanis minden csomagból kiszagolják a hasist —, nálunk is megindult a puliképzés. Eszpresszóba vezetik be őket, ahol rövid szippantás után

megállapítják, hogy kevés kávét tettek-e a duplába, vagy nem. A kávéhiányt vad ugatással jelzik. A kitűnő kezdeményezésnek csak az a hátránya, hogy több eszpresszót máris feljelentettek a környék lakói a szüntelen ugatásért.

*

1971 színházi eseménye a Halotti Beszéd dramatizálása lesz. Kazimir Károly az Isa, Por és Hamu szerepére már meg is találta a megfelelő szereplőket; egyelőre még csak Vogmuc szerepére nincs jelöltje. (Vogmuc énekes szerep, lehet, hogy egy finn tenorista vállalja.)

*

A nők egyenjogúsítása egyre szélesebb körökben terjed. Így például igazságtalan, hogy jeles irodalmi művekben mindenütt a férfi neve áll elöl, tehát ezután a klasszikus művek a következő címeken kerülnek színre: Delila és Sámson, Kleopátra és Cézár, Júlia és Rómeó, valamint Lencse és Kaviár.

Szánthó Dénes

Mi nem tetszett nekem MAGYARORSZÁGON?

ÍRTA ÉS RAJZOLTA:

SZVJATOSZLAV SZPASSZKIJ

a moszkvai „Krokodil" munkatársa

Tízévenként egyszer Magyarországra látogatok és ilyenkor a pesti barátaim arra kérnek: ne csak dicsérjem, bíráljam is őket, hiszen egy humoristának, szatirikusnak ez a dolga, mondhatnám azt is, hogy kötelessége.

1960-ban azért nem tudtam megtenni kritikai észrevételeimet, mert éppen augusztus volt, gyönyörű augusztus és ez az időpont nem nagyon alkalmas a kritikára. Pláne a Balaton mellett, ahol a szép táj és a szép tájban a szép lányok minden figyelmünket lekötik.

Most azonban az utószezonban érkeztem, hogy megőrizhessem higgadtságomat és vegyék tekintetbe azt is, hogy azóta tíz évet öregedtem, tehát most már sokkal tárgyilagosabban tudom feldolgozni benyomásaimat.

Mi nem tetszett nekem Magyarországon?

Nem tetszett, hogy annyi szép kirakatot lehet látni. Lépten-nyomon megállítják az embert és akadályozzák az előrehaladásban. Be kellene vezetni a mozgó kirakatokat, amelyek együtt haladnának velünk.

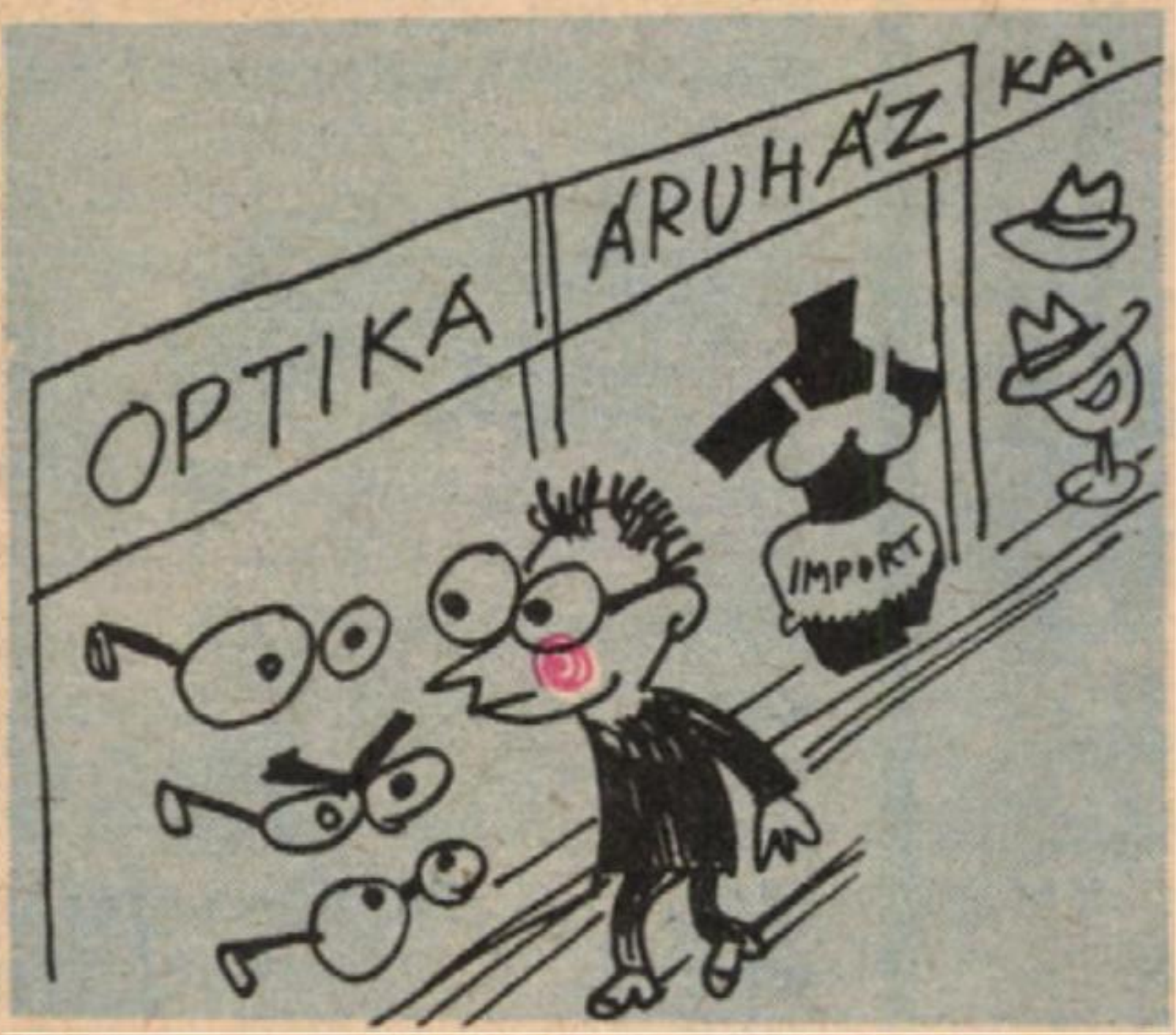

Ha már bírálok, szóvá kell tennem azt is, hogy a szállodában nem lehet aludni. Nem lehet aludni azért, mert a turistának eszébe jut a sok szórakozóhely, eszpresszó, bár, vendéglő és ilyenkor rögtön felöltözködik, s elmegy hazulról. Nem tud aludni azért sem, mert két-három liter kávét ivott napközben, amihez nincs hozzászokva, de mit csináljon szegény, amikor minden ismerőse megkérdi: „Ugye, iszol egy jó duplát?"

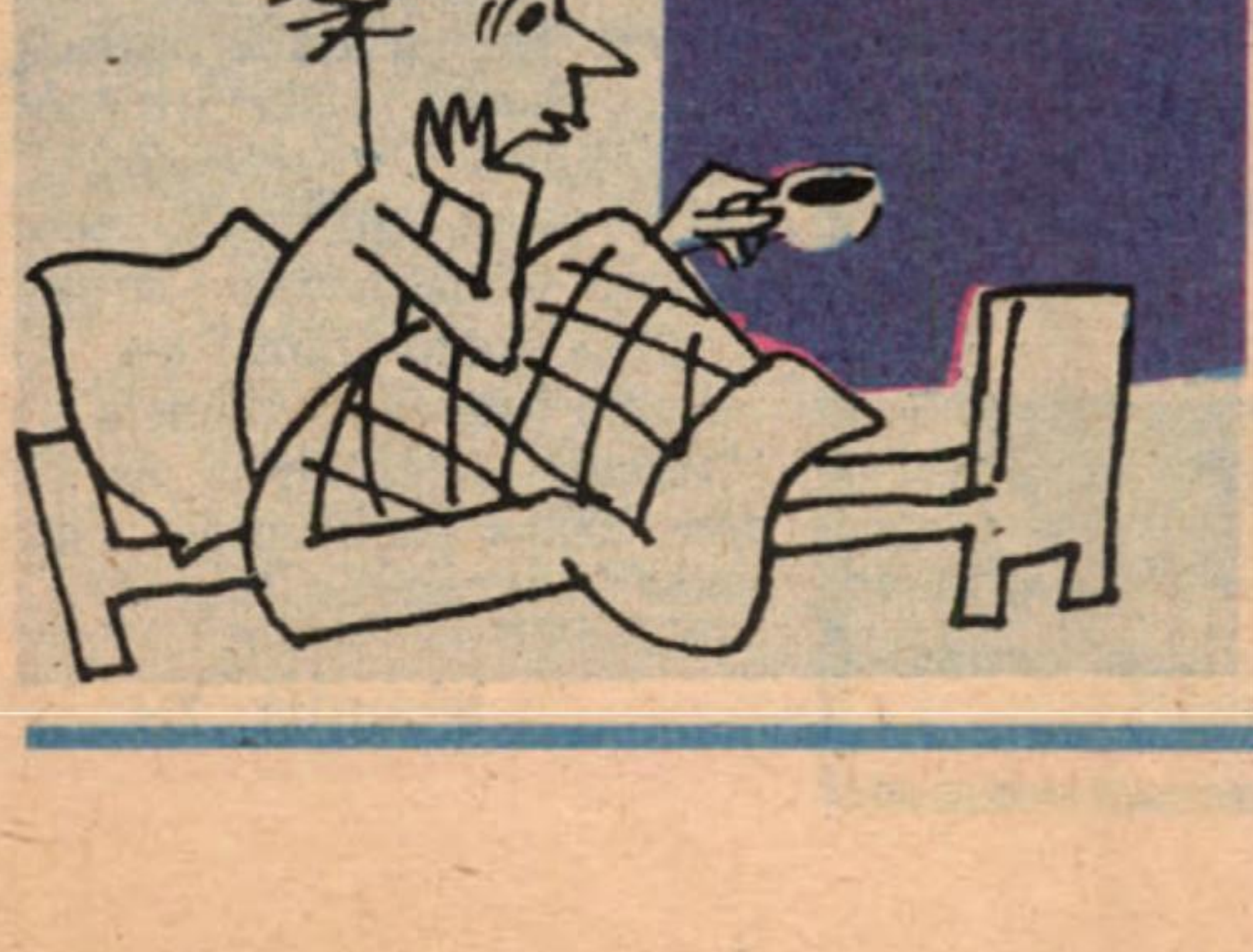

Véleményem szerint Eger városát rossz helyre építették. Ahhoz, hogy egy külföldi látogatást tehessen a híres egri borpincékben, és megkóstolhassa a finom egri borokat, több száz kilométert kell utaznia. Ez időveszteség. Éppen azért ajánlom — ha mód van rá —, helyezzék át Egert Budapest közelébe. Azt hiszem, ez nem olyan nagy kívánság.

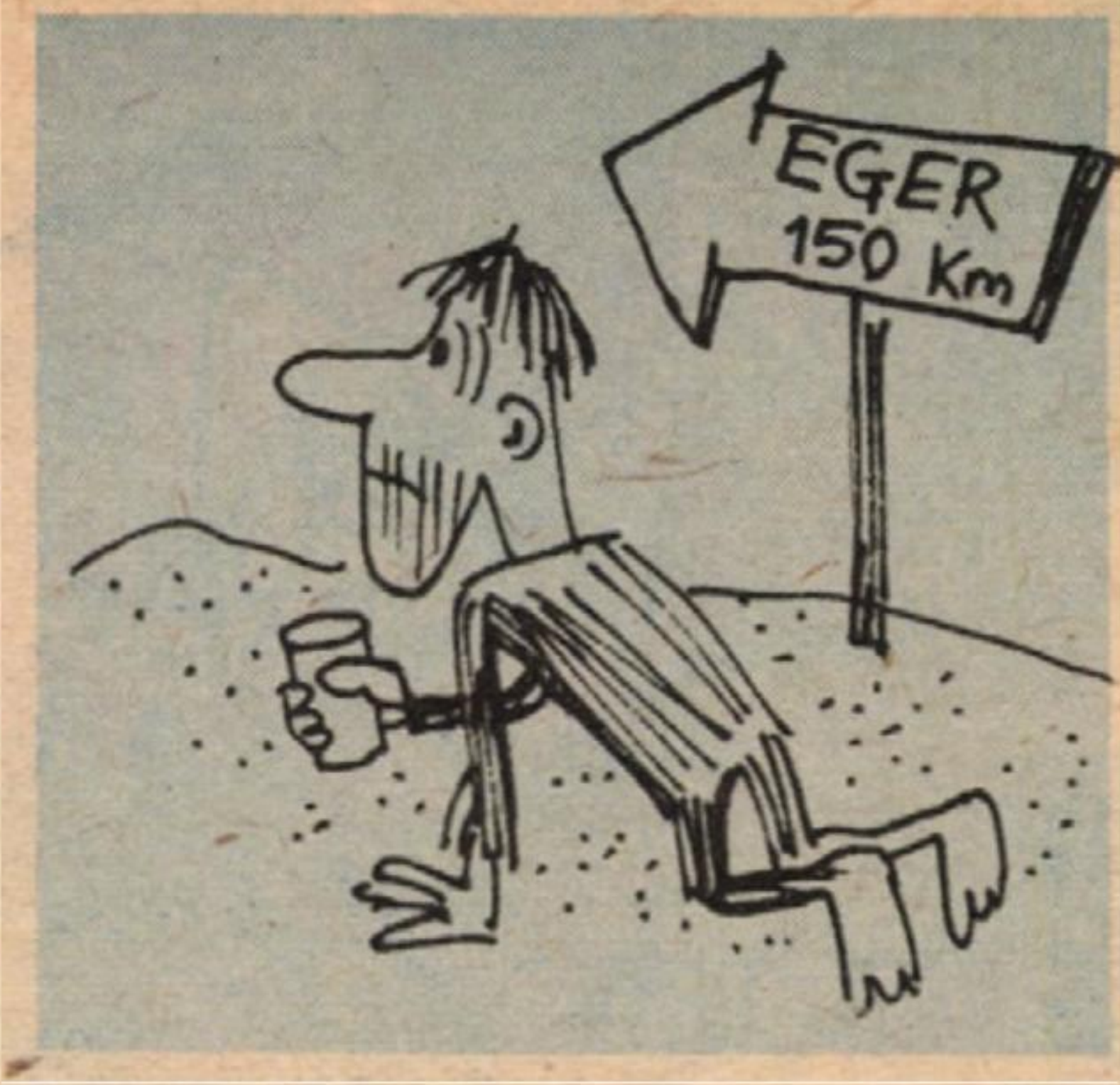

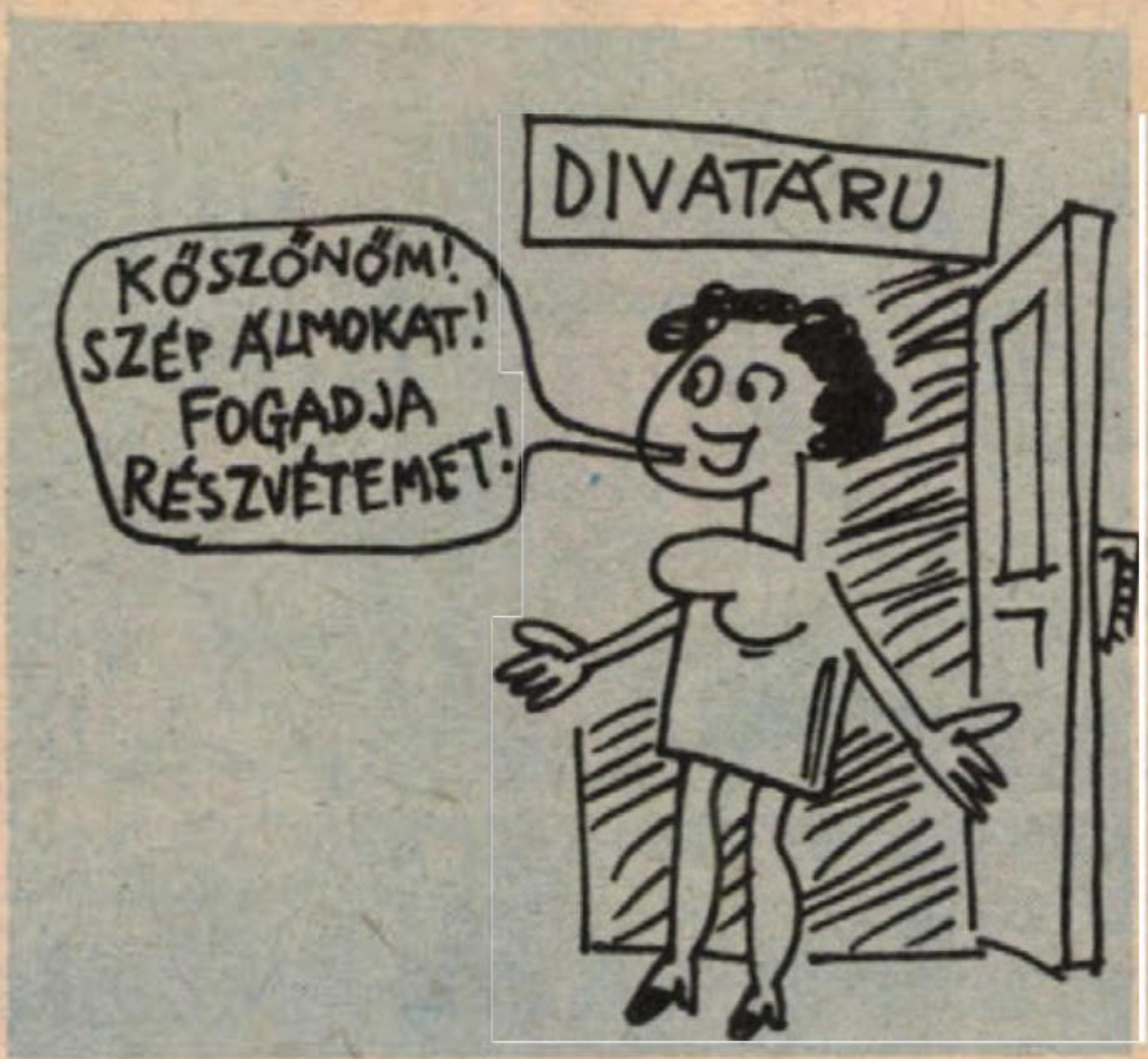
DIVATÁRU
KÖSZÖNÖM! SZÉP ÁLMOKAT! FOGADJA RÉSZVÉTEMET!

Az sem tetszik, hogy az eladók olyan kedvesek, udvariasak és ilyeneket mondanak, hogy „köszönöm", „szerencsés utazást!", „jöjjön hozzánk máskor is!" Ezzel az udvariassággal csak zavarba hozzák a magyarul nem tudó vevőt, aki úgy áll ott a pult előtt, mint egy ostoba fajankó: csak bólogat és mosolyog.

Nem tetszett nekem az sem, hogy Pesten csak zöld lámpánál lehet átmenni a túloldalra. Miért törik meg a gyalogosok lendületét? A cél a fontos és az, hogy minél hamarabb eljussunk a célhoz. Sajnos, ezt az autósok sohasem fogják megérteni. *(Moszkvában gyakori jelenség, hogy tilos jelzésnél is átrohannak a gyalogosok, fittyet hányva a közlekedési lámpáknak. — A szerk.)*

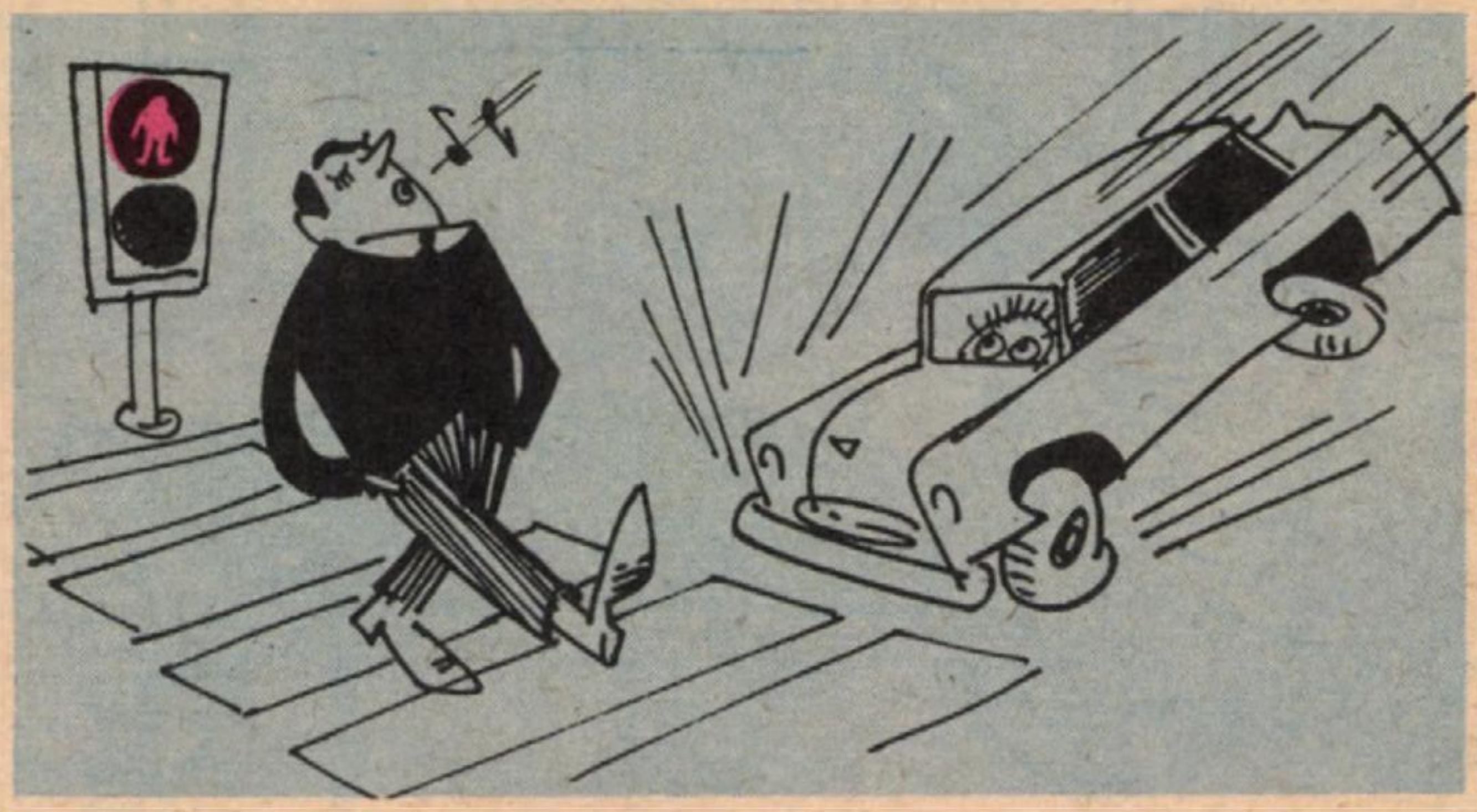

Rengeteg nőt láttam nadrágban. Ez ellen semmi kifogásom, nagyon tetszik ez a divat, csak azt sajnáltam, hogy egy férfit sem láttam szoknyában. Vajon miért? Miért ez a konzervativizmus? Én hajlandó vagyok jó példával elöl járni, de a szoknya ne legyen mini, mert a térdkalácsaim állítólag nem valami szépek. Inkább egy maxit, ha lehetne...

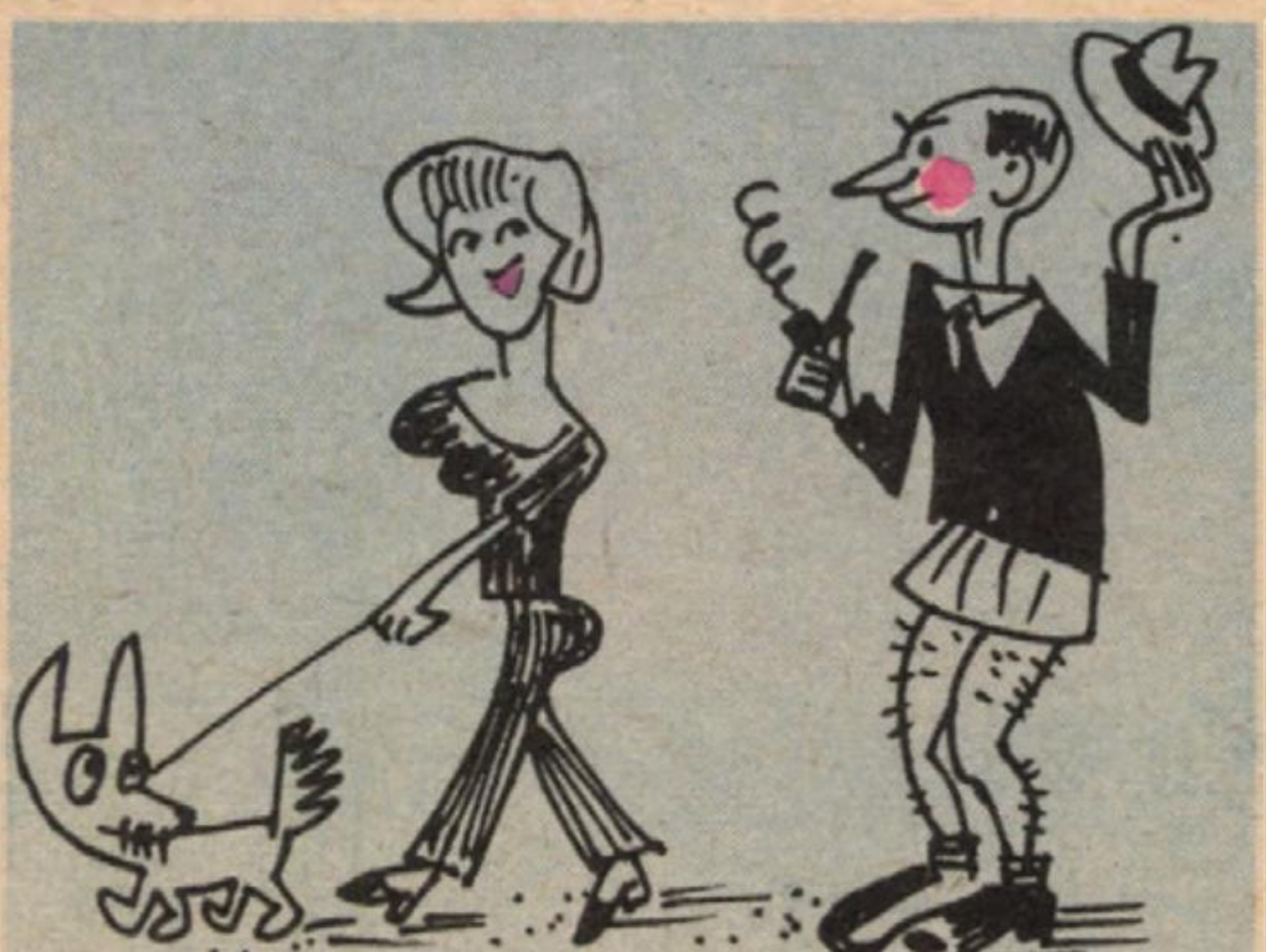

S végezetül: nagyon-nagyon nem tetszett Magyarországon az, hogy itt olyan gyorsan rohannak a napok: alig érkeztem meg, máris búcsút kellett vennem ettől a szép országtól.

Mindezeket el kellett mondanom, még akkor is, ha netán megsértődnek.

A kritika arra való, hogy tanuljunk belőle.

(Oroszból fordította: L. J.)

CSIPETNYI SHOW

GEORGES SIMENON, a világhírű franciául író belga író gondolatokba merülve ült a volánnál. Készülő új regényének alakjai foglalkoztatták. Szemét „levette" az útvonalról, és elgondolkozva *az égnek* emelte.

Ebben a pillanatban egy mellékutcából érkező kocsi majdnem beleszaladt. Csakhamar rendőr került elő, aki udvariasan, de határozottan szólt az íróhoz:

— Uram, ha nem oda néz, amerre megy, úgy hamarosan oda megy, amerre néz...

*

FERNANDEL, a híres francia komikus néhány barátját meghívta vacsorára. Miután elfogyasztottak mindent és iszogatni kezdtek, az udvariasságról kezdtek beszélgetni.

— Miért kell a gazdának az ajtóig kísérnie a vendégeit? — kérdezte Jean Gabin.

Fernandel azonnal válaszolt:

— Azért, hogy meggyőződjék róla, tényleg elmentek-e...

*

SIR LAWRENCE OLIVIER, a kiváló angol drámai színész, nemrégiben panaszt nyújtott be a brit vasutaknak azért, mert a london—brightoni útvonalon közlekedő vonat étkezőkocsijában örökre törölték az étlapról kedvenc ételét, a füstölt halat.

Amikor két héttel később újra vonatra szállt, a pincér örömmel újságolta neki, hogy ismét van füstölt hal.

— Well — szólt a nagy művész —, köszönöm önnek, uram. De hozzon nekem inkább sonkát három tojással...

*

SOPHIA LOREN, a világhírű olasz filmsztár, nagy társaságban az intelligenciáról beszélgetett. Amikor arról vitatkoztak, vajon a férfiak vagy a nők intelligensebbek, Sophia Loren így döntötte el a vitát:

— Kedves barátaim, egyből be tudom bizonyítani, hogy a nők intelligensebbek a férfiaknál. Ki látott már például olyan nőt, aki csupán azért ment feleségül egy férfihoz, mert az illetőnek szép a lába...

*

HEINZ RÜHMAN, a népszerű német filmszínész felkeresett egy müncheni régiség-kereskedést, és nézelődés közben felfedezett egy nagyon szép porcelán-dísztárgyat 1830-ból.

— Kérem, uram — szólt a tulajdonoshoz —, adjon nekem valami árkedvezményt, mivel művész vagyok.

— Ó, kedves és mélyen tisztelt uram! Azonnal felismertem! — felelte örömtől repeső hangon a kereskedő. — Önnek ez az értékes porcelán csak ötven márkába kerül. Idegeneknek hatvan márkáért adnám. Ön nagy művész, mindig nagy hódolója voltam.

Heinz Rühman elővette a tárcáját és fizetett, majd arra kérte a kereskedőt, hogy az árut küldje haza a lakására.

— A legnagyobb örömmel, művész úr — mondta a tulajdonos —, csak azt szíveskedjék megmondani, hová és milyen névre...

Révész Tibor gyűjtéséből

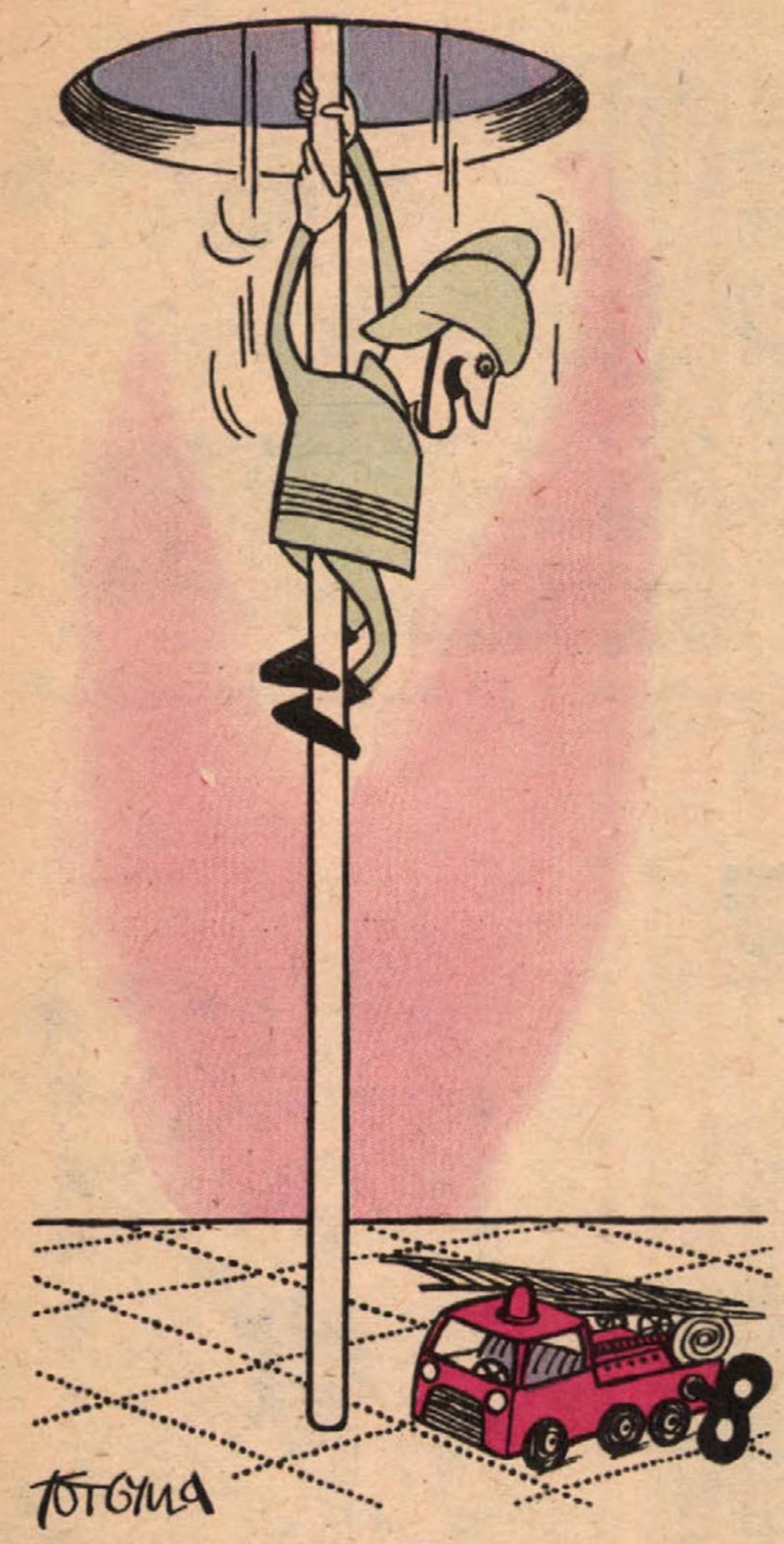

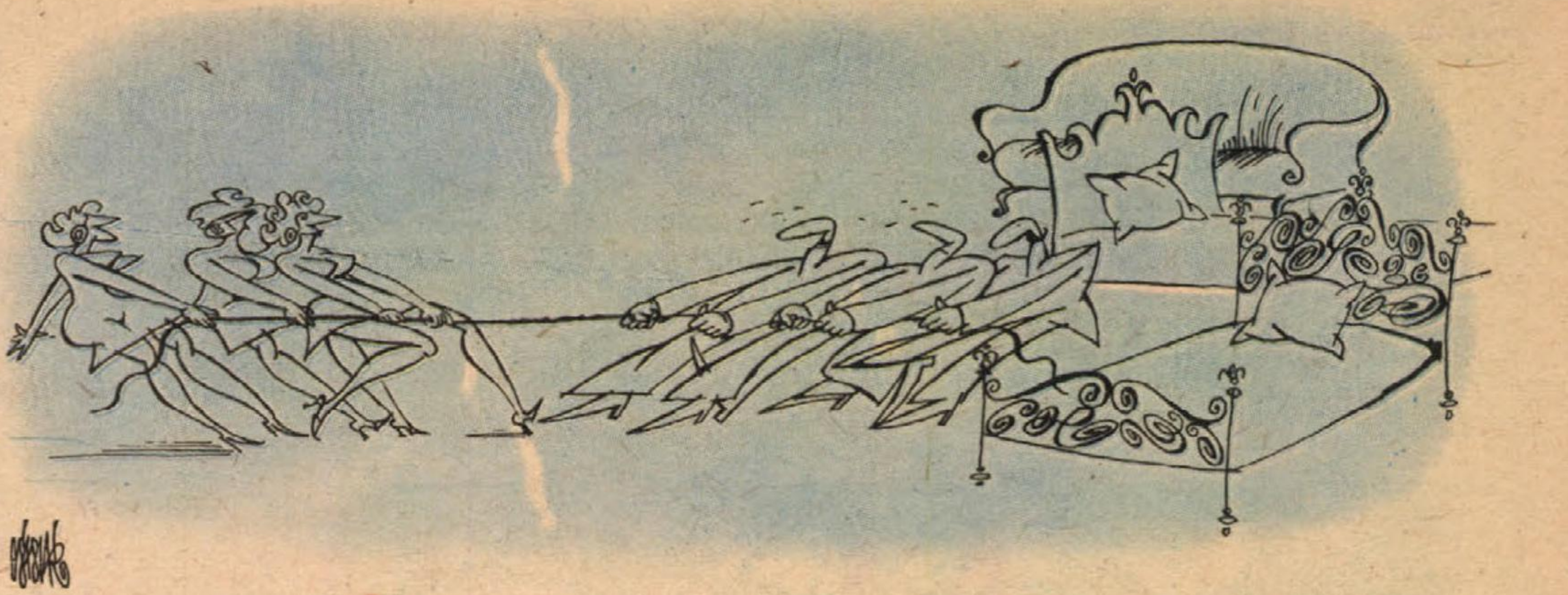

JÁTÉK

TÓT
CSÁSZÁR
SAJDIK
BALÁZS-PIRI
HEGEDŰS
BARÁT
VÁRNAI

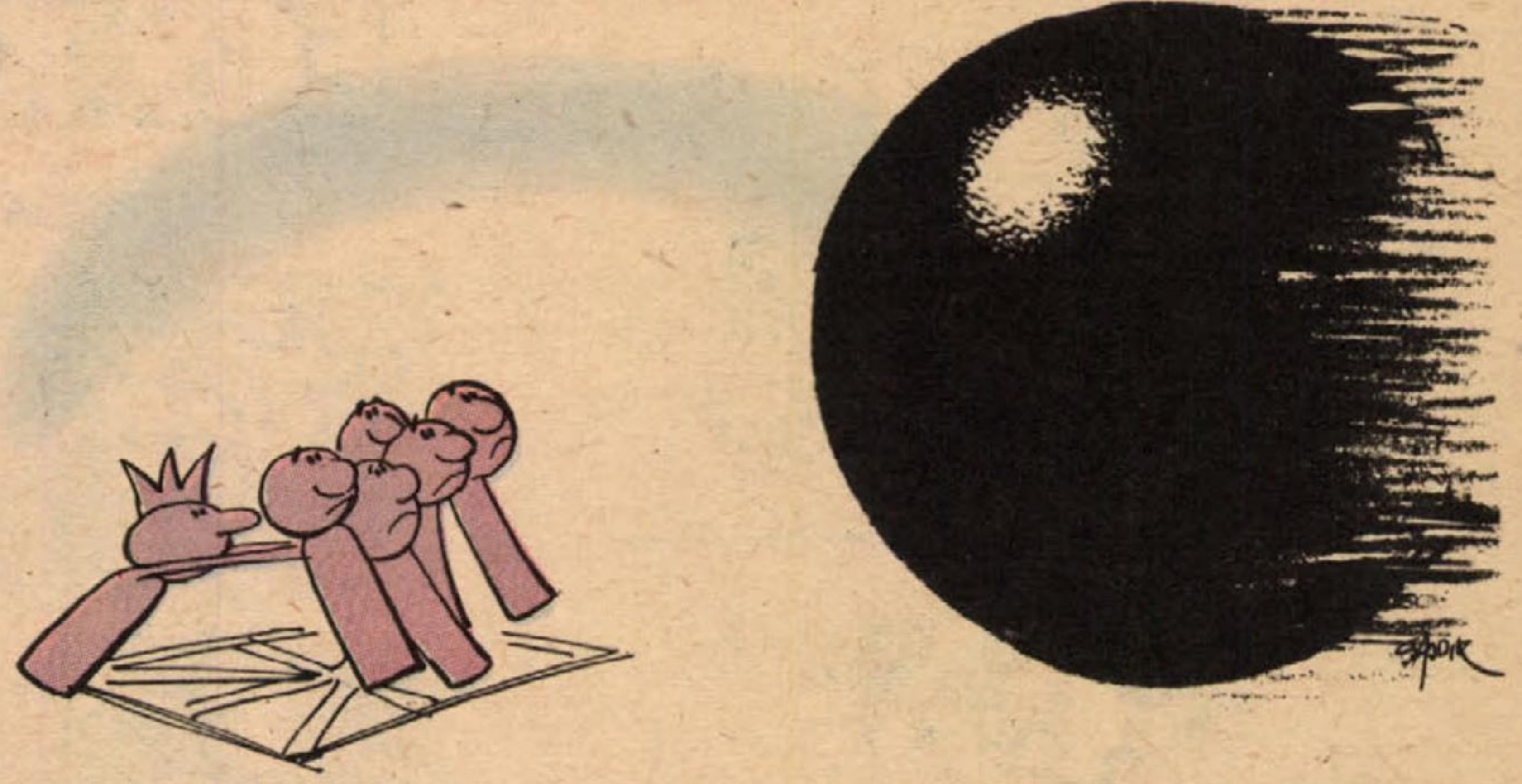

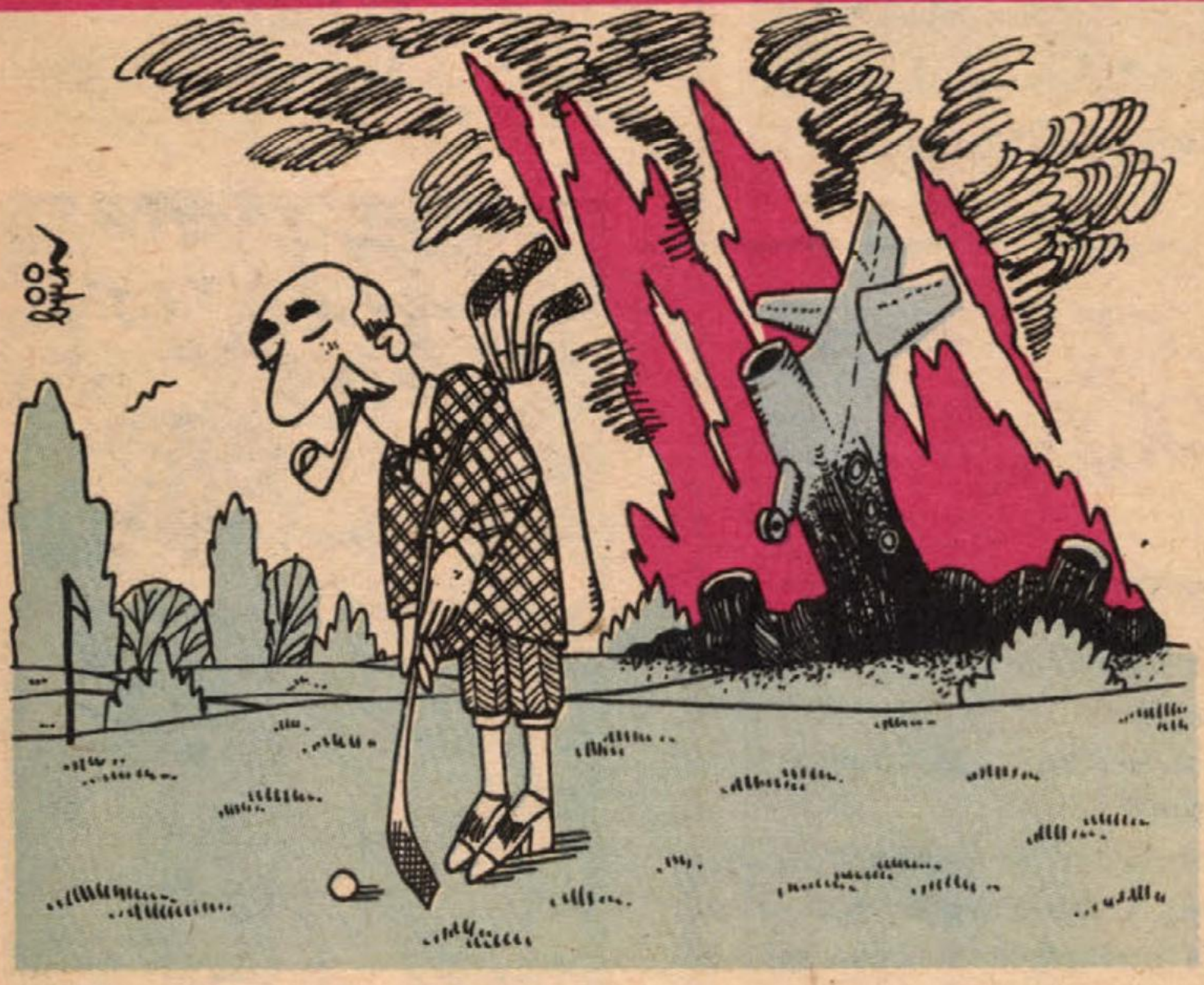

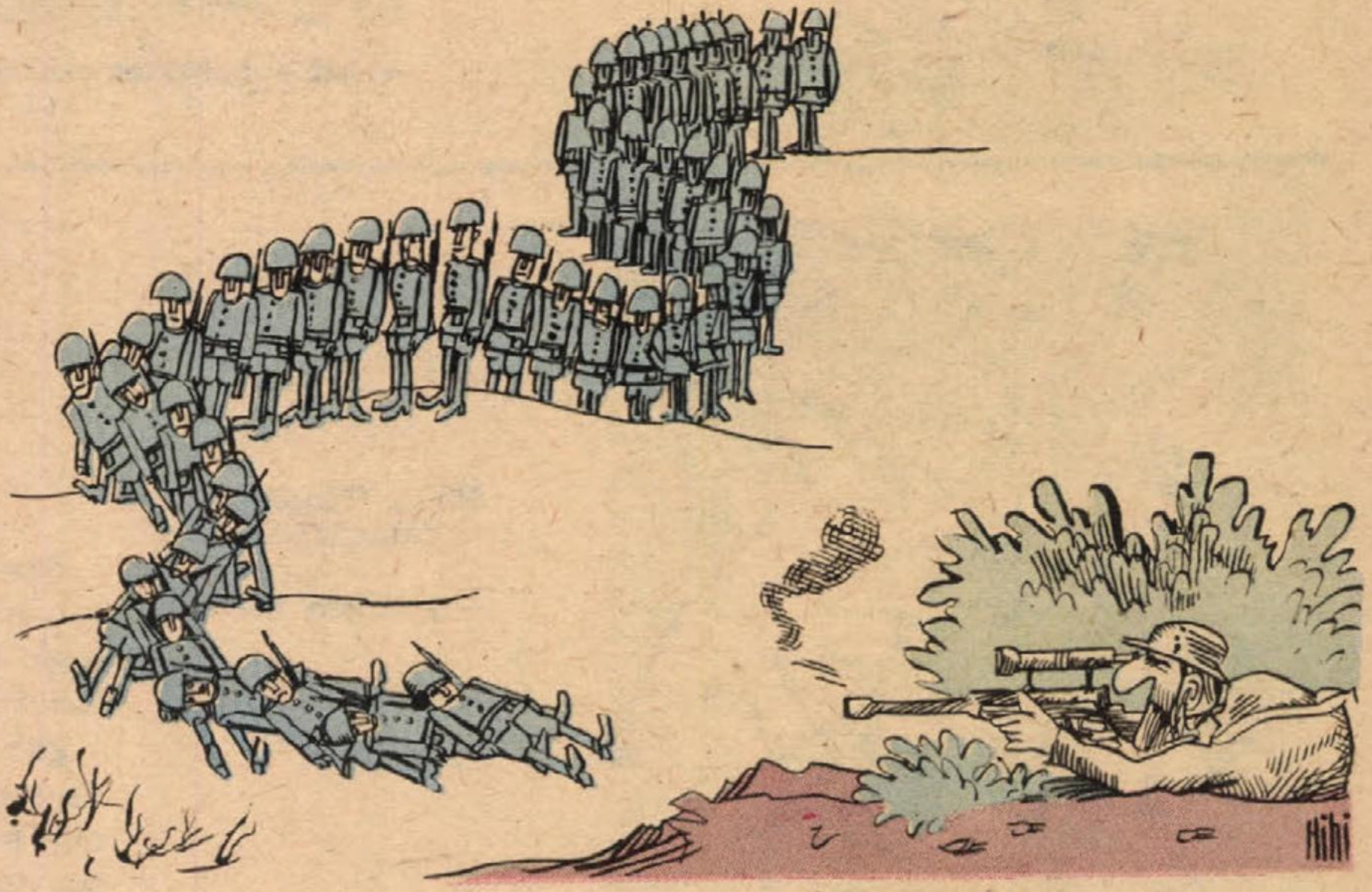

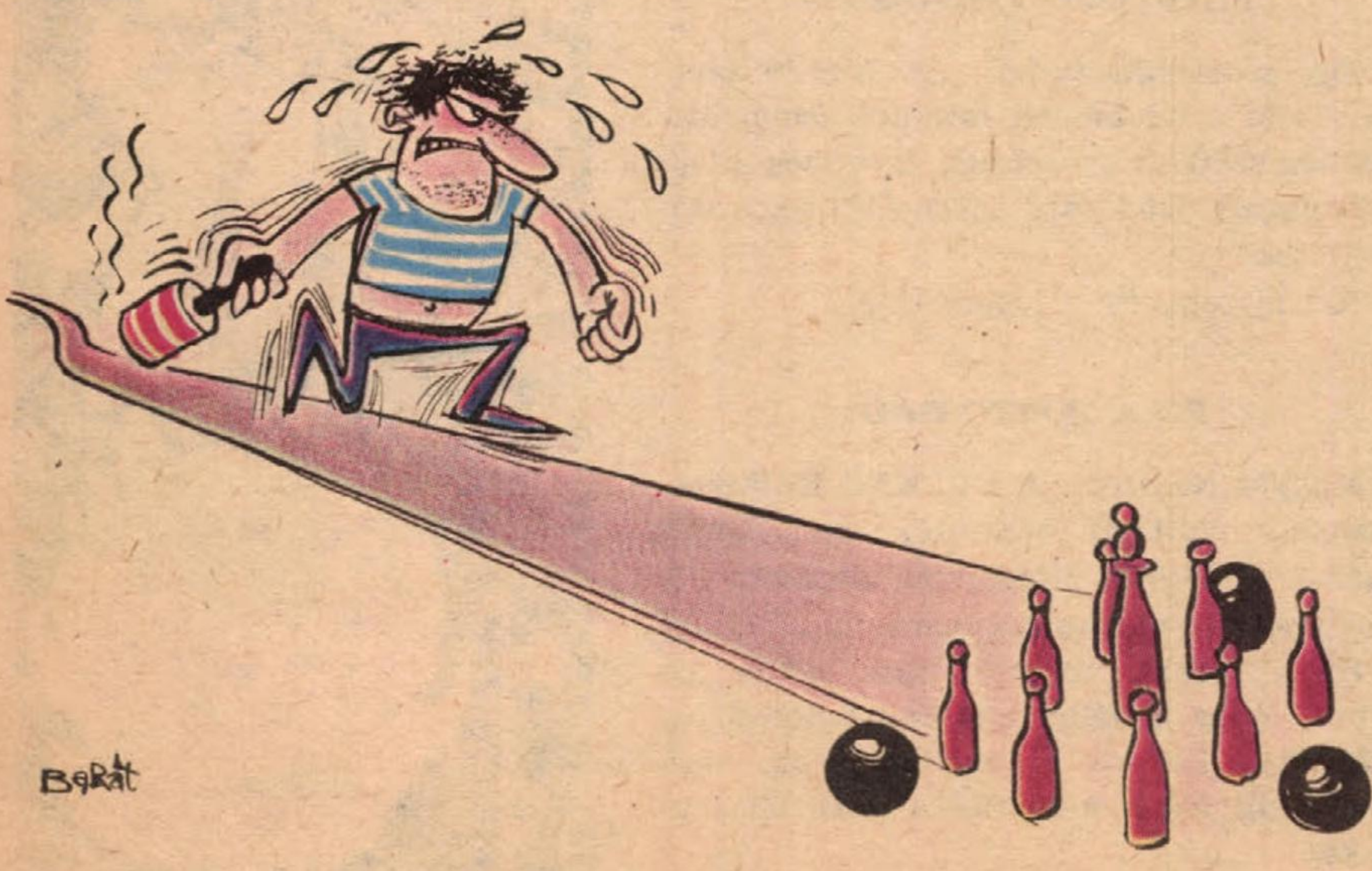

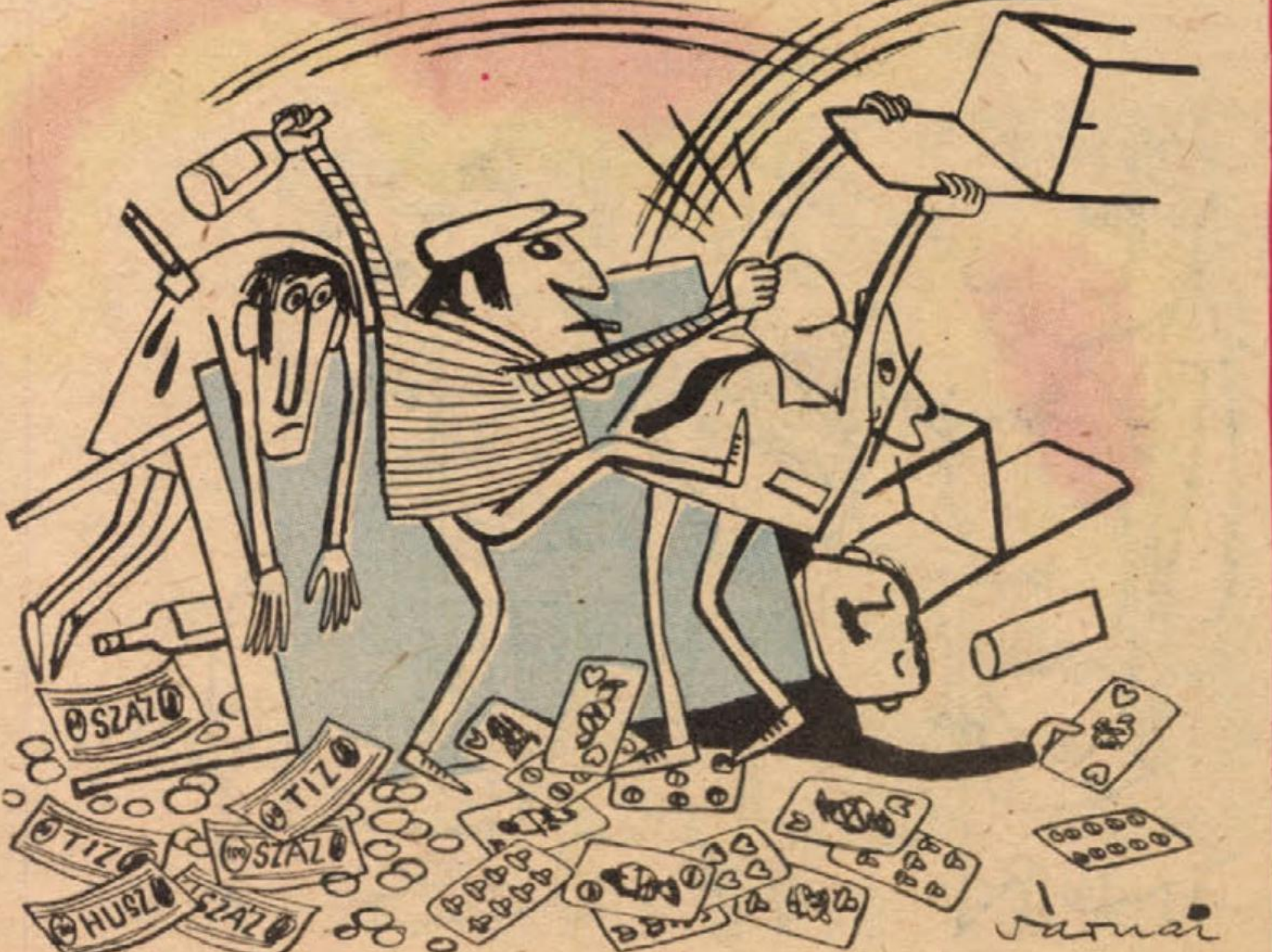
SZÁZ
TIZ
TIZ
SZÁZ
HUSZ
SZÁZ
Várnai

EGY KIS FOCI...

ÉRZÉKENY JÁTÉKOS

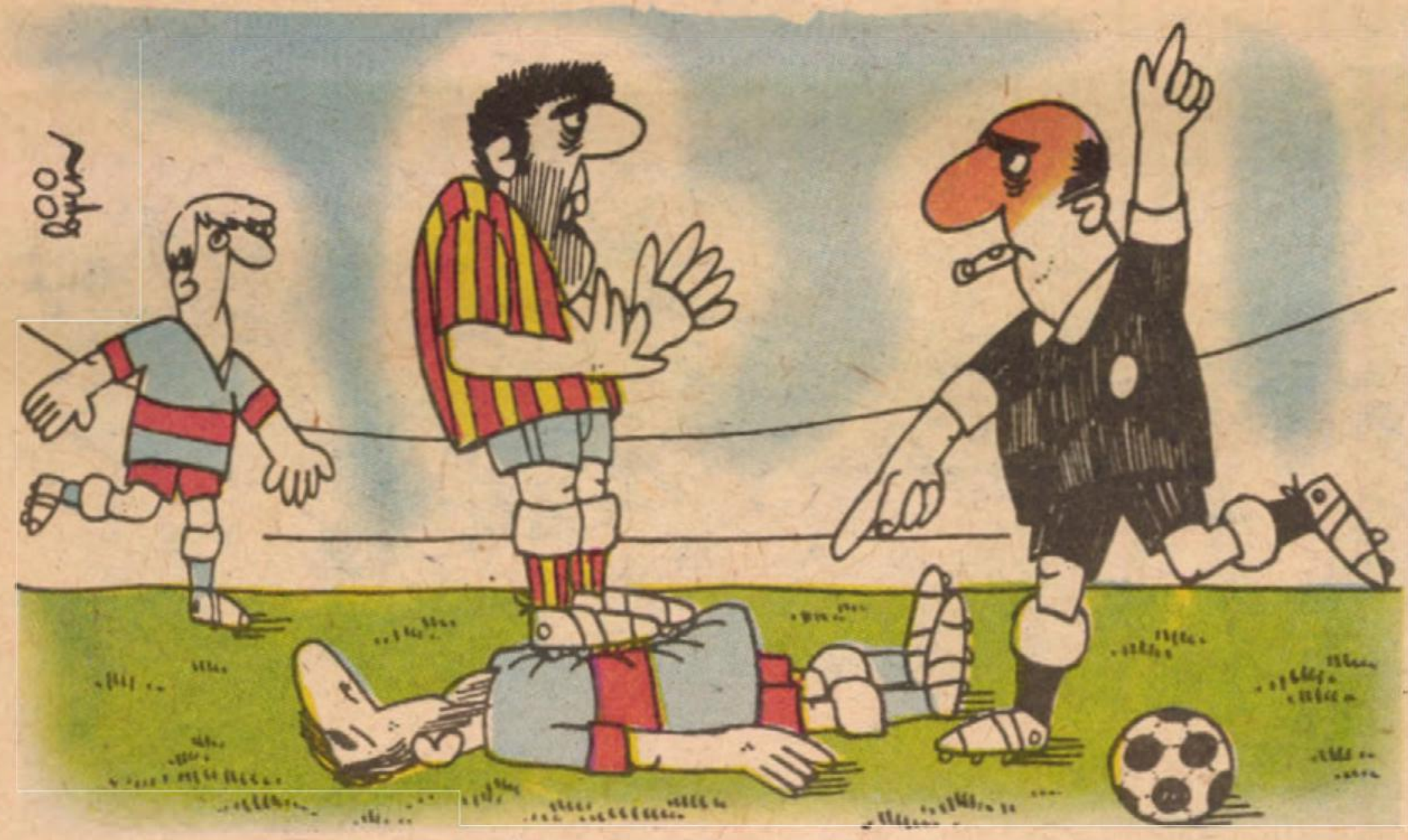

– Ez magának szabálytalan szerelés volt?!!...

A HÁTVÉD BOSSZÚJA

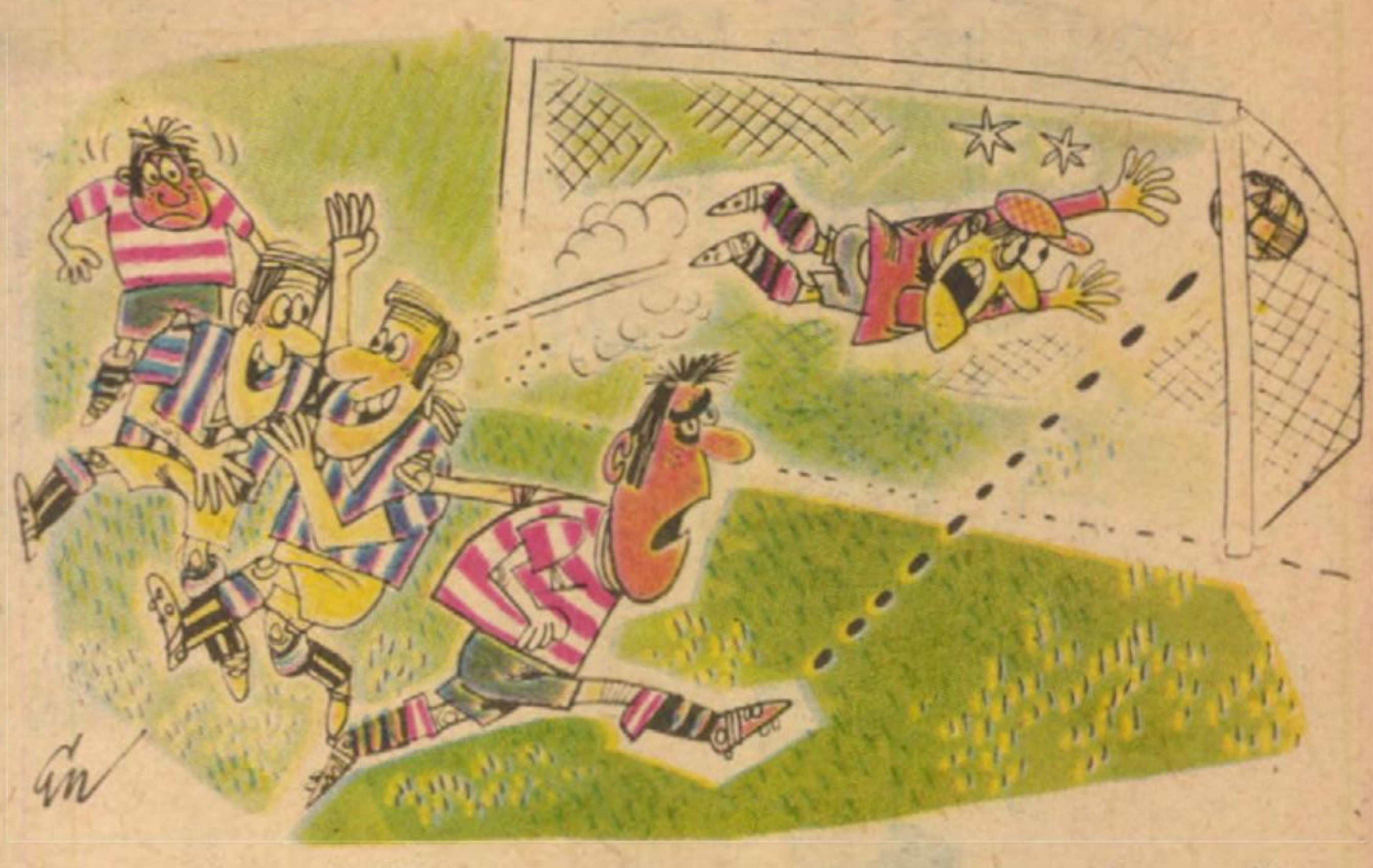

– Mert elcsábította a menyasszonyát, már a harmadik öngólt rúgja neki.

HATÁSOS ZÖREJEK

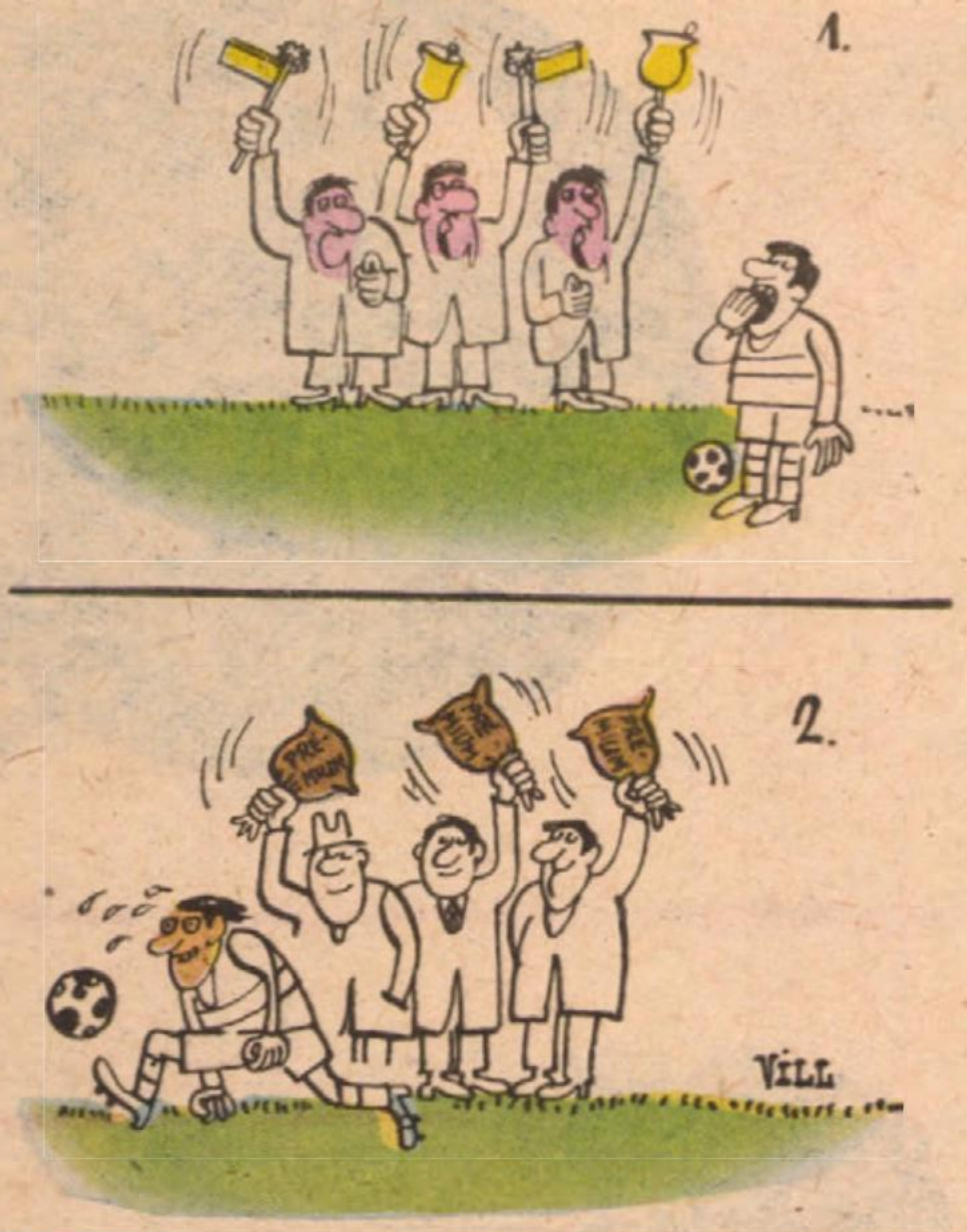

FOCISTA VOLT A BIRO

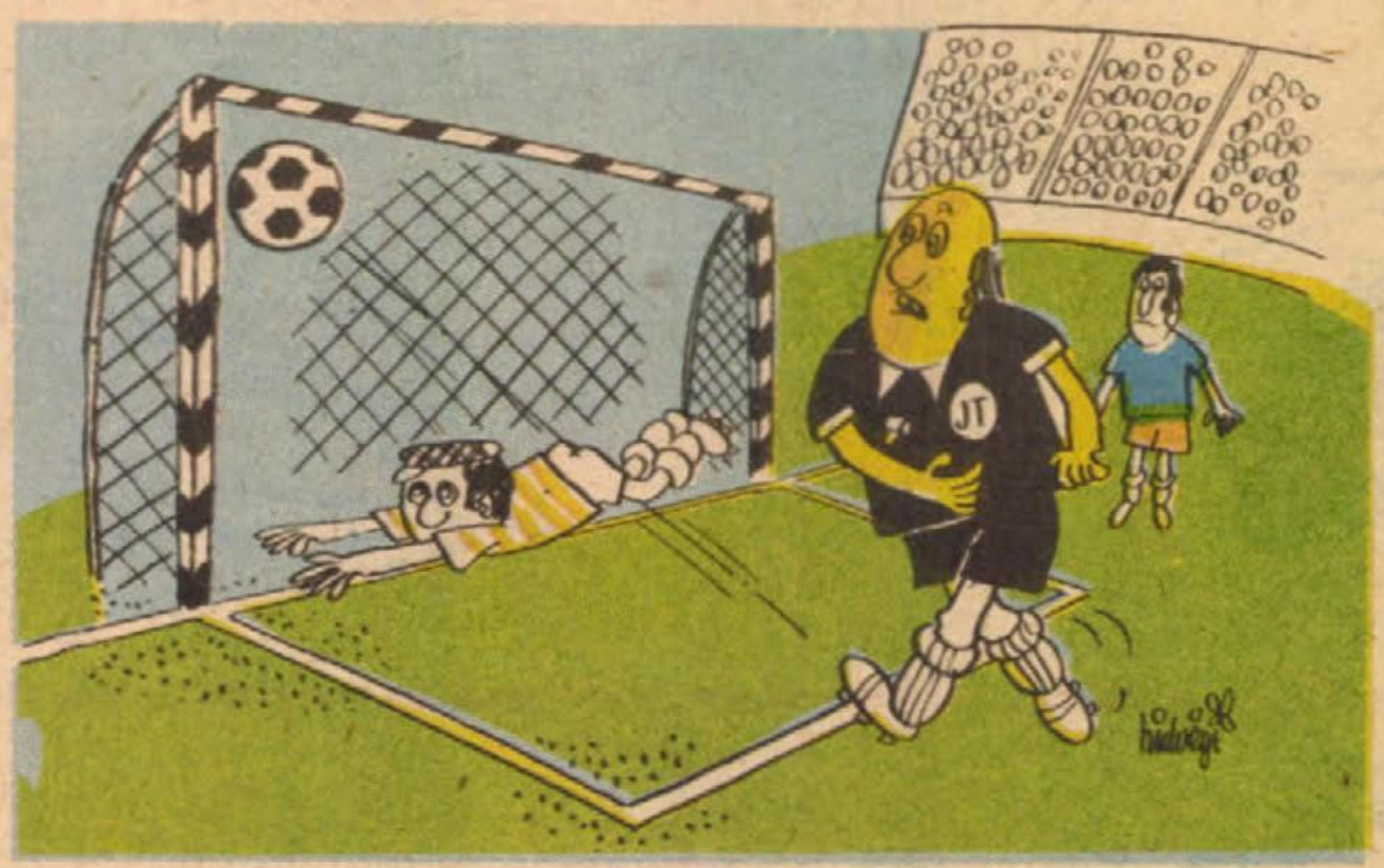

– Ezt a helyzetet már igazán nem lehet kihagyni!...

LELKES KAPUS

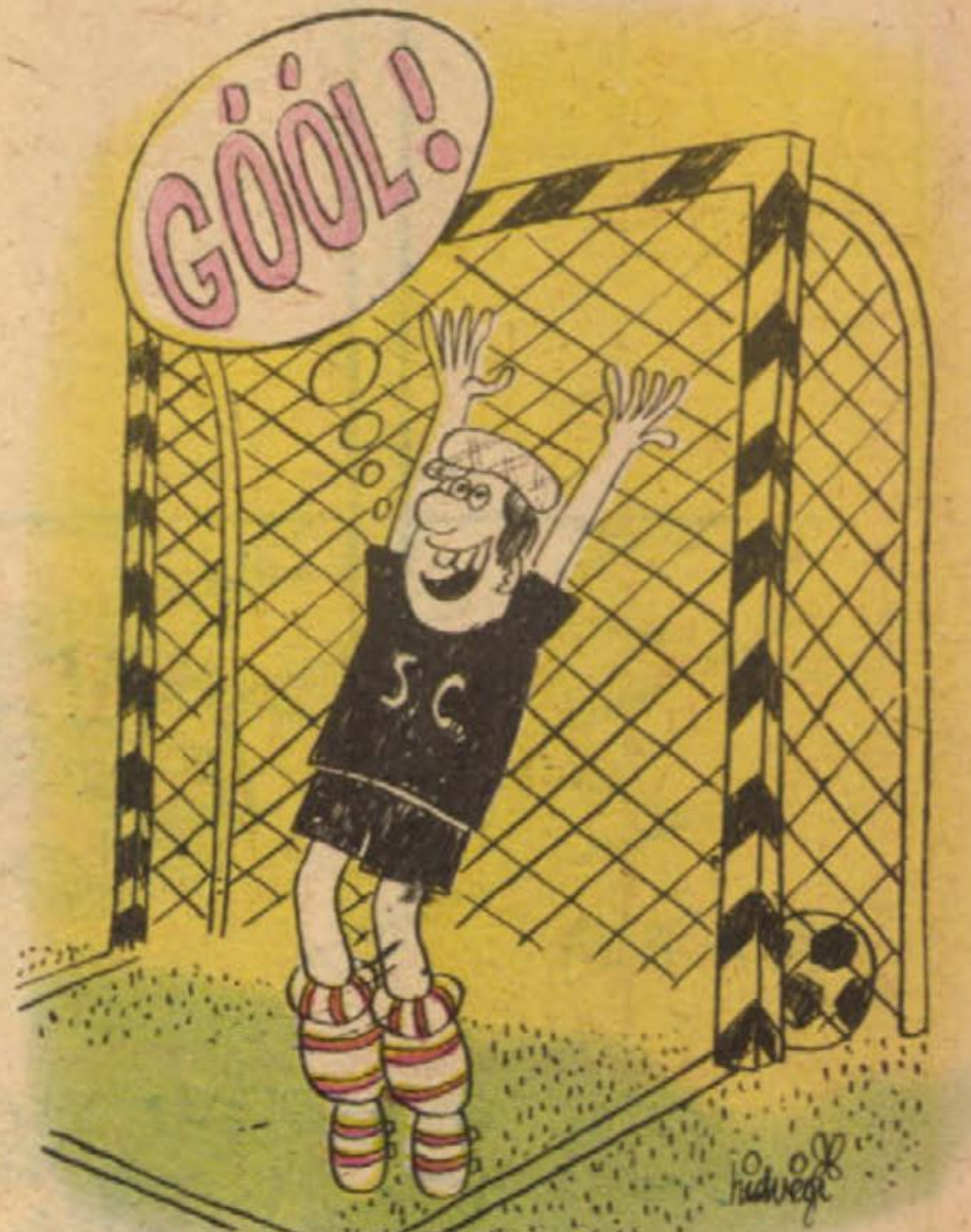

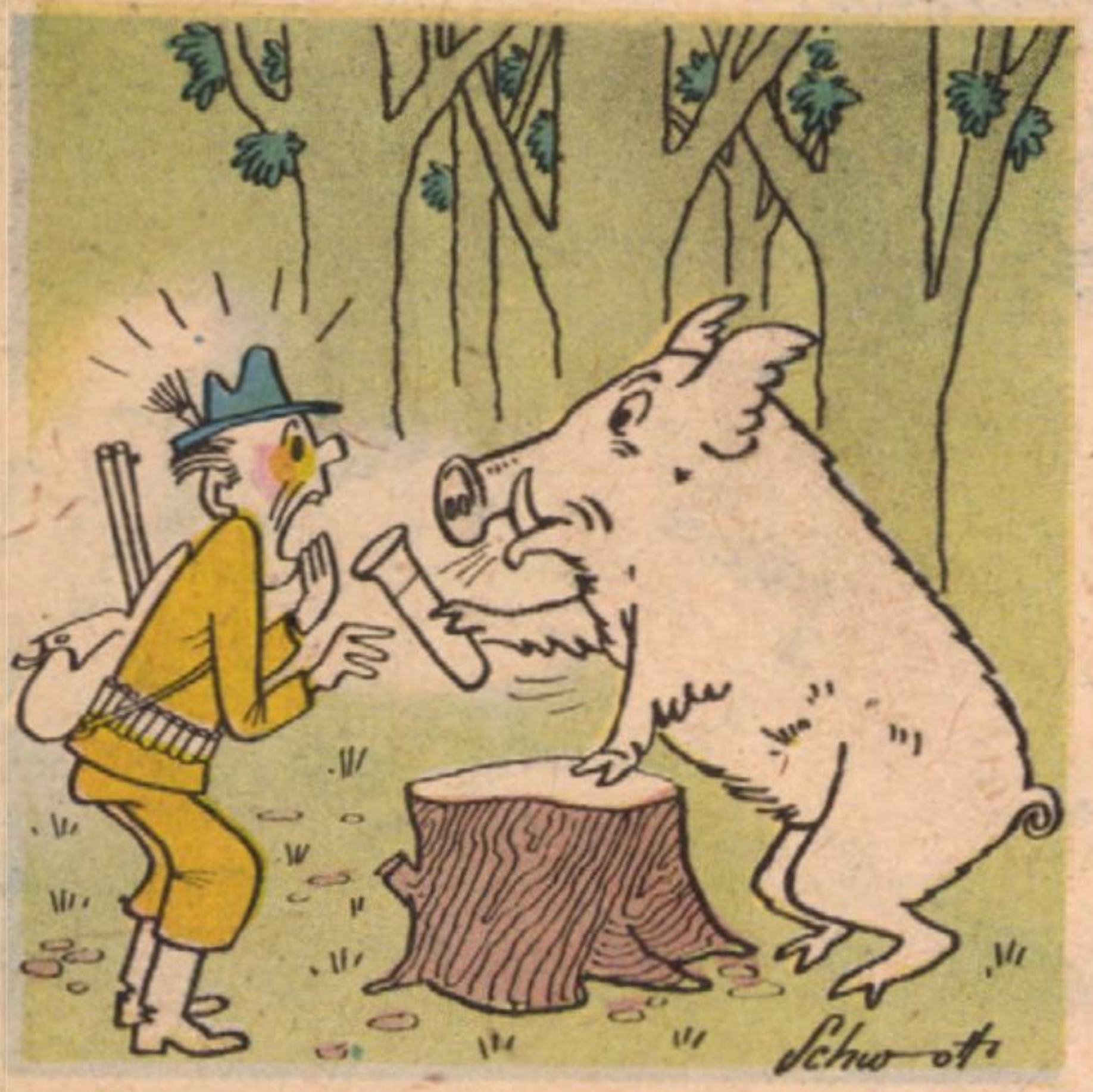

TILOS ITTASAN VADÁSZNI

– Leheljen bele!

ROSSZ ELŐJEL

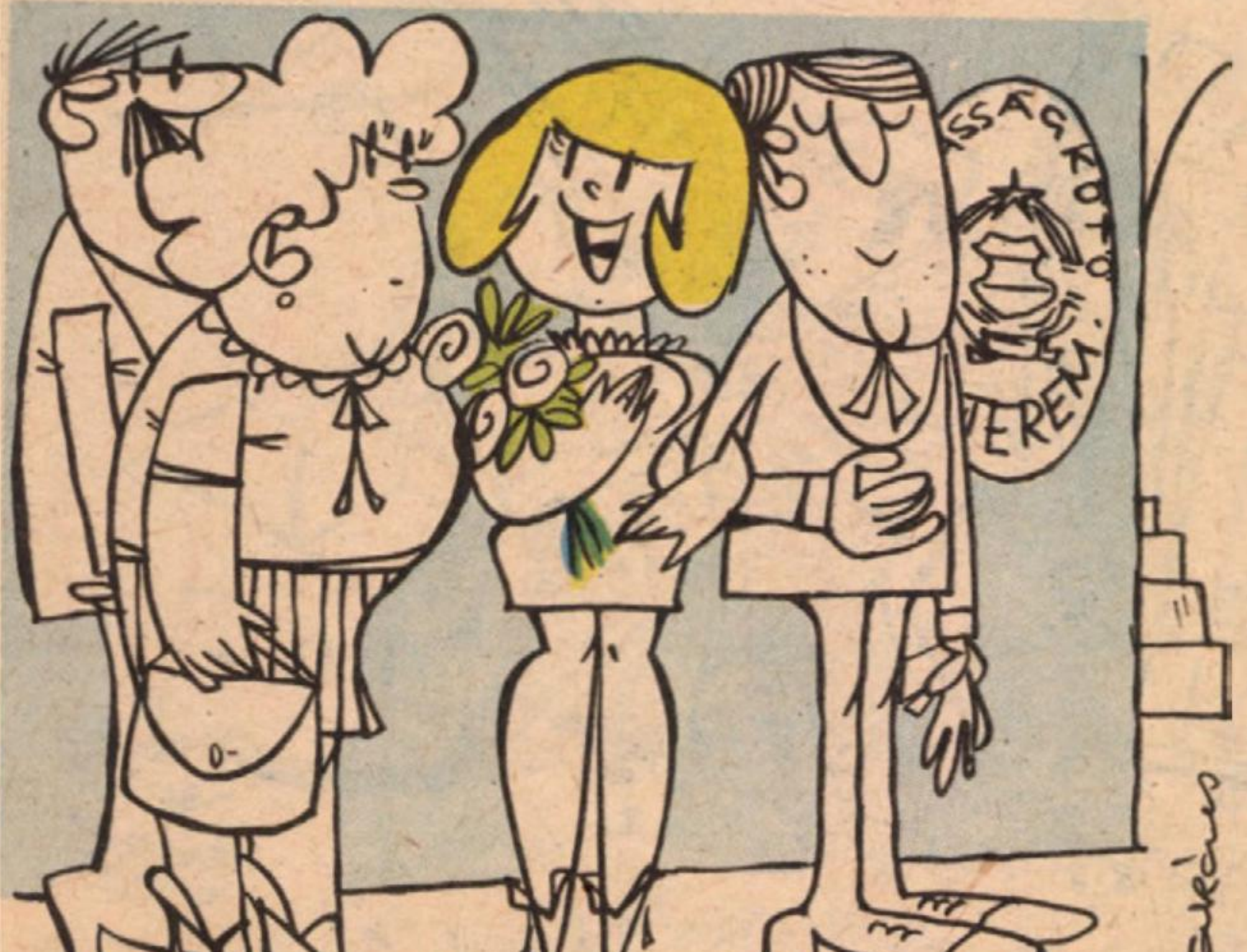

– Ez lesz a tizenharmadik házasságom! Félek, hogy nem lesz tartós...

ezt olvastam

NESZE SEMMI...

Egyik labdarúgónk felfogásának gyökeres megváltozásáról ír a Hétfői Hírek, majd fölteszi a kérdést: *„Mi okozta e 360 fokos fordulatot?”*

Ekkora fordulattal az ember ott van, ahol volt; még a labdarúgók, sőt — mit tesz isten — a hírlapírók is. Száznyolcvan fok több lett volna.

ELTÉVEDT VÉRMESSÉG

Egy sporttudósításból: „A *Komló* megismételte a tatabányai bravúrt: ismét idegenben szerzett győzelmet. Erre még a legvérmesebb *fehérvári* szurkolók sem számítottak.”

Azt hiszem, ők a legkevésbé.

FŐ A PONTOSSÁG!

Magyar Nemzet: „A DÉLKER Külkereskedelmi Vállalat beszerzői most járják azokat a *külföldi* országokat, ahonnan déligyümölcs-importunk származik...”

Ha volnának olyanok, akik eddig azt hitték, hogy a déligyümölcsöt belföldi országokból hozzuk be még beljebb, azok mostantól fogva a fentiekhez tartsák magukat.

Timár György

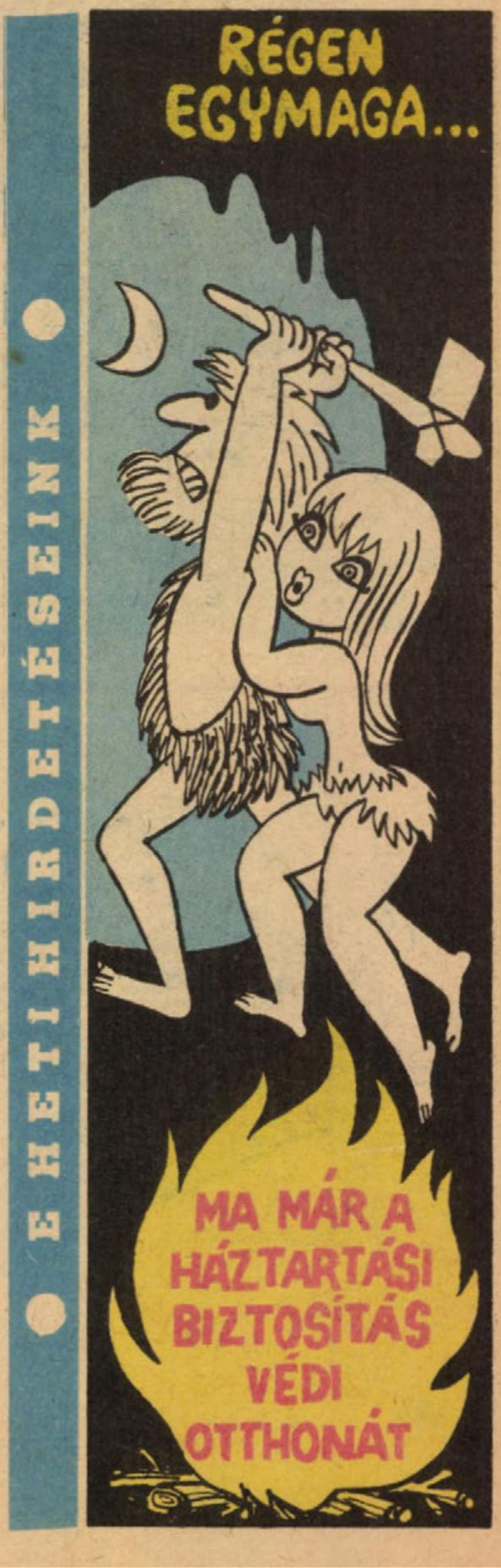

E HETI HIRDETÉSEINK
RÉGEN EGYMAGA...
MA MÁR A HÁZTARTÁSI BIZTOSÍTÁS VÉDI OTTHONÁT

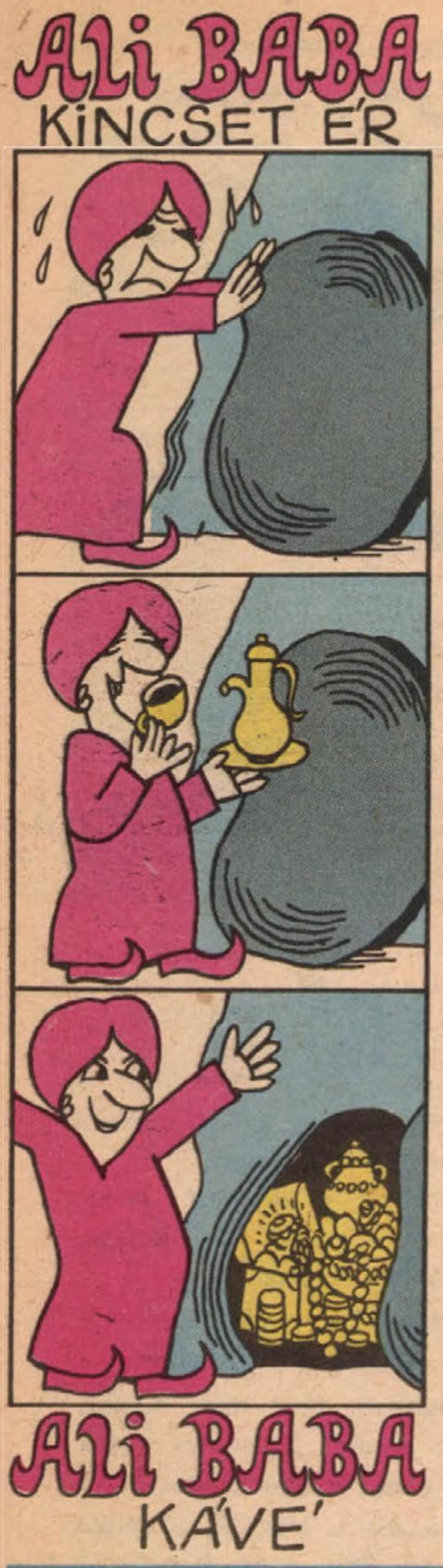

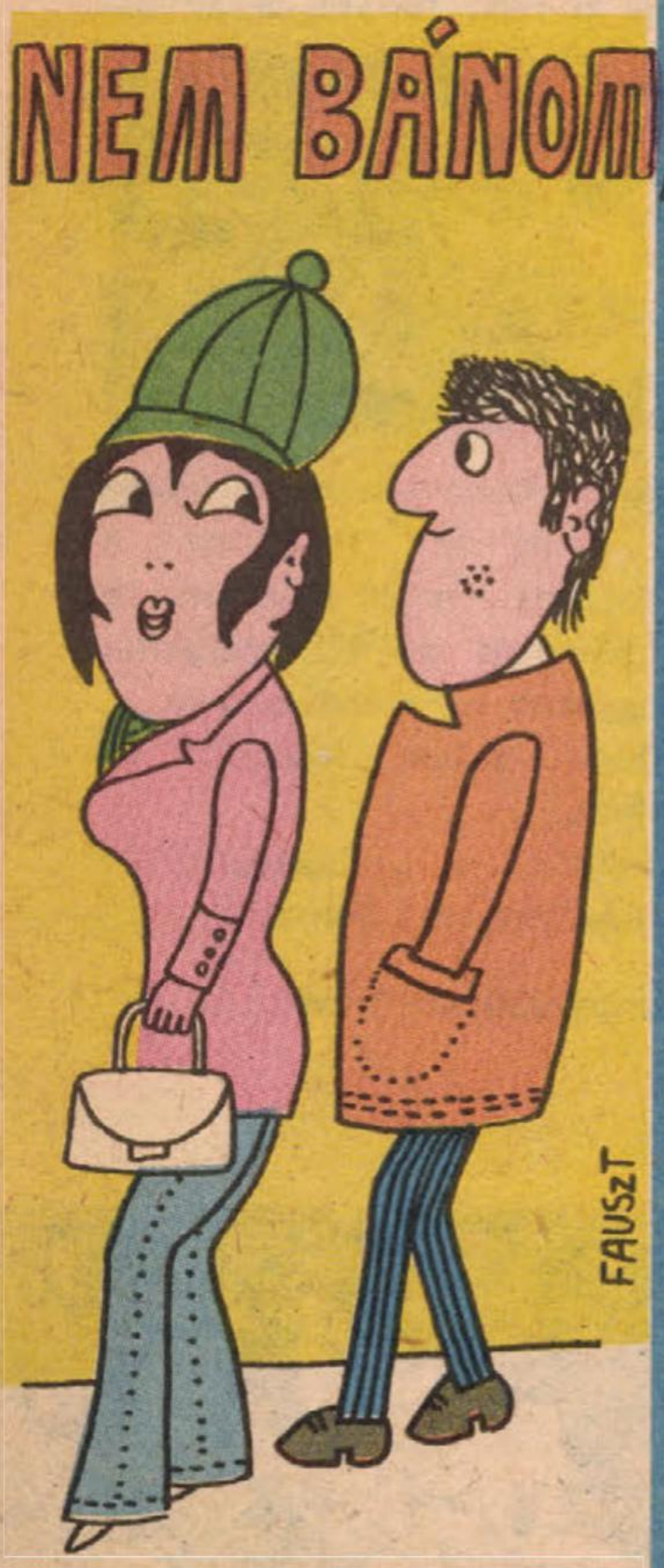

a **Divatcsarnokig** elkísérhet. A divatos ŐSZI és TÉLI ruhák között ön is válogathat.

E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK ● E HETI HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

ELGONDOLKODTATÓ SZÁM:

Egymillió szabálysértés

Tisztaság, garázdaság, árdrágítás

Nem is tudtam, hogy már a tisztaság is szabálysértés!

(Beküldte: Szabados László, Budapest)

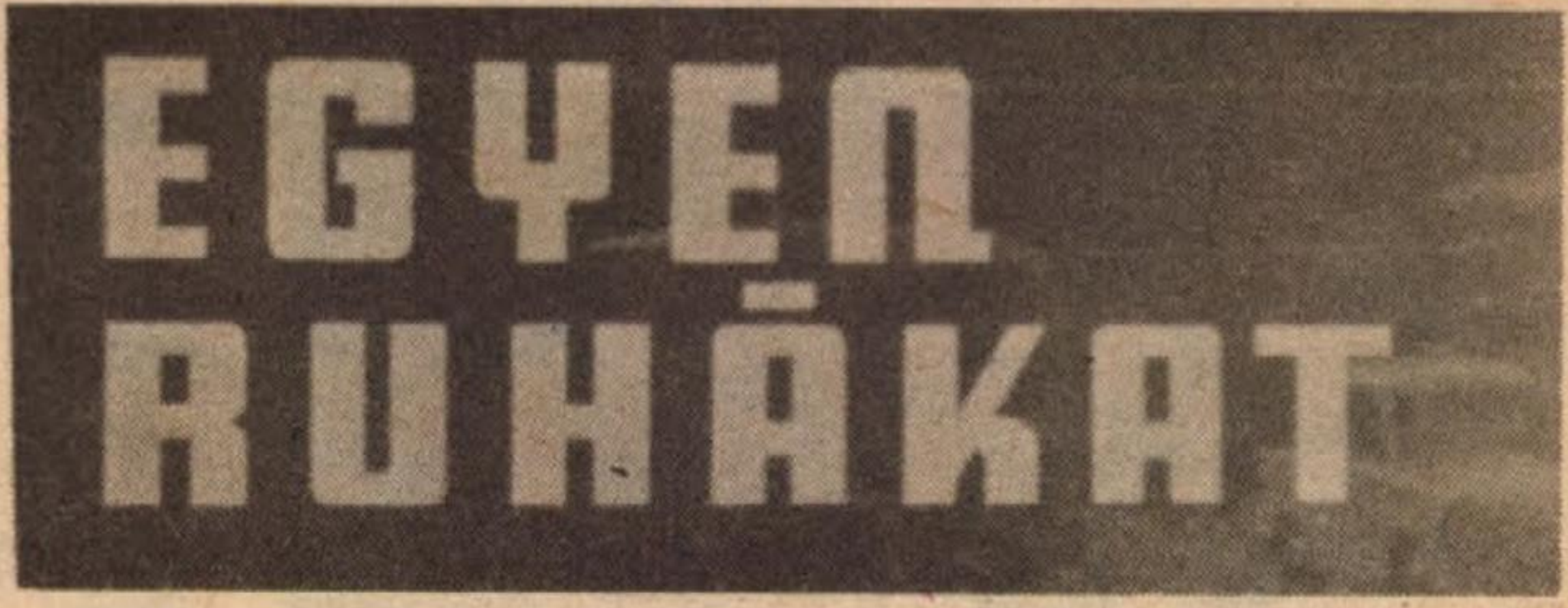

— Amíg van hús és zöldségféle, azért sem eszem ruhát!

(Beküldte: Faragó Sándor, Szeged)

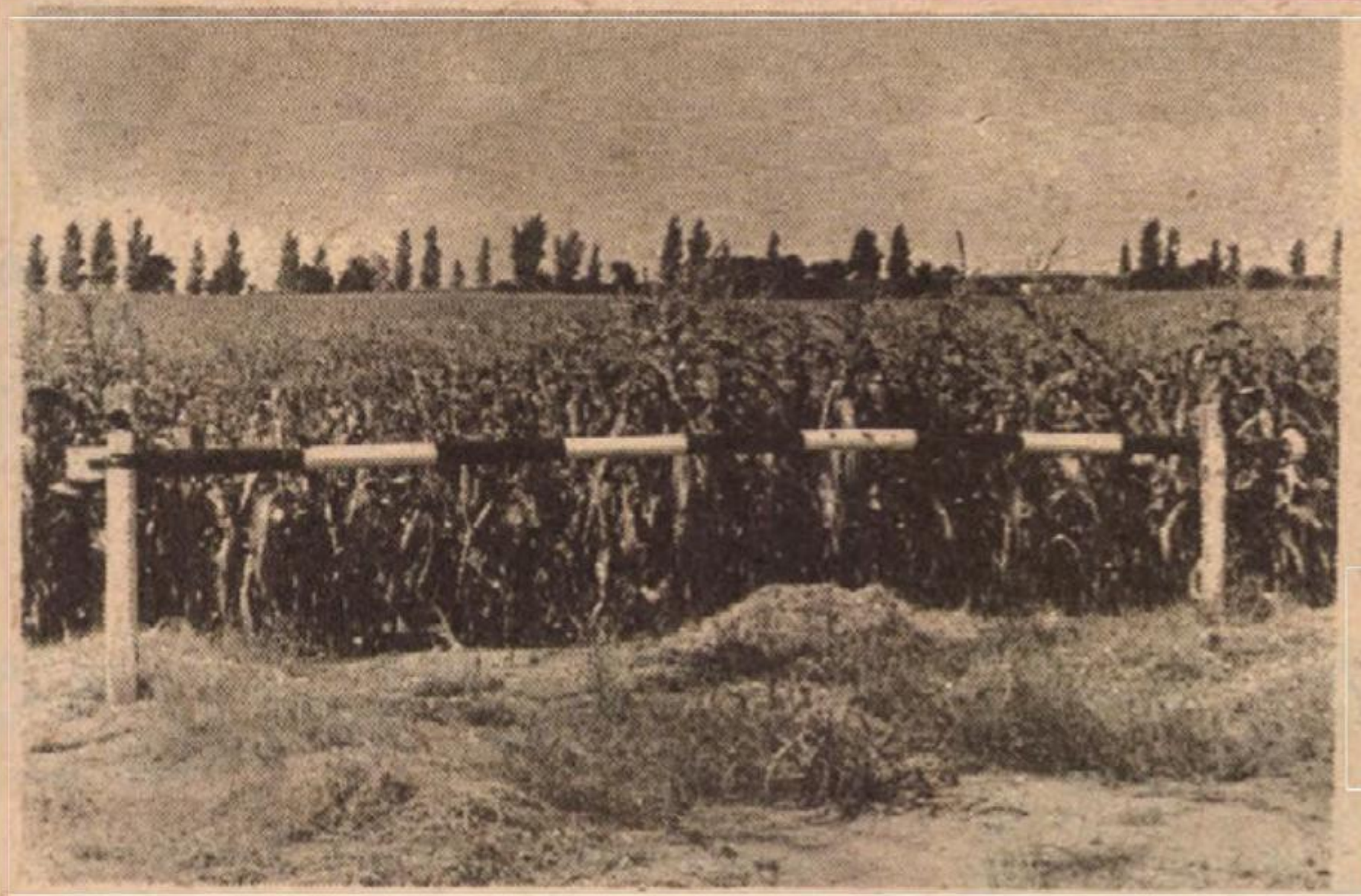

Hát ez a sorompó vajon minek? Hogy a kukorica a vonat alá ne szaladjon?

(Tolna-Mözs vasútállomás mellett fényképezte: Kőszegi István, Medina)

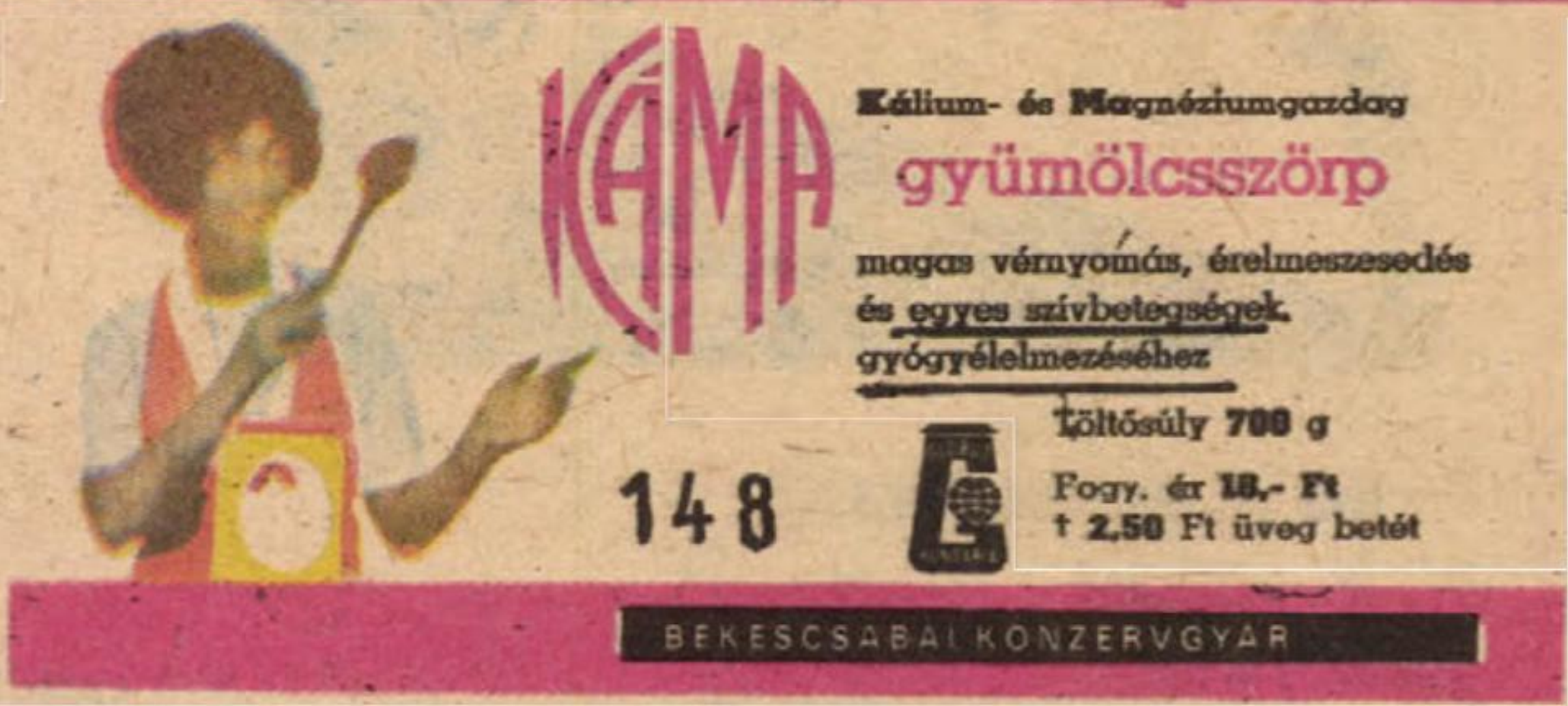

KÁMA

Kálium- és Magnéziumgazdag
gyümölcsszörp
magas vérnyomás, érelmeszesedés
és egyes szívbetegségek
gyógyélelmezéséhez
töltősúly 700 g
148
Fogy. ár 18,- Ft
† 2,50 Ft üveg betét
BEKESCSABAI KONZERVGYAR

Miért kell a betegségeket élelmezni? Pláne gyógyélelmezni?

(Beküldte: Zimler Tamás, Veszprém)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

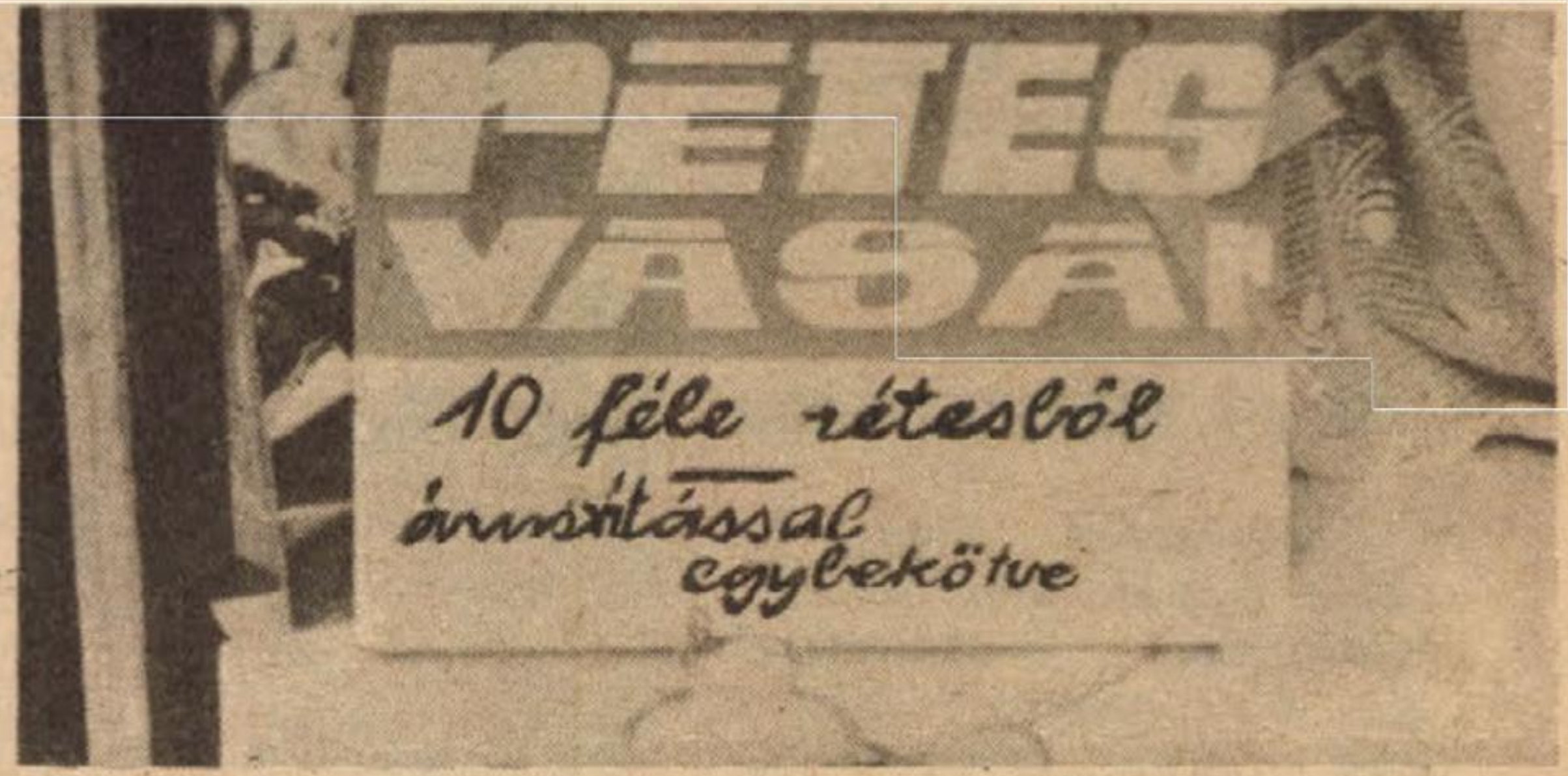

— Pompás gondolat volt a rétes árusítása! Így, aki már eleget nézte, meg is eheti!

(Beküldte: Törős Róbert, Budapest)

SZERENCSE

Amikor négy forintért egy borítékos sorsjegyet vettem az utcán, az a nemes cél vezetett, hogy forintjaimmal erősítsem a sportmozgalmat. Egy pillanatig sem gondoltam arra, hogy rút anyagi előnyhöz jutok, már csak azért sem, mert körülöttem csupa csalódott embert láttam, akik szomorúan bámulták kis sorsjegyükön azt a két szót: „Nem nyert."

Amikor megvettem a sorsjegyet, arra gondoltam, hogy meg se nézem, hiszen úgyis az lesz rányomtatva, hogy „Nem nyert", de kíváncsiságból mégis felbontottam. Legnagyobb meglepetésemre a szerencse rám mosolygott. Nyolc forintot nyertem.

És akkor meglepődve tapasztaltam, hogy egy ilyen váratlan nyeremény milyen változást tud előidézni az emberben. Már megfeledkeztem a sport istápolásának nemes céljáról, és törni kezdtem a fejem: mihez kezdek a pénzzel? Az első szilárd elhatározásom az volt, hogy új életet kezdek. Ez nem volt meglepő, ilyen fogadalmat más is tesz, ha hirtelen anyagilag kedvező helyzetbe kerül.

De hogyan induljak neki az új életnek? Sohasem volt bankbetétem, és eszembe ötlött az OTP biztató hirdetése: „A takarékbetét titkos, bármikor felvehető és kamatozik."

Azután mégis úgy határoztam, hogy az OTP helyett inkább apró örömöket szerzek magamnak a nyereményen. Megtetszett nekem a trafik kirakatában egy pompázó, piros rózsát ábrázoló levelezőlap. Elhatároztam, hogy megveszem, majd gyönyörködöm benne egy kicsit, azután el fogom küldeni Lujza néninek, Szolnokra. Így nemcsak magamnak szerzek örömet, hanem neki is. De mit csináljak a fennmaradó összeggel? Eszembe jutott, hogy expressz ajánlva adom fel. Ez kitelt a nyolc forintból. Így is cselekedtem. A lap elment, engem pedig azóta is furdal a lelkiismeret, mert rádöbbentem arra, hogy én tulajdonképpen nem támogattam a magyar sportot, mert a négy forintomért nyolcat kaptam, tehát négy forintot még el is vettem a sportmozgalomtól...

Palásti László

MAI GAVALLÉR

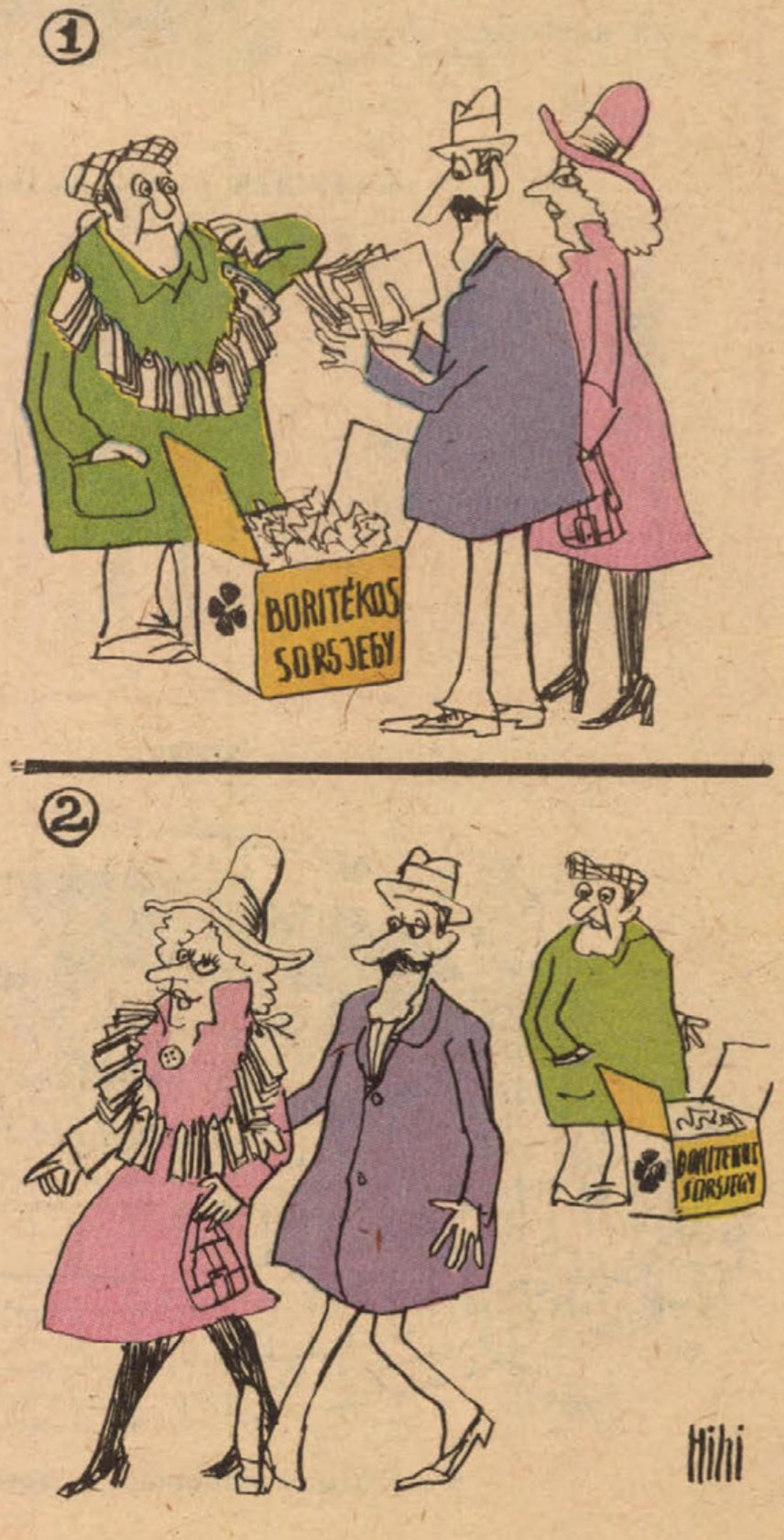

ÉJSZAKAI AUTÓKALAND

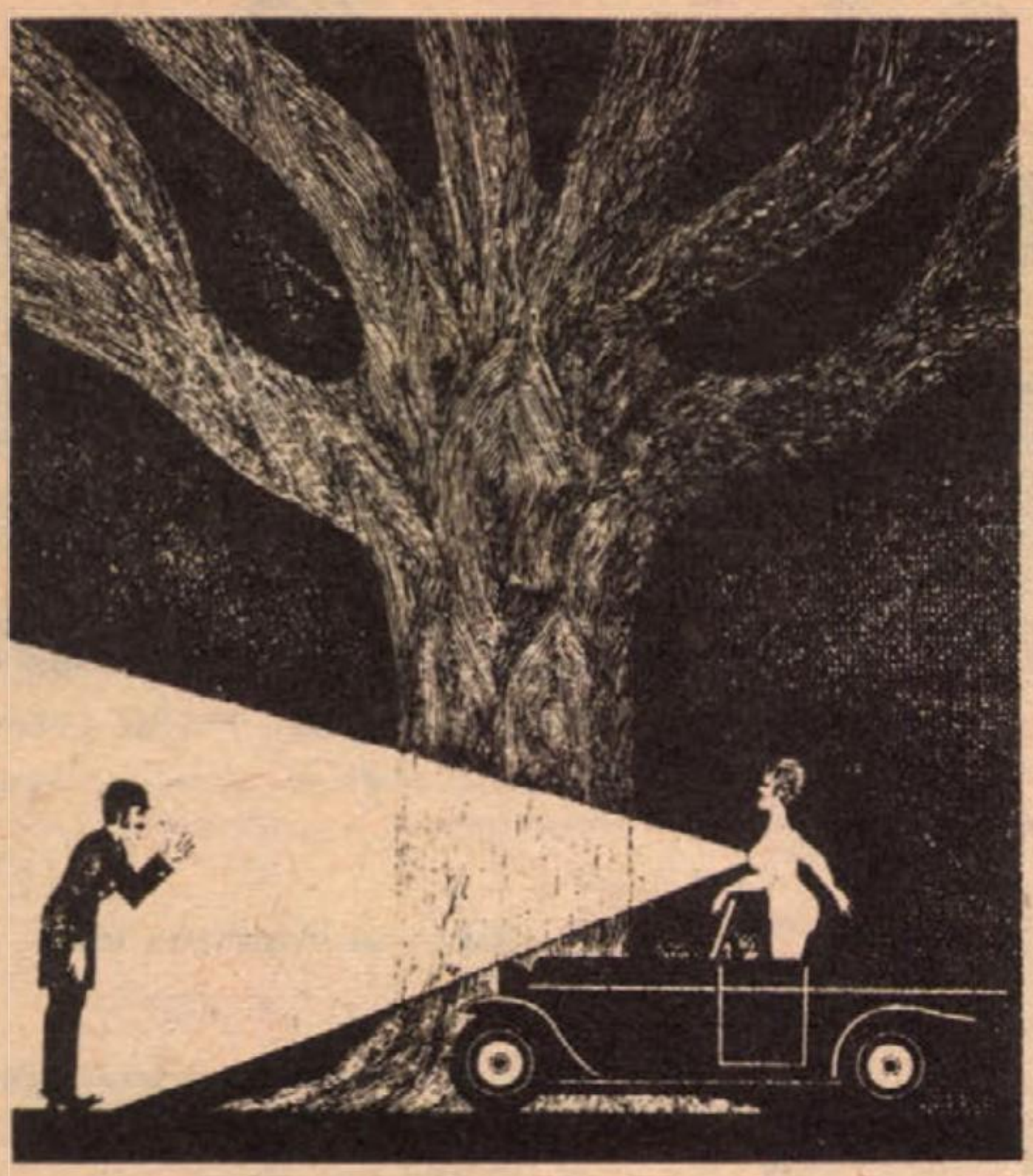

AZ UTCA BOLONDJA

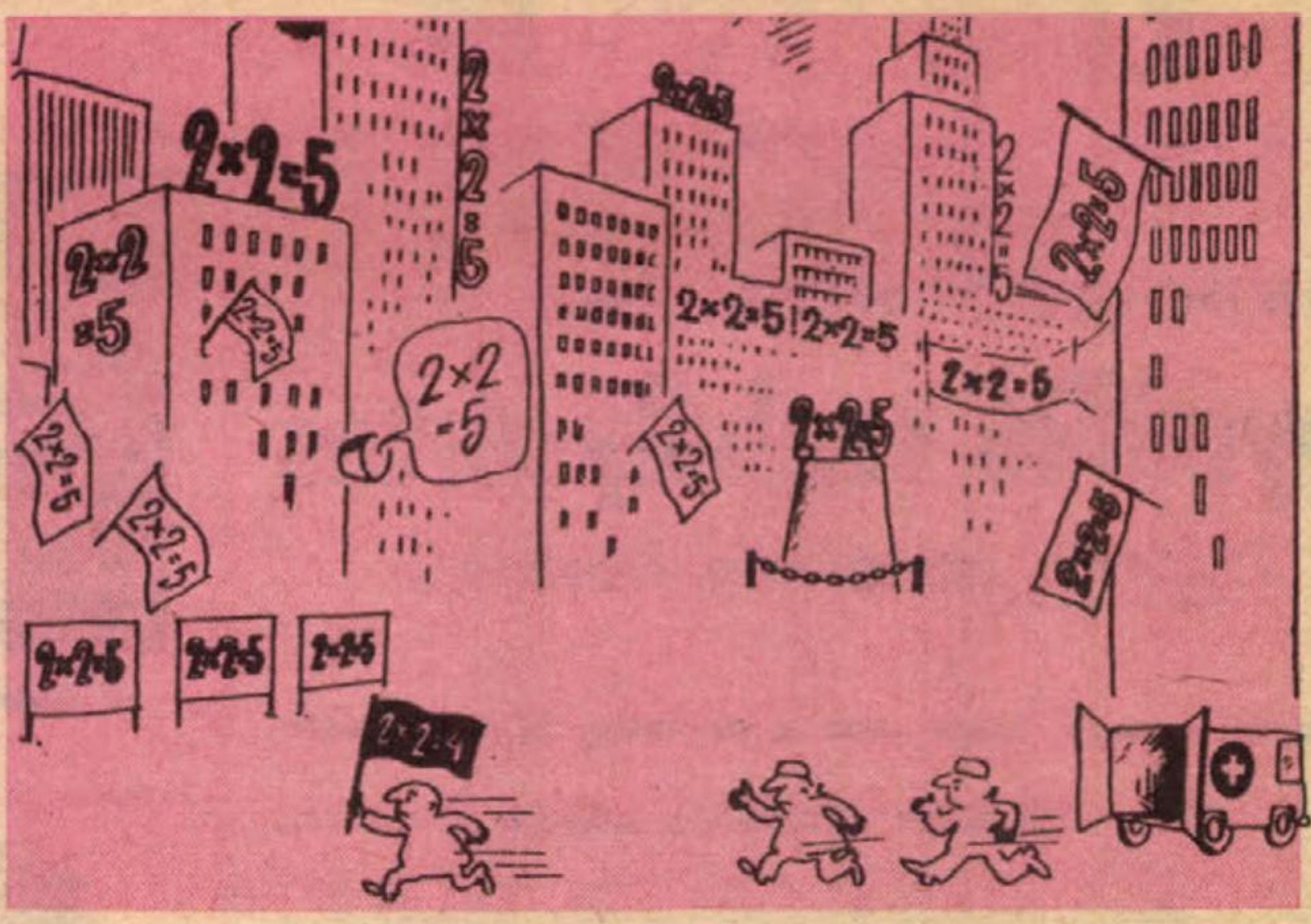

GONDOS ÚTKAPARÓ

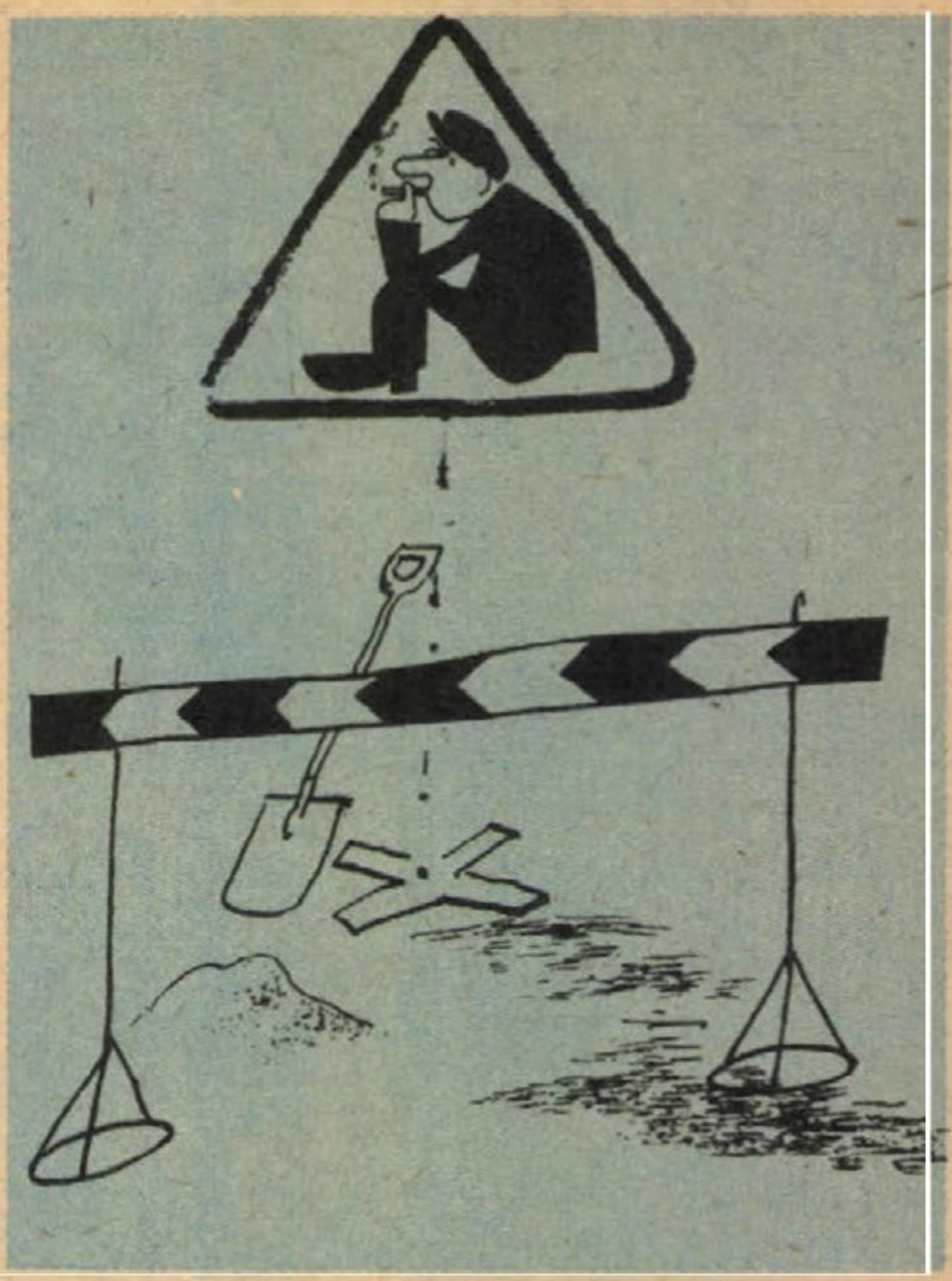

IMPORT HUMOR
A varsói „Szpilki”-ből

MI A GENTLEMAN?

A kisfiú megkérdi bátyjától:

— Mondd, mit jelent az, hogy gentleman?

— Hogy is magyarázzam meg? Gentleman az a férfi, aki, ha például egy nő leejti a kesztyűjét, a lábával elétolja, hogy könnyebben fel tudja venni.

*

NÉMA BESZÉLGETÉS

Kalinowski már néhány napja nem beszél a feleségével. Összekaptak. Ám egy reggel korán el kell utaznia, ezért levelet ír a feleségének: „Reggel hat órakor kelts fel!” Azzal a levelet a konyhaasztalra teszi.

A felesége reggel megtalálja a levelet és ezt írja rá: „Kelj fel, hat óra van!”

(A Szpilki”-ből gyűjtötte: Bába Mihály)

A SZAKÉRTŐ

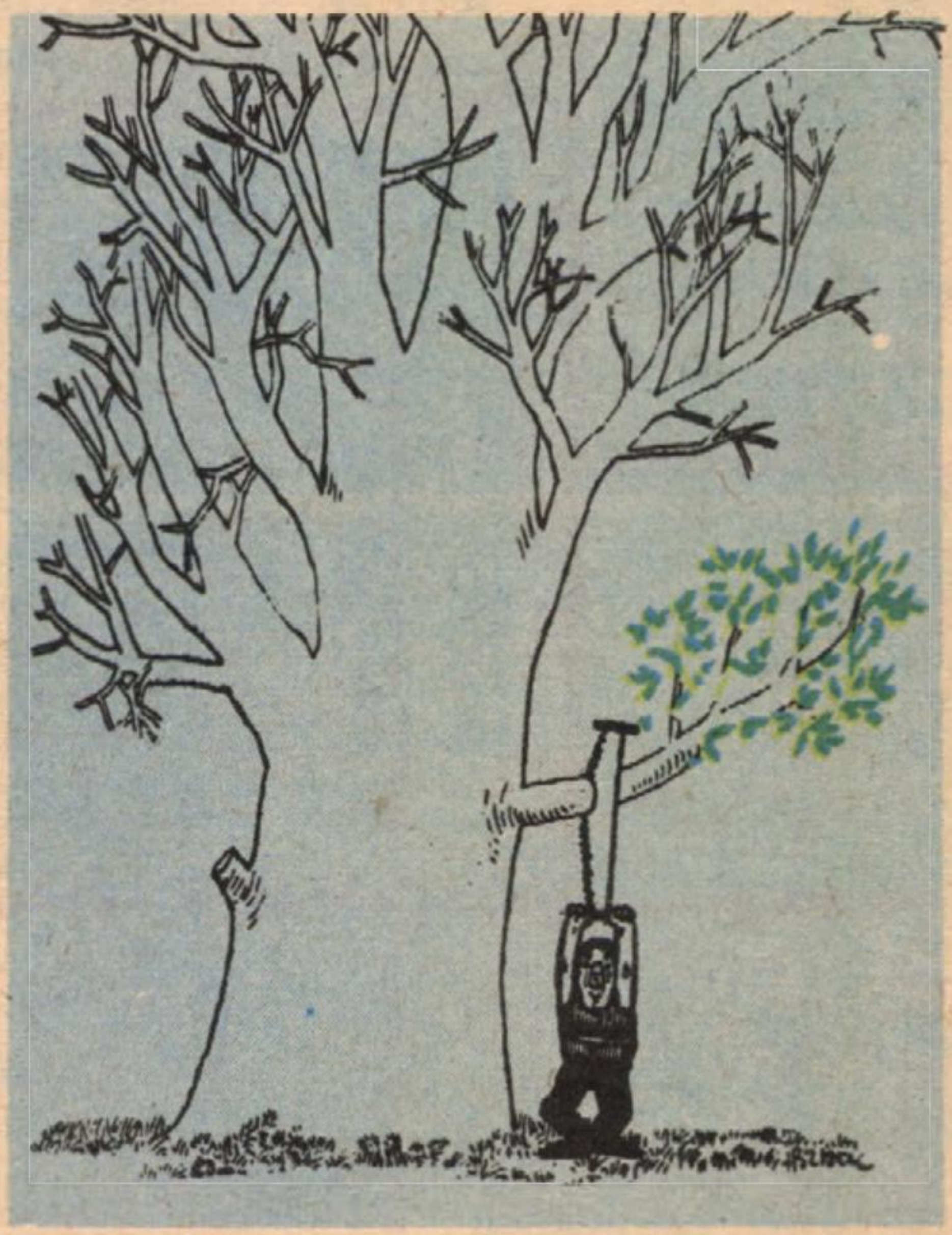

MENEKÜLÉS A FESZTIVÁLRÓL

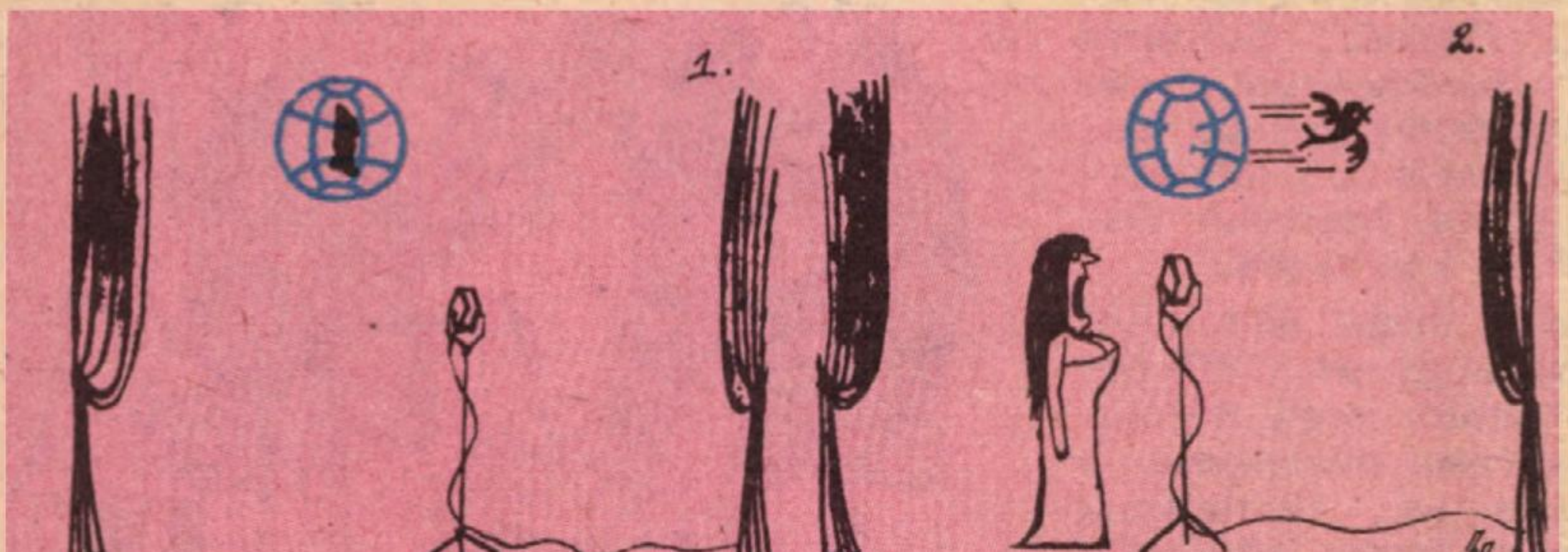

ANDRZEJ RUMIAN:

TALÁLKOZÁS EGY NŐVEL

A Chmielna és Nowy Swiat utca sarkán belém szaladt egy nő. Könyökét a hasamba fúrta és rámordított:

— Tanulj meg járni, vak szarka! Végy magadnak jobb szemüveget! Süket pali!

Nem volt szép nő, ezért úgy döntöttem, hogy a lehető leggyorsabban befejezem a beszélgetést.

— Az ördögbe is! Rám esik és még magának áll feljebb? — szóltam némi nehezteléssel.

Dühösen felém rázta öklét, amire én vállat vonva a homlokomra mutogattam. Csúnya szavak zápora közben továbbállt.

Ekkor lépett hozzám váratlanul Kolankiewicz. Rám köszönt és megkérdezte:

— Egy kis ügy a nővel?

— Semmiség. Megesik az ilyesmi. A nők idegesek.

— Nem hagyja békén magát — fejtegette Kolankiewicz.

— Hát igen, valami ilyesmi — válaszoltam most már mosolyogva.

— Nagy szerelem vagy csupán egy kis kaland? — kérdezősködött tovább.

— Kis kaland volt — mondtam némi szünet után.

— Szóval az a helyzet, hogy magának már elege van belőle. Kifogások, botrányok...

— Maga kissé eltúlozza a dolgot — szakítottam félbe.

— Eltúlzom? Én? De hiszen láttam az esetet. Dühösen rázta az öklét, mert maga nem akart vele szóba állni. Persze, a maga számára az ügy már befejeződött, de ő még tovább akar lubickolni a botrányban. Mindenesetre köszönöm magának a nyílt beszédet, most már tisztán látok. Megyek és elbeszélgetek vele, egyszer és mindenkorra...

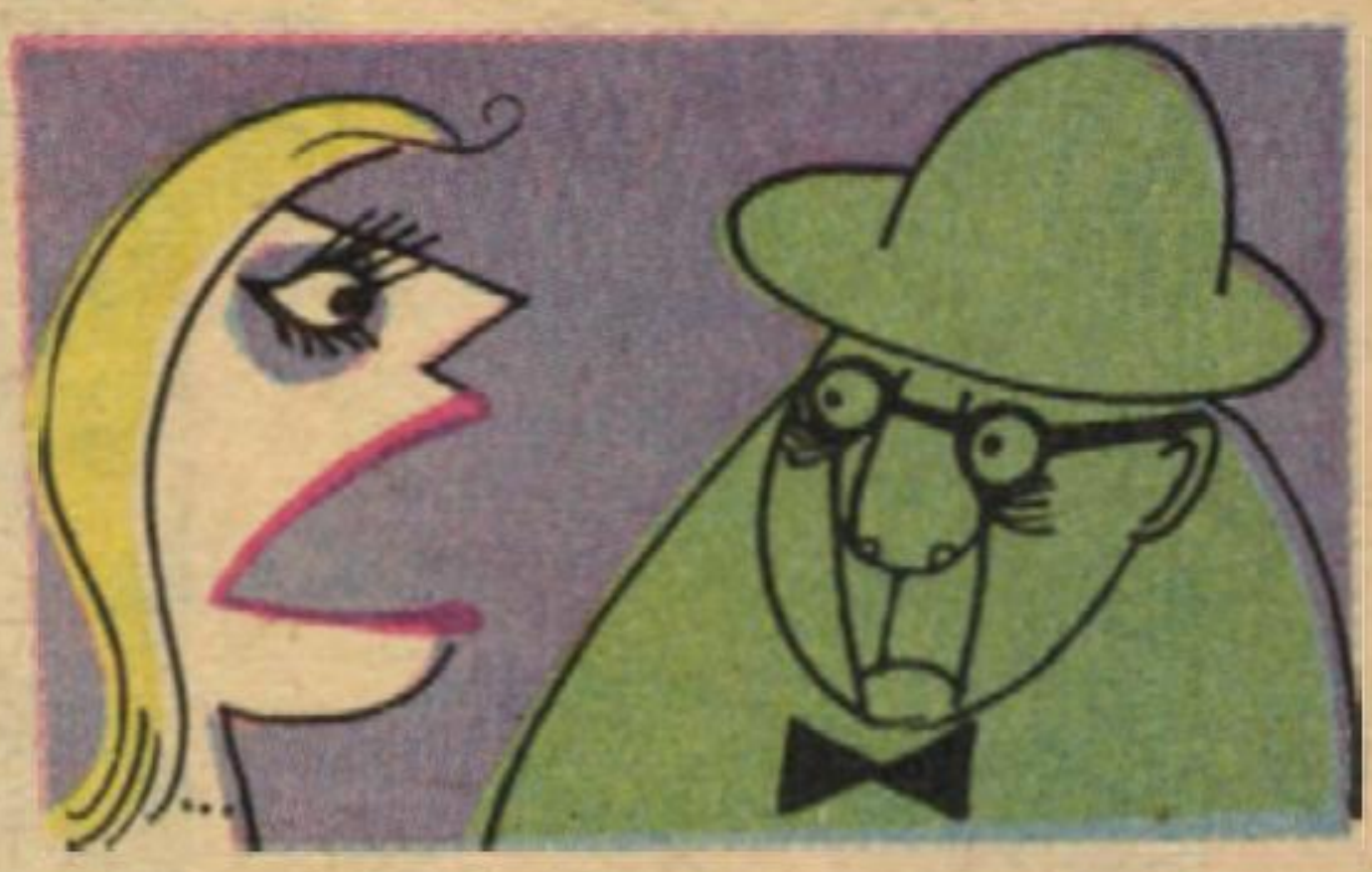

— Maga talán ismeri? — kérdeztem.

— Hogyne, a feleségem — szólt, köszönt, és távozott.

(Lengyelből fordította: U. J.)

SZÜRET

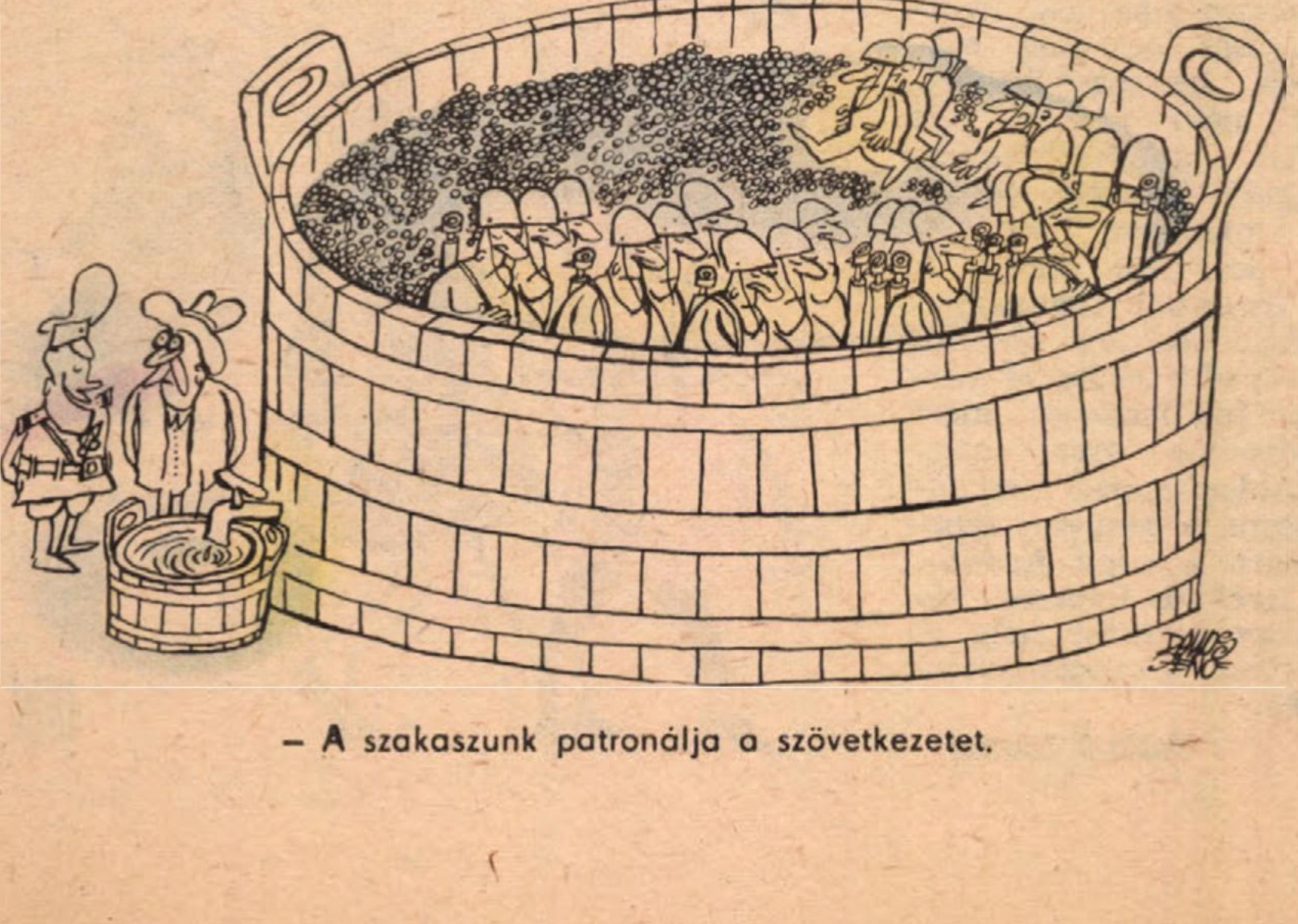

– A szakaszunk patronálja a szövetkezetet.

KÉRŐBEN

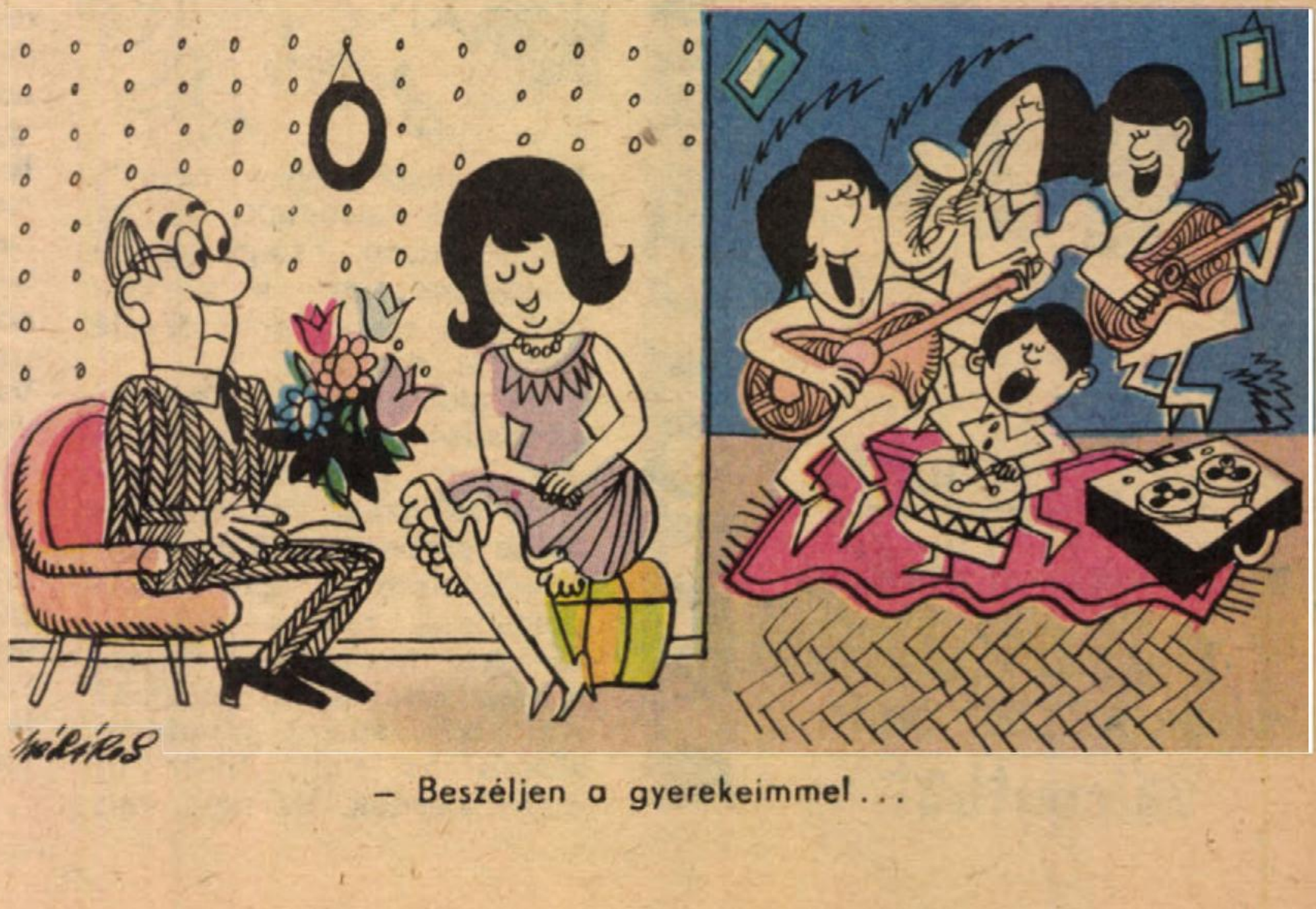

– Beszéljen a gyerekeimmel...

HIÁNYCIKK

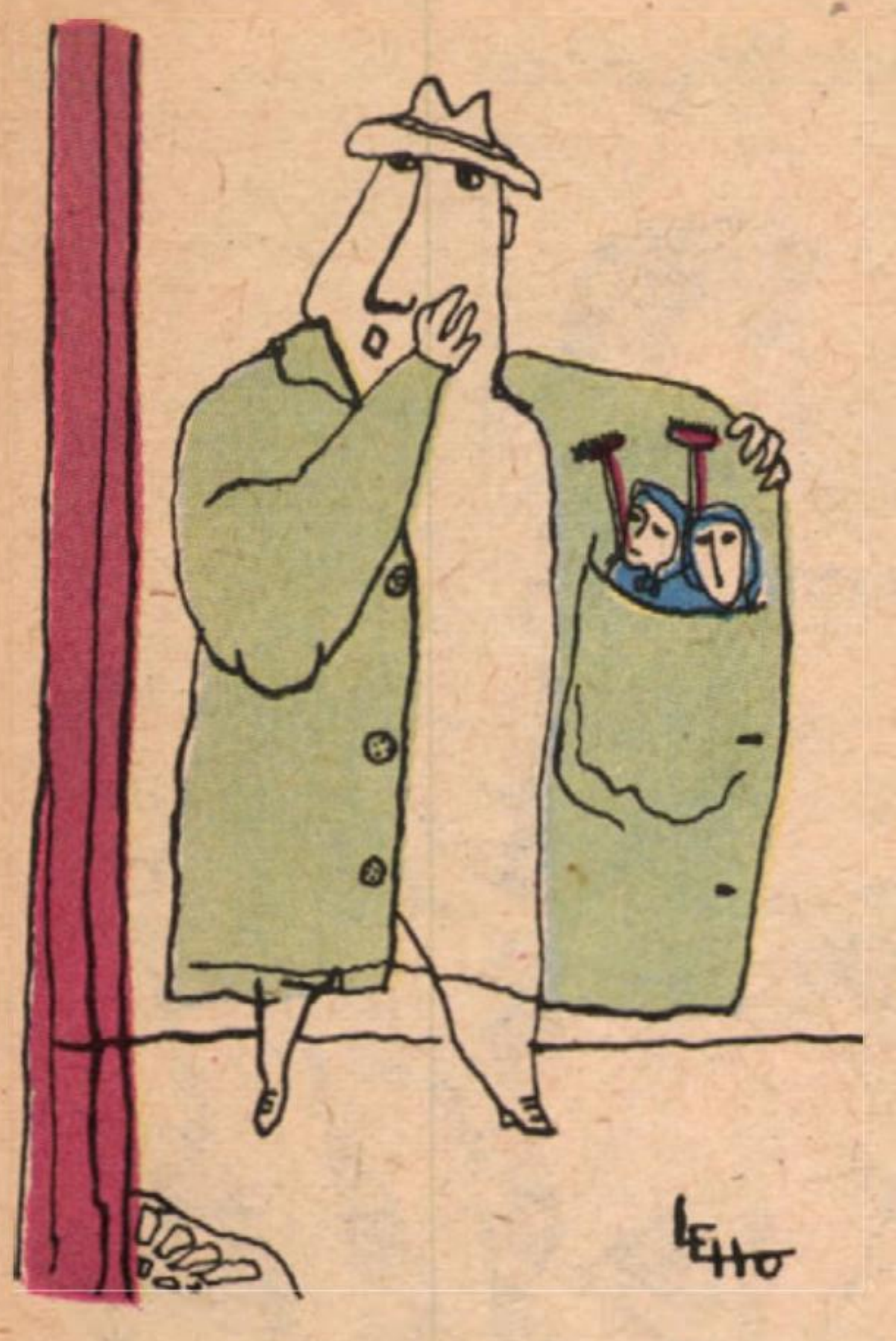

– Remek takarítónőim vannak...

RÉBUSZ

A 146. rejtvényünk megfejtése:

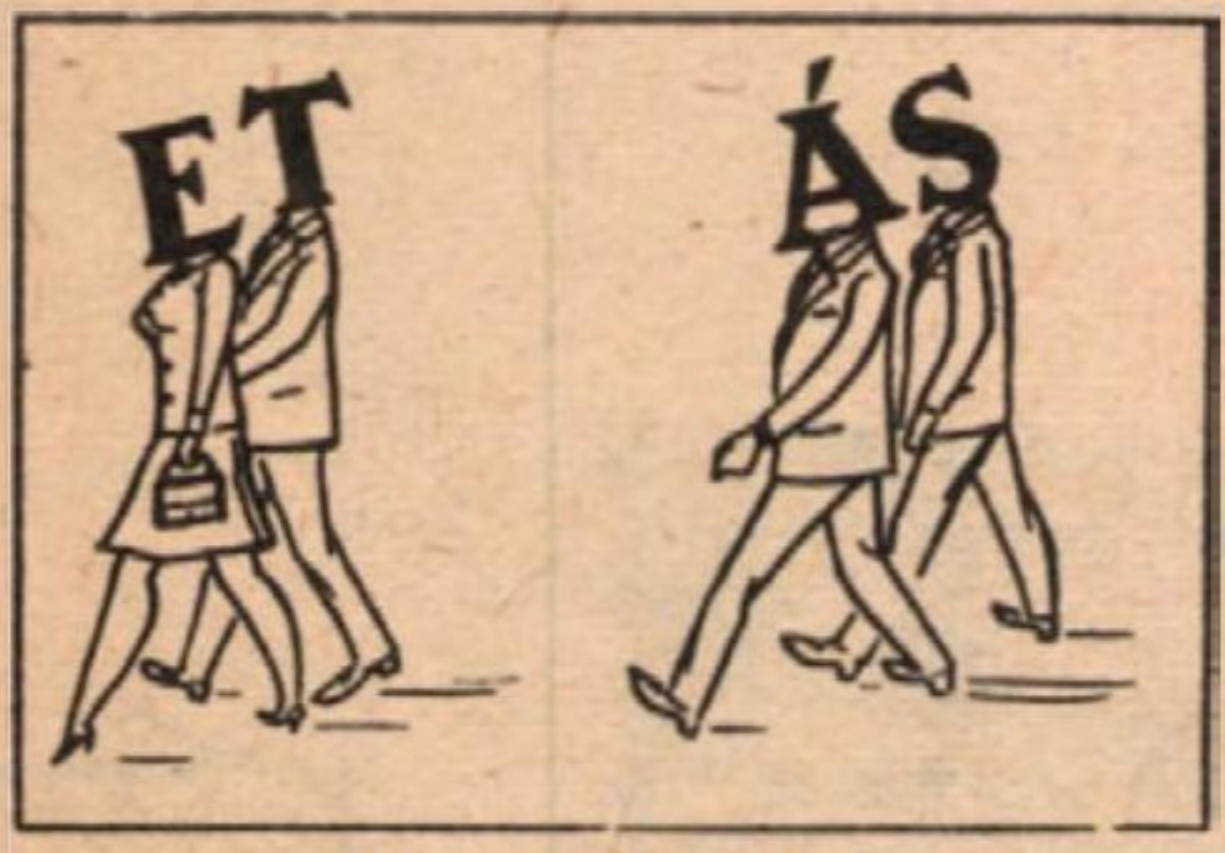

Kísértetjárás

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Mátyás Dezsőné, Ajka III., Bányász u. 9.

Bakony Sándorné, Bp. XVIII., Ferenc u. 14/a.

Szamosfalvi András, Debrecen, Erzsébet u. 14.

148. REJTVÉNYÜNK

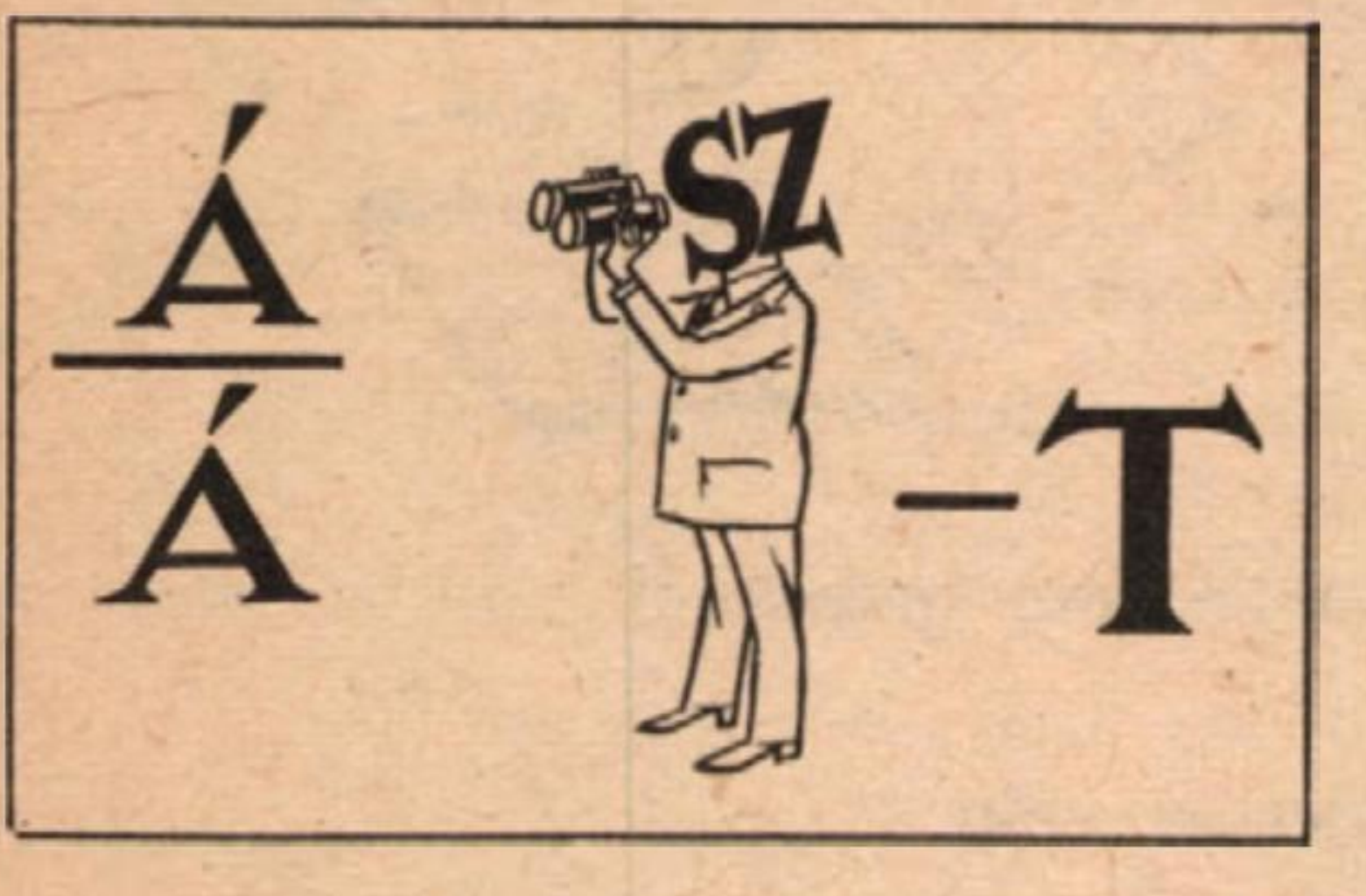

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb november 2-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

*

ELNÉZÉST KÉRÜNK

olvasóinktól, ha eredménytelenül törték a fejüket 147. sz. rejtvényünkön. Rovatunk három éve alatt először (és remélhetőleg utoljára) hibásan jelent meg. Alább megismételjük, s megfejtésének határideje azonos az e számunkban közölt rejtvényével, tehát: november 2.

147. REJTVÉNYÜNK

KKKKK Ö = E

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

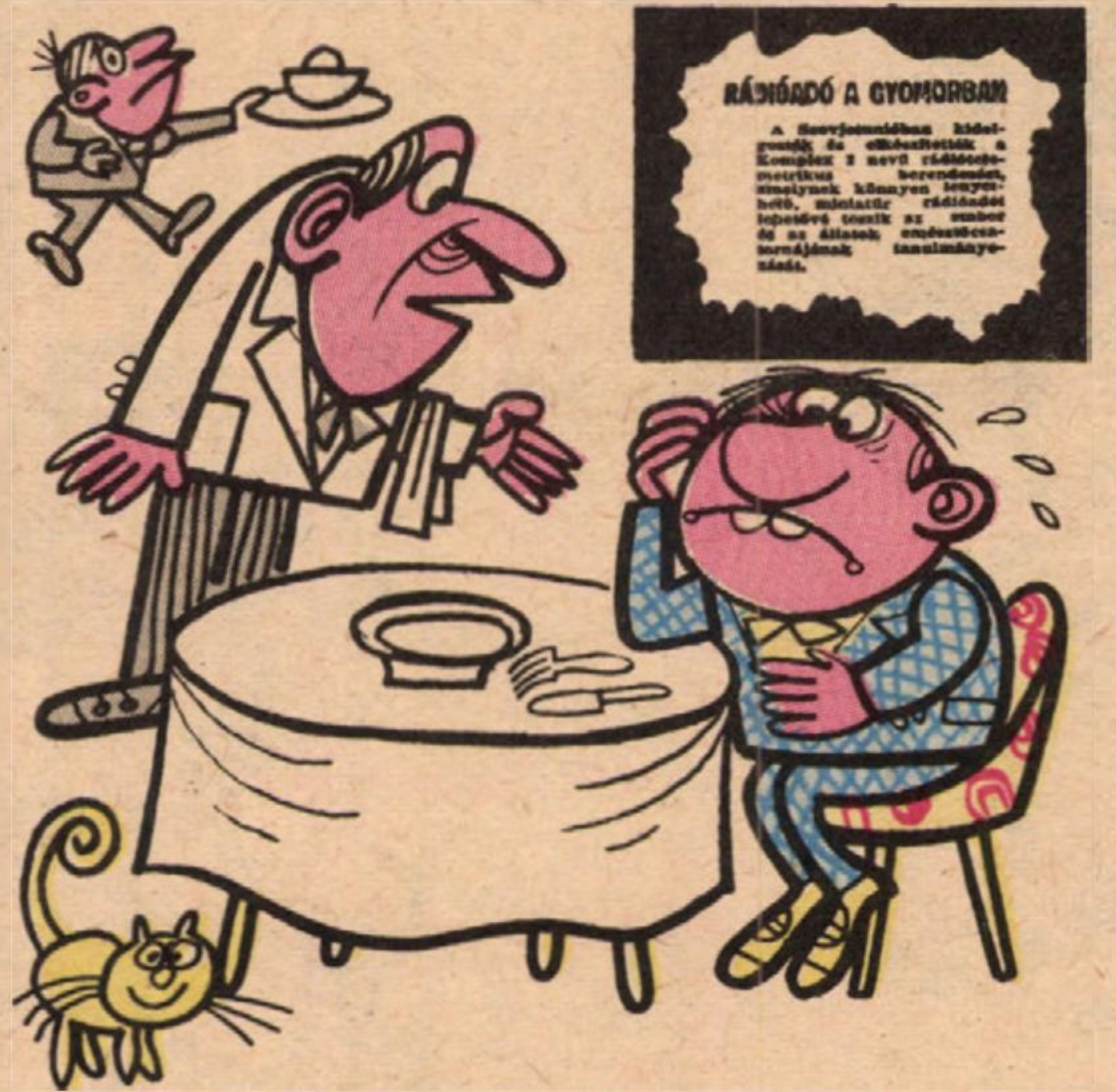

RÁDIÓADÓ A GYOMORBAN

– Menü lesz? Akkor tessék átkapcsolni a rövidhullámra!

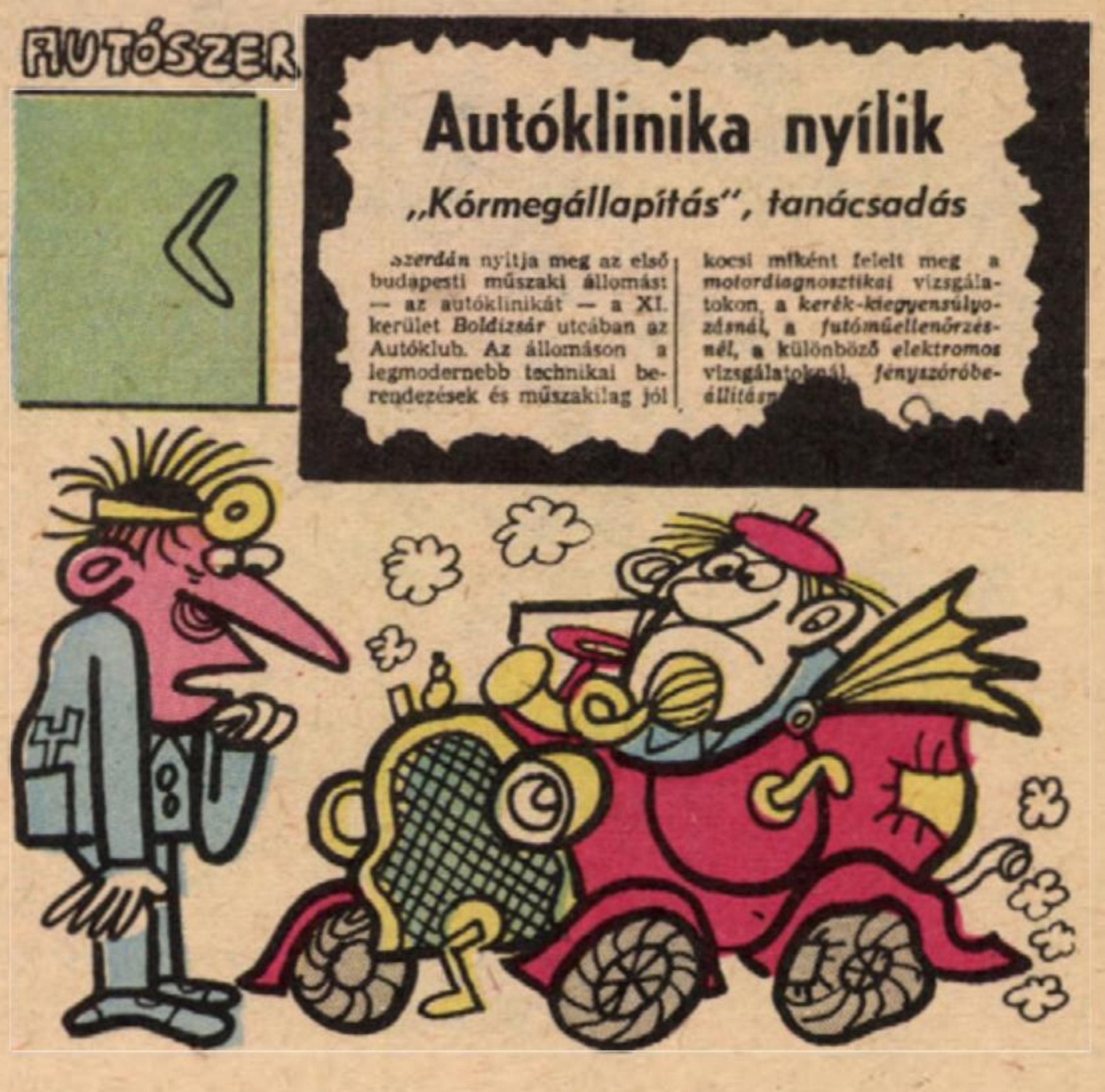

Autóklinika nyílik

„Kórmegállapítás", tanácsadás

Szerdán nyitja meg az első budapesti műszaki állomást — az autóklinikát — a XI. kerület *Boldizsár* utcában az Autóklub. Az állomáson a legmodernebb technikai berendezések és műszakilag jól

kocsi miként felelt meg a *motordiagnosztikai* vizsgálatokon, a *kerék-kiegyensúlyozásnál*, a *futóműellenőrzésnél*, a különböző *elektromos* vizsgálatoknál, *fényszóróbeállítás*

– Sajnálom, de gerontológiával nem foglalkozunk!

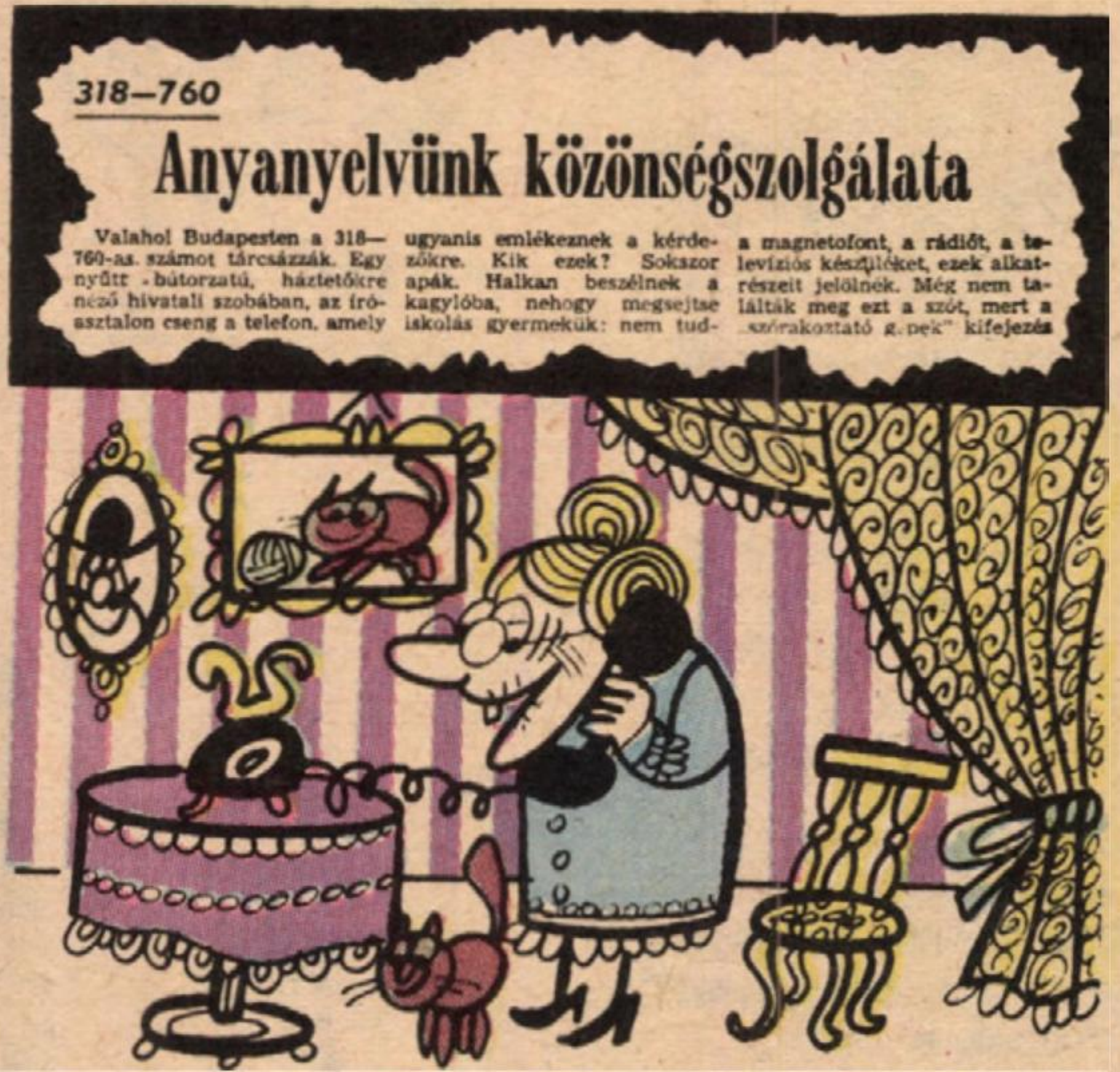

318–760

Anyanyelvünk közönségszolgálata

Valahol Budapesten a 318—760-as számot tárcsázzák. Egy nyűtt bútorzatú, háztetőkre néző hivatali szobában, az íróasztalon cseng a telefon, amely

ugyanis emlékeznek a kérdezőkre. Kik ezek? Sokszor apák. Halkan beszélnek a kagylóba, nehogy megsejtse iskolás gyermekük: nem tud-

a magnetofont, a rádiót, a televíziós készüléket, ezek alkatrészeit jelölnék. Még nem találták meg ezt a szót, mert a „szórakoztató gépek" kifejezés

– Igen, egy gépkocsivezető kiáltotta felém a Rákóczi úton, és szeretném tudni, mit jelent?

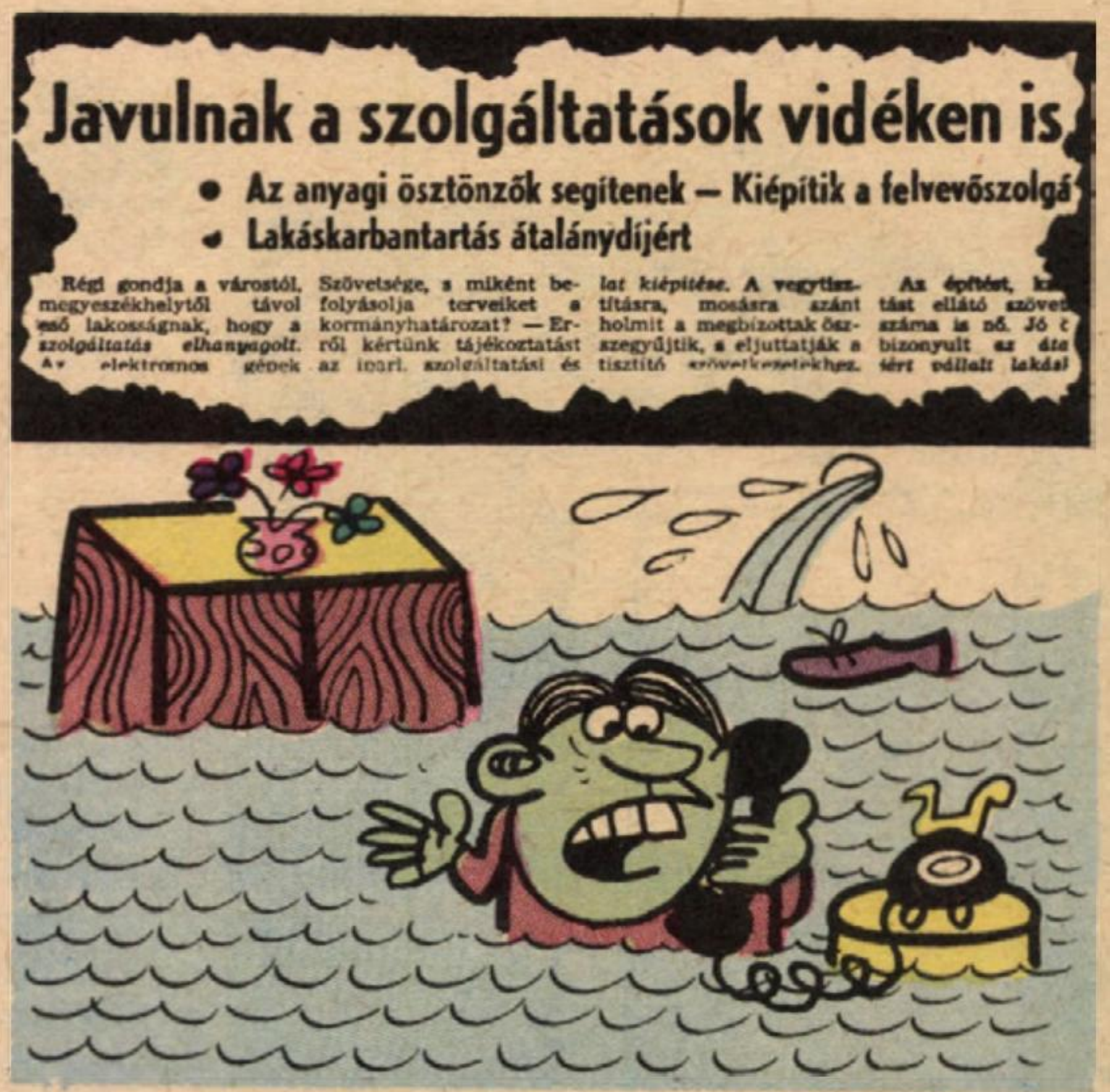

Javulnak a szolgáltatások vidéken is

- Az anyagi ösztönzők segítenek – Kiépítik a felvevőszolgá
- Lakáskarbantartás átalánydíjért

Régi gondja a várostól, megyeszékhelytől távol eső lakosságnak, hogy a *szolgáltatás elhanyagolt.* Az elektromos gépek

Szövetsége, s miként befolyásolja terveiket a kormányhatározat? — Erről kértünk tájékoztatást az ipari, szolgáltatási és

lat kiépítése. A vegytisztításra, mosásra szánt holmit a megbízottak összegyűjtik, s eljuttatják a tisztító szövetkezetekhez.

Az építést, k tást ellátó szövet száma is nő. Jó bizonyult az áta ért vállalt lakás

– Halló, Mátészalka? Azonnal küldjenek egy vízvezeték-szerelőt ide, a Klauzál tér ötvenbe!

ÖNZŐ EMBER

— Soha többé nem nyilatkozom a tévében! — jelentette ki Anthony Quinn, a híres filmszínész.

— Miért? — kérdezték tőle.

Quinn a következőkben indokolta meg súlyos elhatározását:

— Nemrég egyórás műsort csinált velem a tévé. Kifaggattak, mikor, hol születtem, hol jártam iskolába, mi akartam lenni eredetileg, mikor lettem színész, melyik volt a kedvenc szerepem, mi a kedvenc sportom, mi a véleményem a nőkről, mik a jövő terveim és effélék. Napok múlva találkoztam egy régi barátommal. Az illető végigmért és ezt mondta: „Mindig tudtam, hogy önhitt, önző alak vagy. Egy teljes órán keresztül csak magadról beszéltél. Még csak eszedbe sem jutott, hogy megkérdezd azt a szegény riportert, hogy ő mit csinál mindig, mi van vele, vannak-e gyerekei..."

UDVARIAS EMBER

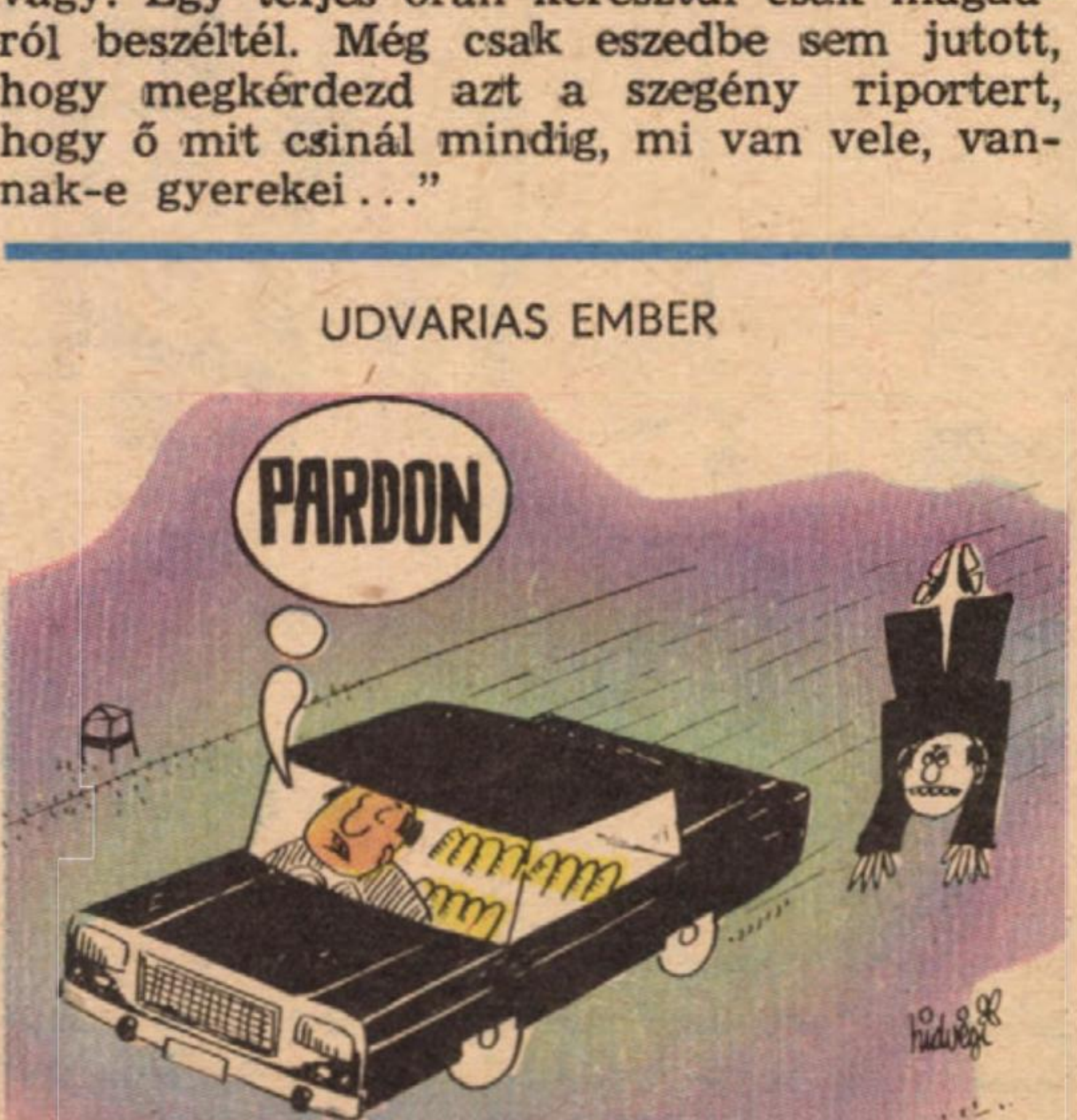

BUDAPESTIEK

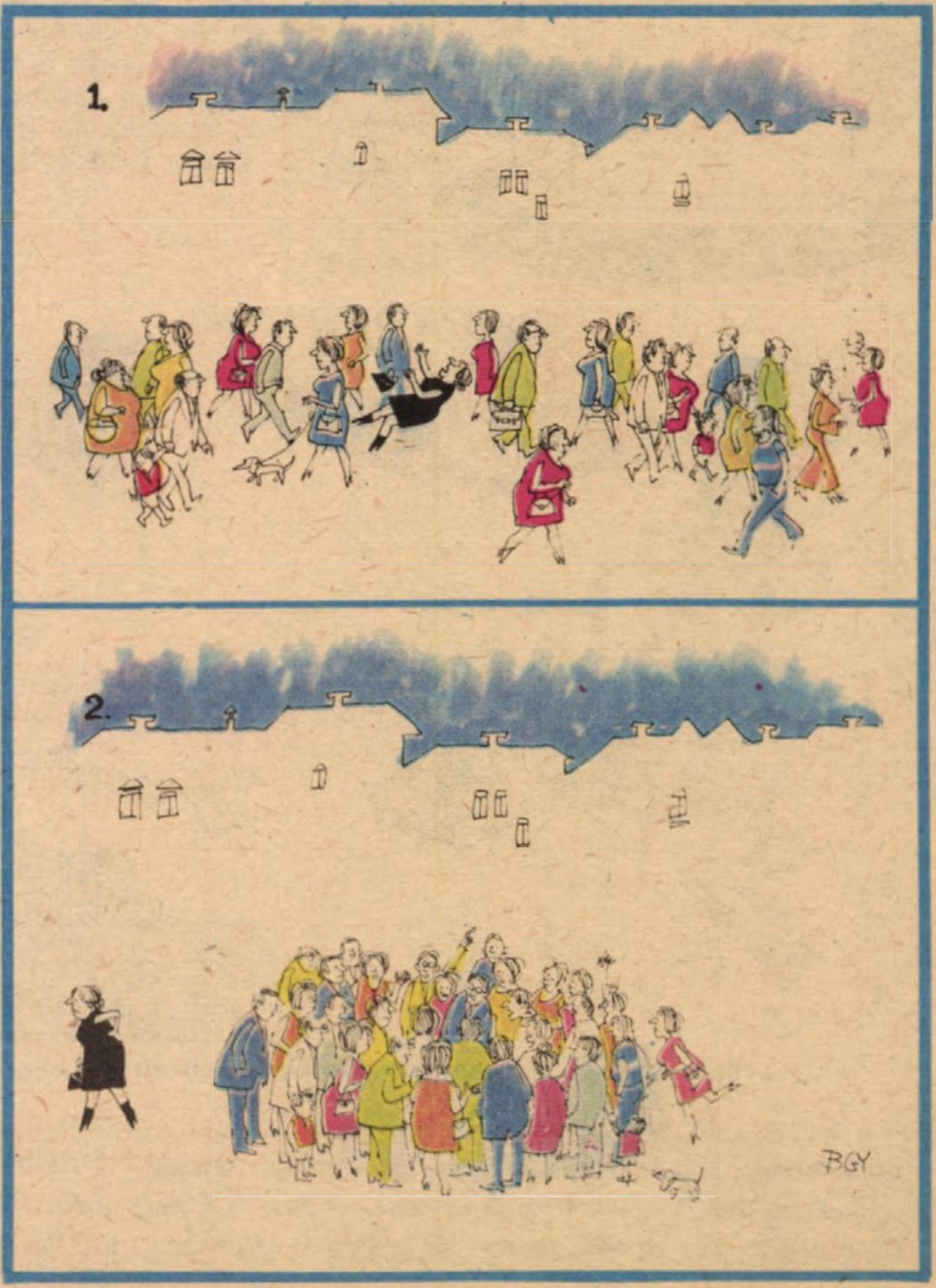

AGGÓDÓ SZÜLŐ

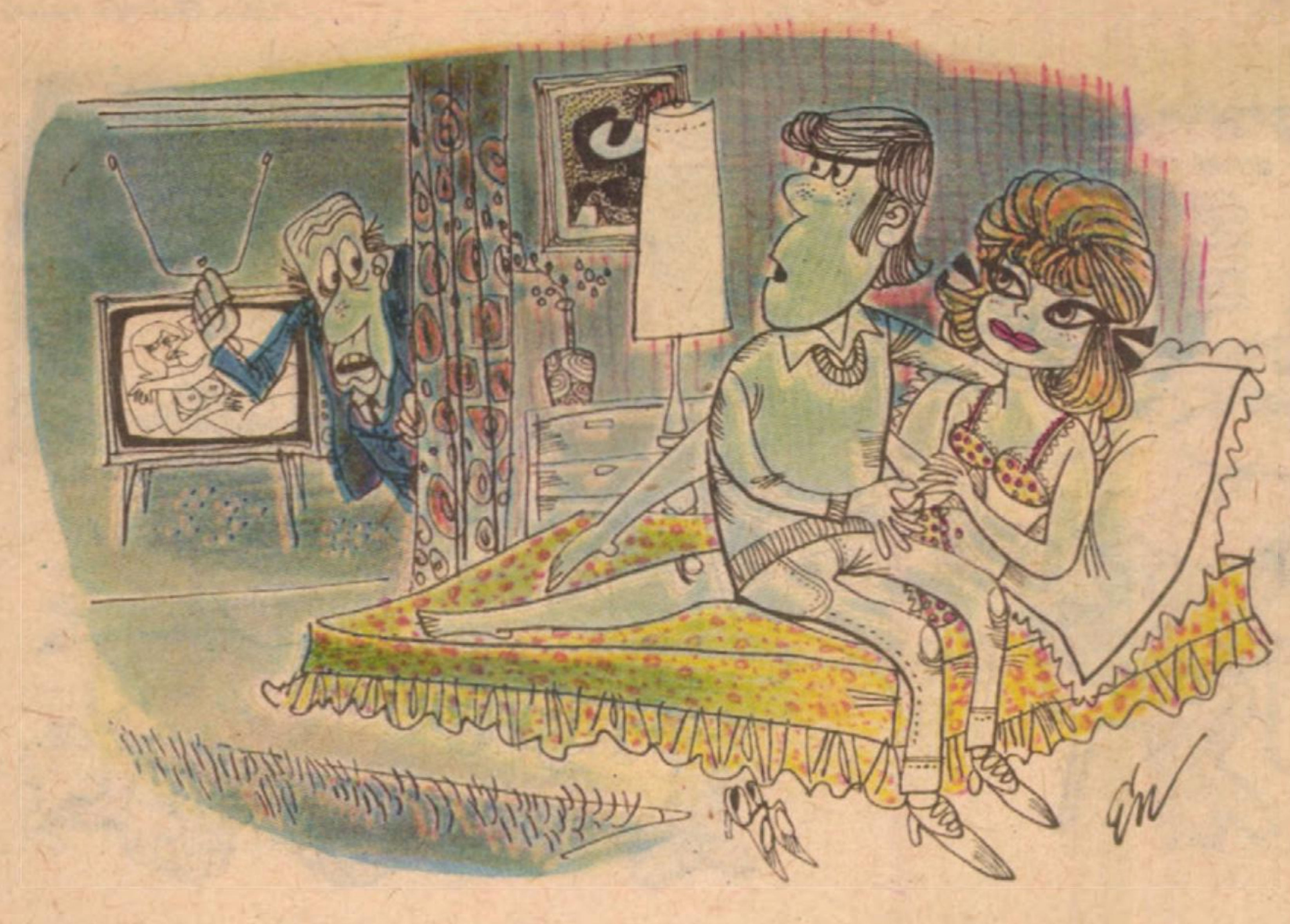

– Tudod mit, kislányom, inkább nézzétek velünk a 18 éven felülieknek szóló filmet.

KIVÁLÓ MINŐSÉG

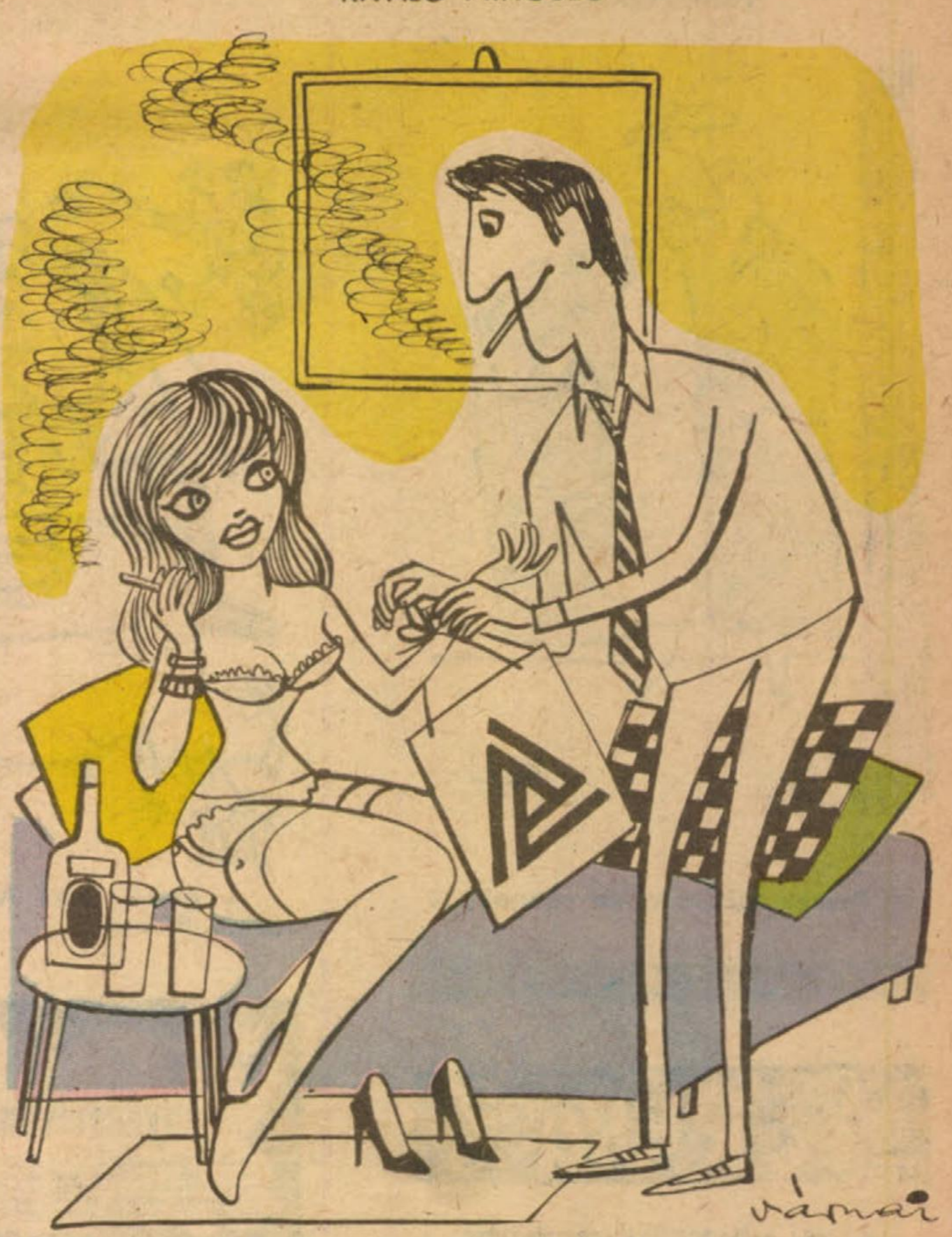

TÉRISZONY

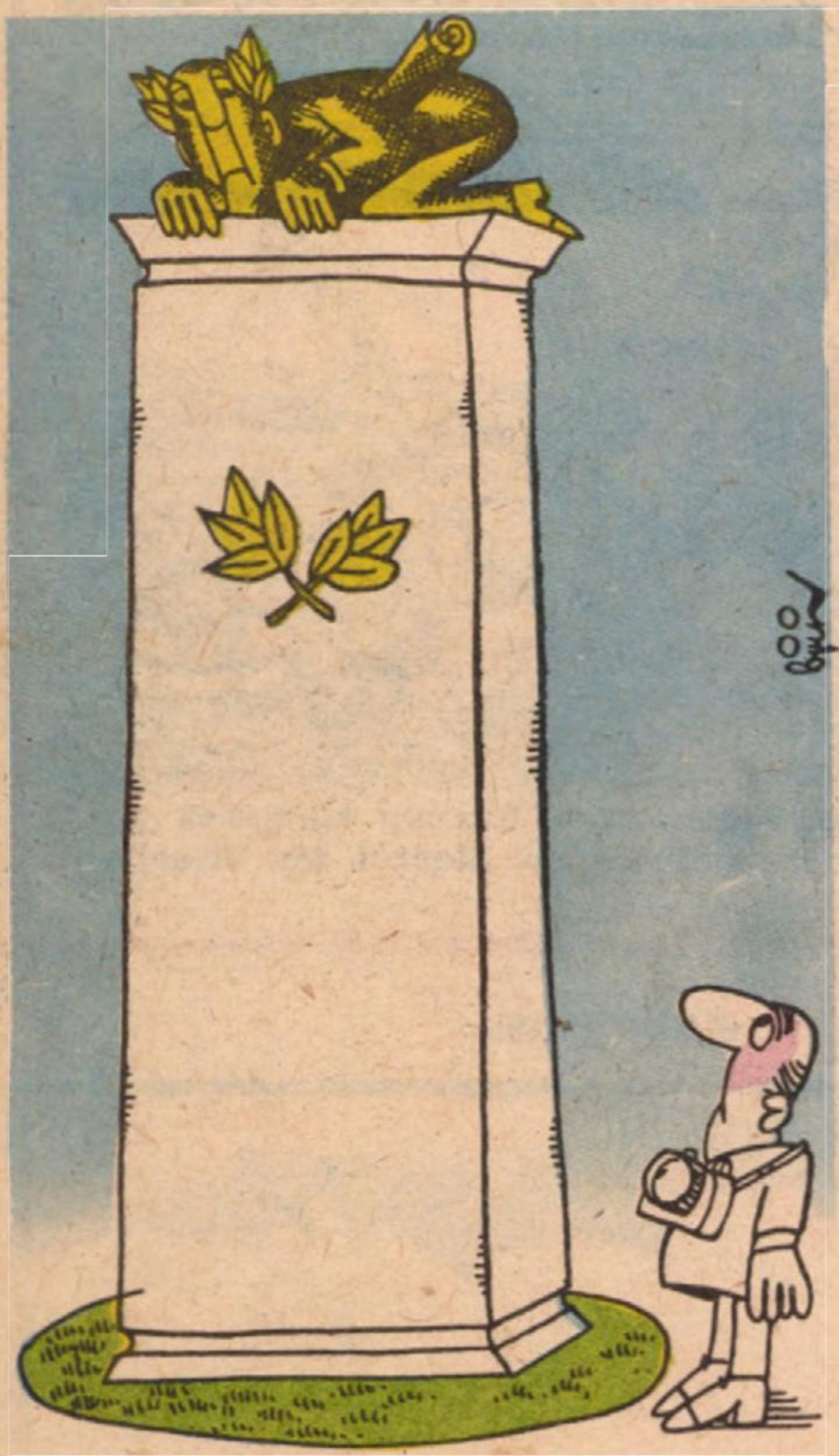

Rémületes percek

Pénztárhelyiség a kis utca sorában,
benne a bankók illata leng,
némi „dohányra" várnak egy páran,
arra, amit a szerencse teremt.
Van, kinek büszke találata három,
van, kinek kettő, nem sokat ér,
ámde a négyes már csak egy álom,
bár a tasakba az is belefér.
... Ebben a percben nyílik az ajtó,
két hippi lép be hirtelenül,
hosszú hajuk a szemükbe behajló,
s arcuk a barna szakállba merül.
Vad szemük égve s a pultra meredve
szótlanul inti: „a pénzt, szaporán!" ...
Szörnyű e két fickónak a terve,
már nyúlnak a zsebbe a fegyver után ...
Benn a teremben a rémület vésze ...
reszket a kéz ... elfúl a torok ...
nyitva a pénztár ... s az odalépve
nézi a dolgos nőt s bekopog:
— Kérem egy percre ... tán betehetnék
öt darab százast ... a könyvem ... íme ...
egy kis prémium jött haza nemrég
és no ... betétre hoztam ide! ...
Átvesz, beír a nő mosolyogva,
persze, a prémium, jaj, nagy öröm!
S mennek az ifjak sietve dologra,
vissza is szólnak: — Kézcsók, köszönöm!

Lovászy Márton

MEDICIN ROLLER

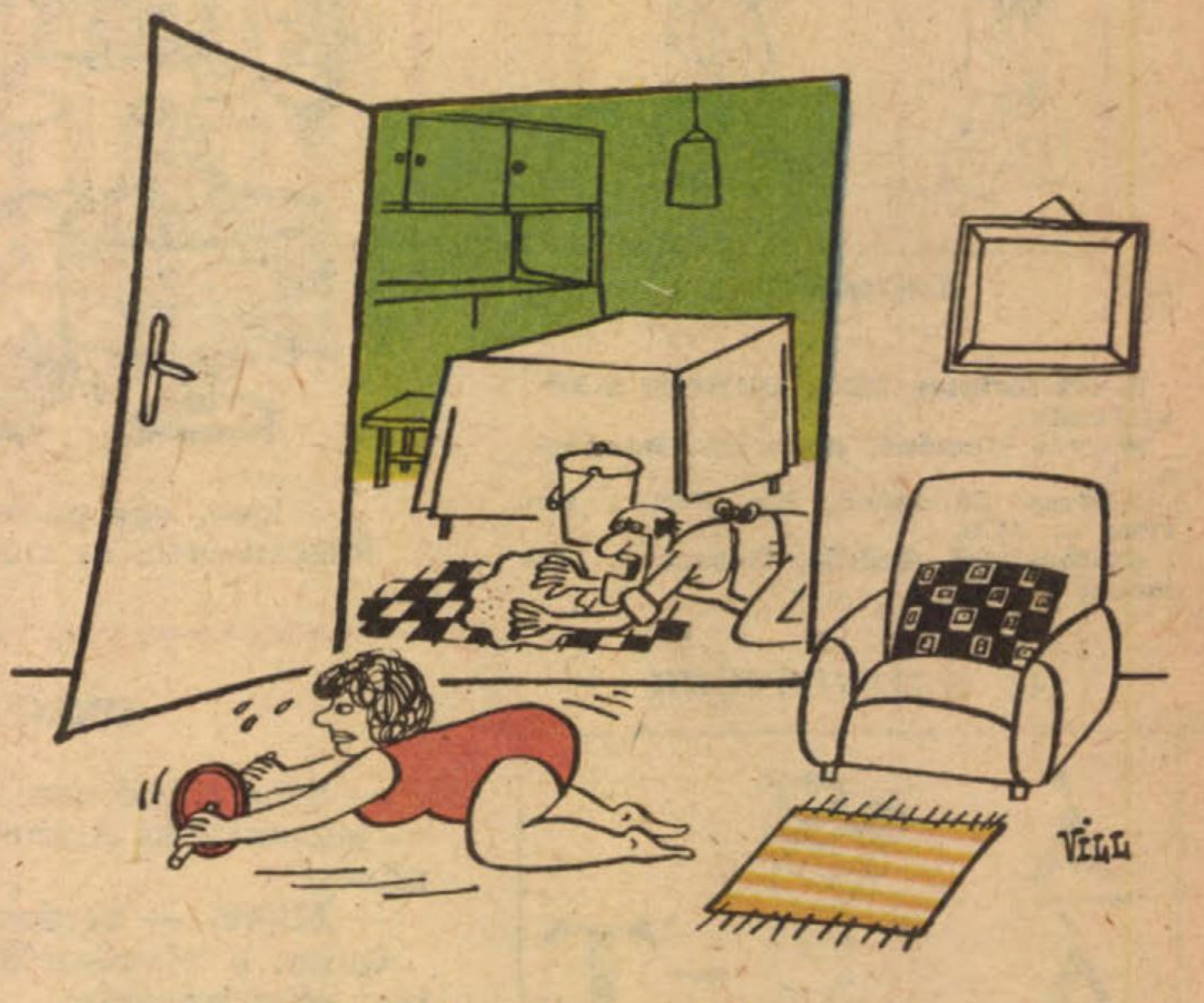

– Inkább felmosnál helyettem.

ISMERI A BEOSZTOTTJÁT

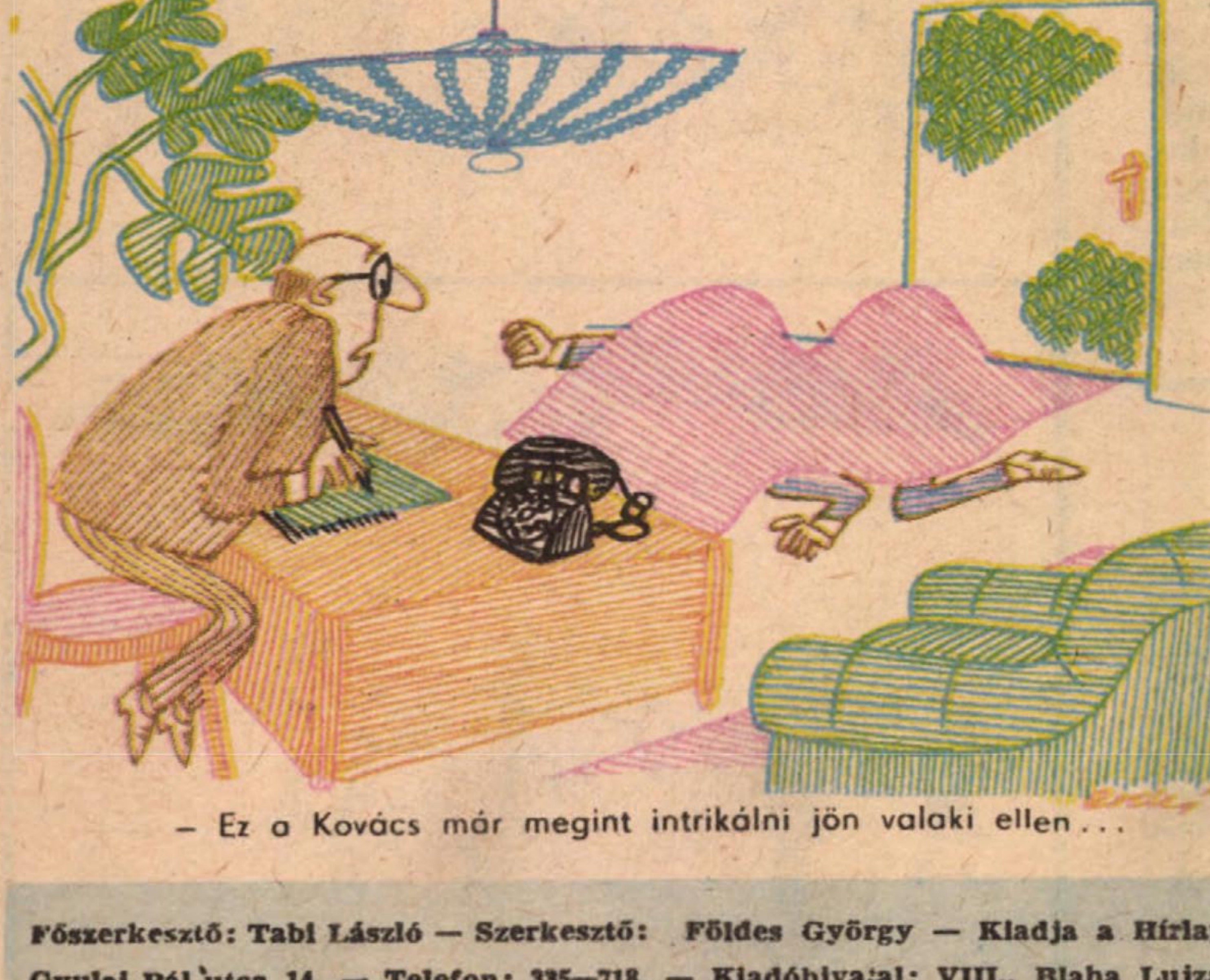

– Ez a Kovács már megint intrikálni jön valaki ellen ...

FELEDÉKENY FÉRJ

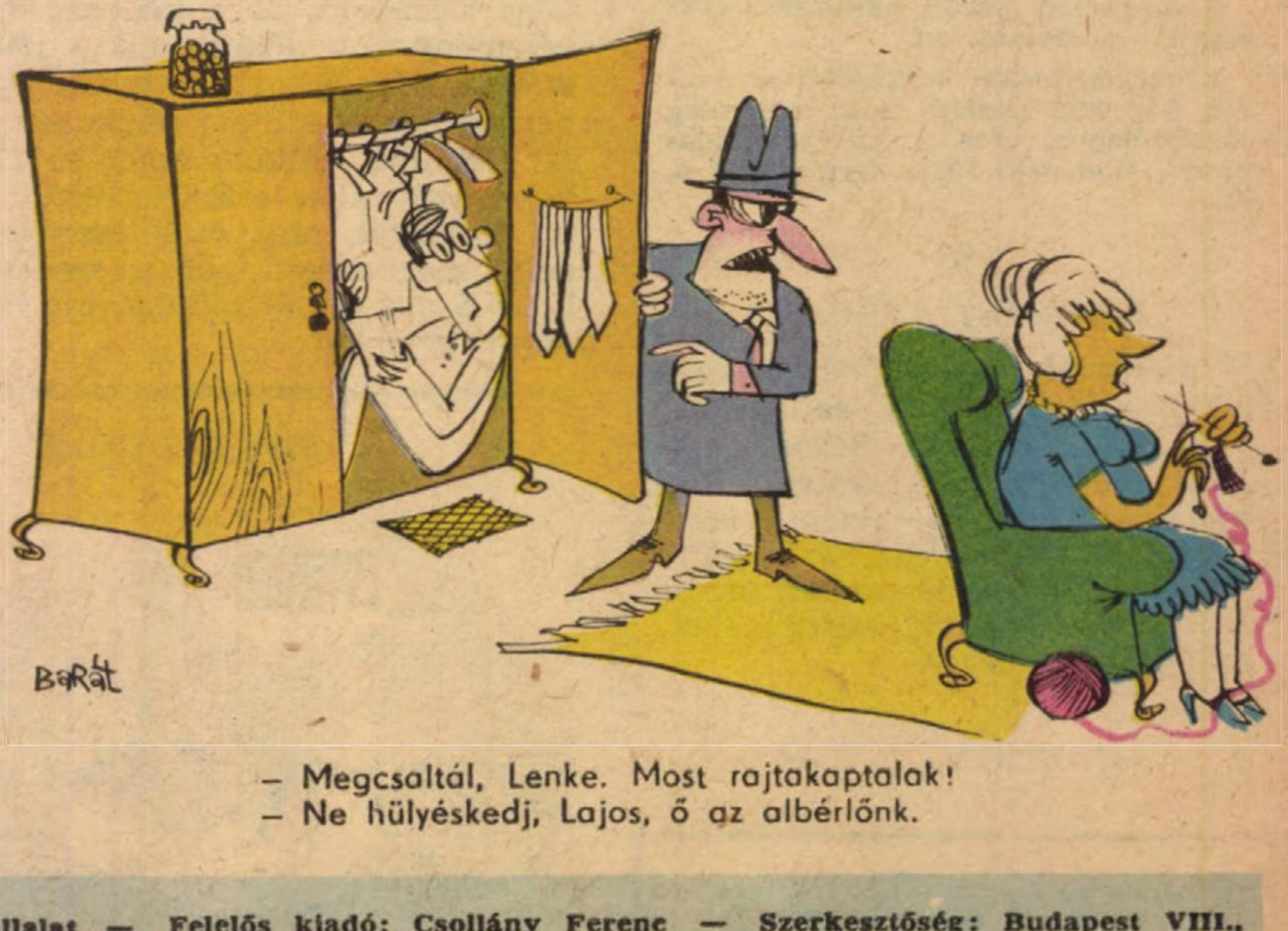

– Megcsaltál, Lenke. Most rajtakaptalak!
– Ne hülyéskedj, Lajos, ő az albérlőnk.

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25.504
Készült a Zrínyi Nyomdában — 70.3934 2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ultraset 72-es ofszet rotációs eljárással. — Felelős vezető: Bolgár Imre